

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO, 15. SRPEN 1907.

Číslo 8.

ČESKÉMU SOKOLSTVU.

(Ze "Zlaté Prahy.")

Ten byl nazván hrdinou, nesmrtelný
laur mu upjat na parné bojem skráně,
ve hrách mladých atletů olympických
vítěz kdo zůstal.

Pěveci jemu ladili v počest struny,
smavé dívky úsměvy nejzářnější,
vášní starci spěli, by ruku stiskli
milenci bohů.

Krásnějším byl vítězem běžec onen,
sladkou zvěst, jenž vítězství domů nesa
křikl "Niké!" do vzduchu, mrtev klesl
na volnou půdu.

(Tak bych přál si umřít!) Vše ty zvěsti
oživují v prsou dnes pěvcům českým,
kteří po vás vztahují ruce, bouřně
volají: "Bratři!"

Vám, již jdouce pochodem, jako chodil
tábor Žižkův, volnou mít vlast svou chtíce
ani lauru nedbáte, ani písně —
zisku ni slávy.

Co vám dáti? V nadšení povinnosti
mužně živi, učíte žítí jiné,
růže rudé, bílé k vám květy lípy
samy se sklání.

Zdar vám, čestní, krásní a nezmožení!
Vše, co velké naše je, živé, mrtvé,
k vám se tiskne, s vámi dnes věčně tvoří
bratrstvo duchů.

A tak stále ku předu, za svým cílem,
ideálem volnosti vaší, naší,
třeba v smrti snách jenom jí se dotkli
— ku předu, bratři!

Aug. Eug. Mužik.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Povídání o tom, že takové nádherné slety a závody mezinárodní, jako byly uspořádány Sokolstvem českým v Praze, jsou zbytečným vyhazováním peněz, jest zrovna tak nesmyslným, jako povídání, že náklad na tu či onu operu, dílo umělecké, divadlo a obraz nějaký pro poučení lidu, jeho povznesení a uplatnění v řadách jiných národů pokrokových, byl by marným. Tot' nemuselo by se jednoduše konat nic, ba ani nemuseli bychom čísti, vzdělávat se a poučovat navzájem, stačilo by držeti se jen toho chleba a zase chleba. Jenže ten chleba, někdy jen třeba nasolený a vlastní silou dobytý, chutná při spokojenosti člověčenstva k obětím nakloněného a utužení lépe, nežli všelijaká vyžebaná pomazanka.

S horečnou touhou čekali jsme na pražské časopisy, bychom dozvěděli se podrobností o velikém svátku Sokolstva česko-slovanského, ale v každé téměř zprávě klopýtati jsme musili přes spousty výrazů, jimiž pražští zpravodajové českou mluvu tak rádi hyzdí. Když čísti jsme musili, že "někde koncipované evoluce provedeny byly s vervou a odměněny frenetickým projevem pochvaly" a jak "nasledující odpoledne bylo skvělou reprisou skvělé premiéry" — tu nám maně napadlo: což není v tom

množství českých novinářů lidí, kteří by pro český lid dovedli psát česky? —

Nežli se nadějeme uplyne rok a my ocneme se v měsíci srpnu v Detroit, Mich. před prací velikou a pro naši N. J. S. na nejvyšší důležitou. Vít' každý sokol upřímný a postup náš sokolský sledující, že miníme tu náš sjezd jednací, který připadá na rok příští. Netřeba snad připomínati, aby do toho našeho sněmu volili si sokolové a sokolky zástupce, pracovníky upřímné, jako spíše třeba upozorniti již dnes, aby se uvažovalo, přemýšlelo, poměry i jiných organizací tělocvičných studovaly a z výsledků dosa- vádních kořistilo, tu ono opravilo, tam ještě výše se šlo, jen aby celku našemu se prospělo co nejvíce. Co kde nového a prospěšného by bylo třeba učiniti, to v listě našem by se mělo závčas probrati, dodatky opatřovati, náhledy vyměňovati a tak se připravovati.

"Mezi námi Čechy jest více kapitálu, nežli si kdo domyslíti dovede," pravil k nám nedávno jeden chicagský občan, načež pokračoval: "Pohledněte, jaký obrovský kapitál vyžadovaly stavby tří pivo-

varů — jaký kapitál sešel se na různé výrobní podniky — vyvolejte v život věc, slibující zdar — t. j. výtěžek — seženete mezi Čechy peněz, co jich jen bude třeba. . .” A když při těchto pravdivých slovech vzpomenu sobě na ty četné účely dobročinné, které mezi námi tak bídě živoří, na které se musí po leta žebrat, zábavy pořádat, a když při tom podíváme se na četné ústavy dobročinné, které jiné, poměrně i chudší národnosti si již postavily, tu chtěj nechťej musíme přijíti k závěrku, že dobročinnost nenáleží k vlastnostem českého lidu.—č.

Nám zdá se, že volný myslitel zcela dobře a jen ku prospěchu věci vlastní, měl by zůstat nad stranami, zejména politickými. A tu nejlepším příkladem jest to naše Sokolstvo, ta naše N. J. S., která na sjezdech svých vždy pamětlivá byla toho, aby do řad její nikdy a nikde nevpašovala se politika, spory stranické, jakož aby nedala se tak příležitost mnohemu politickému a jinému šplhavci k vykořisťování řad, jichž chuděra náhodou by nosil kroj. Od našich očekává se, aby byli lidé čeští, sokolové skrz na skrz, pevných charakterů, volného smýšlení a pokrokoví, ale aby nemohli být zrovna tak republikáni, jako jiní občané země této, demokraté, socialisté, populisté atd. toho osobního práva občanského nikdo z nás upříti by jim nemohl a nechtěl. S náboženstvím jest jináče a jináče s politikou! Poslednější pak ze sloupečů listu tohoto vyloučena jest zcela.

Pomalu, ale jistě pronikala věc naše sokolská i zde u nás v Americe do kruhů slovanských. Nejdříve přičiněním mnohých našich činovníků a evičitelů založeny byly sbory bratří našich Poláků, pak Slováků a posléze i Chorvátů, co zatím v době poslední již bratří Slováci byli s námi na závodech i sletech našich, v St. Louis, Mo., New Yorku a jinde, aby i samostatně vystoupíce, dokázali i lidu svému, seč věc jest sokolská. A na tom nebylo dosti, na sjezdu jejich posledním i závodech ukázali, jakž zaujati jsou pro práci tělocvičnou a volnější práci pokrokovou. Rovněž bratří Poláci k radosti naší největší, poznenáhlu sic, ale přece se uvolňují a v práci sokolské podali nedávno v Detroit ukázky, jež naplňují nás nadějami nejlepšími v budoucno. Jak vidět, ta vzájemnost slovanská na poli sokolském již i po stránce praktické se ukazuje i v zemi této a pozitivních výsledků následkem vlivů našich volných již již znamenati lze.

Vyjímá se zpropadeně šeredně, když v časopise, který určen jest pro naši mládež svobodomyšlnou, na jedné straně přináší se různé povídky a články všelijak z otisků sesmolené, pouhá evičení slohová, předělaná na volné brdó a p., kdežto hned na obálce učí se ti maličtí lžem všelikých dryáčnických oznamovaných firem na výrobu bezečných vodiček všelijak zbarvených a lektvarů i namnoze škodlivých. Tu povídá se dětem drze a přímo, aby doma řekly maminkám, že “každá bolest v kříži pochází od ledvin” aneb, že “na utišení bolesti hlavy nejlepší

ší jest prášek v oplátkách”, acetanilin obsahující, jen že o tomto srdci nanejvýš nebezpečném jedu v oznámce se nepovídá, jako se nepřizná, že takový a podobný “balsám” jest jen pouhým projímadlem a nikoliv “lékem na čištění krve”. Upozorňujeme za včas, jestli kdy dojde k nějakému tomu vyvlastnění listů pro mládež a vydávání Svazem Svobodomyšlných, neboť takové a podobné křiklavé porušování nejen slušnosti veškeré, ale dobře vypočítané tkanivo lži Svaz lidí volných rozhodně by nemohl, nesměl dovoliti, protože nebylo by ani pokrokové a tím méně poctivé.

Slavnost tělocvičná našeho Sokolstva, dle došlých zpráv, musila býti bez odporu největší manifestací tělocvičnou, jakou se jen který, byť sebe mocnější národ pochlubit může. Byl to skvělý hold malým národem složený vznešené myšlenky výchovy tělesné — a my marně hledali jsme v sloupečích anglického tisku o slavných těch dnech nějakou zprávu. Nemohl výbor pořádající postarati se též o to, aby zprávy o těchto českých Olympiádách podávány byly spojenému tisku za mořem? Slavnosti účastnili se zástupci četných, mocných národů, účastnili se jí i sokolové američtí a anglický tisk rád by byl propůjčil sloupec své zprávám o jejich průběhu. Z denních listů byly by přešly zprávy do listů odborných a lid zdejší — jmenovitě kruhy interesované — byly by tak poučeny o pokroku a rozvoji tělesné výchovy v národě českém. To se ale nestalo — nikdo na něco podobného v Praze k naší škodě nevzpomněl — a jediné, o čem jsme se v anglických listech dočetli, byly zprávy, které sami jsme napsali a pak o pouličním kravalu, jaký prý Čechové vůči německému živlu v Praze vyvolali, o jejichž rozšíření a křiklavé přibarvení nepřátelská kancelář tisková se výtečně postarala. Škoda, že tak krásnou příležitost dali si naši bratří uniknouti; škoda, že zásada “pomoz si sám!” nenalezla v lidu našem posud pravého pochopení a ocenění. č.

Následující dostali jsme od bratří Poláků. Někaké poznámky zvláštní k tomu dojistá netřeba; zejména, když uvědomíme sobě, že k volnějšímu se nesou prý rozmachu a práci nejen sokolské, ale i národní: “Ze sletu osmého Svazu Sokolů Polských, v Detroit, Mich., v červenci 1907. — Drazí bratři: List Váš se zdravicí byl čten při zasedání sněmu našeho osmého a byl přijat vřele se srdcem bratrským. Sokol český jest starším bratrem Sokola polského. Od Vás přijali jsme zdravé idee Sokolstva vůbec, Vaši sokolové byli prvými našimi učiteli. Čechy a Polsko, to dvě jsou sestry, které se milovaly po celá tisíciletí v mnohých svých zápasech dějinných spolu krácejíce. Necht’ ta láska bratrská mezi dvěma národy jest vzorem celé slovanské rodině všech kmenů a i nadále a další věky ku chvále a užitku téže celé slovanské rodiny, sokolské, volné a utužené, na postrach všech její vrahů, kteří jsou i vrahy lidskosti. Czolem! V před! Na zdar! Ve jméně Sletu osmého Svazu Sokolů Polských, Dr. B. Steczyński, starosta, W. Jarubowski, tajemník.”

Schott z Nauheimu obohatil tělocvik upozorněním na zvláštní prý druh cvičení, které vzniká tím, že jak svaly natahovači, tak ohybači v současnou činnost se uvádějí. Ti, kdož čtli naše pojednání o těle, dojistá důležitost takového cvičení tím spíše pochopí. Výsledný pohyb natažení jeví se teprve až tenkrát, když skupina ohýbačů nechá se proti skupině natahovačů trochu ochabnouti. Pohyb ohnutí končetiny vzniká teprve pak, když natahovači proti ohybačům menším úsilím jsou ovládány, čili když cvičící sám sobě odpor klade, aneb se zdržuje. Prvé spadalo by do švédského, druhé do německého tělocviku, kdežto naše soustava neobmezuje se na pouhý jen vyvinutí a rychlý postup svalů v tom ohledu, jako spíše na vlastní uschopnění, práci a vytrvalost svalů, jakož i hbitost a jarost mysle k výkonům jednotlivým upnuté. My víme totiž, že již obyčejné protahování těla při odpočinku jest zdržováním, třeba bezděčným, jako uznáváme, že objemné svalstvo samo neznačí ještě nikterak zdraví ani krásný vývoj těla.

Pochybujeme, že dnes ještě někdo opovážil by se tvrditi, že naši borci, sokolky a účastníci výpravy N. J. S. nebyli přijati v té máti měst, té zlaté, slovanské Praze, přímo královsky, ba že celá stará vlast a všechna místa, kde naši jen prodleli, třeba jen na krátko, předstihovala se přímo v průkazech radosti, lásky a uznání těch obětí, jež naši Američané podniku sokolského i průkazem práce byli přinesli, vedle darů mnohých, jako Ústřední Matici Školské, praporu amerického české mládeži od mládeže americké, najmě sokolské N. J. S., daru Náprstkove mu-seu, další z pozůstalosti po prof. L. Klácelovi a praporu bratří Slováků, jakž zavezli si jej do Turč. Martina, na vzdor bodáků četnictva a zbytečných strachů slavné maďarské policie. Nevíme, jestli všichni tito borci, Slováci a Slovačky, jakož i ti hosté mnozí jejich Češi z Ameriky, sokolové byli vesměs americkými občany. Jestli ano, pak věru nepochopujeme, proč měli být nějak obtěžováni uherskými úřady a jejich "kavalírsky" naladěnými hejtmany, zákazy jejich uvítání a pod. Pro Američany bylo by stačilo pouhé zatelegrafování do Vídně na americké vyslanectví a jsme skoro jisti, že by pánům maďaronům byla zašla všechna chut' dělat brykule. Však jedno se tím a podobným jednáním a mimořádnými opatřeními úřadů uherských o příjezdu sokolů slovenských z Ameriky dokazuje, totiž že mají ti páni Maďaři z amerických Slováků vítr a z dollarů jejich ještě větší, zejména jestli ty dollary plynou na úče-le slovenské.

Stěžujeme si na dorost a nekonáme ničeho na jeho záchranu, leda ve sborech sokolských a těm nedostává se dostatečné podpory a povzbuzení, jako spíše všelikým klubům, kloubečkům a společkům, jež sotva že si napsaly ve štít "snášelnivost", již dovedou býti hodně nesnášlivými. Pod rouškou vzdělávací činnosti, pak roztahuje se takový a podobný klub na úkor snah našich volných, páni reverendi mají tu hlavní slovo a některý ten "pán", tak- ké sokol, dělá jim stafáž. Kdyby bylo jináče, ne-

mohly by se děti přece případy, aby na svobodomyšlné škole české učil nějaký ten kazatel, člen takového a podobného klubu, který ještě do nedávna do- stával jako student podporu z peněz spolků svobo- domyšlných a hřešil na jméno tak zvaného "vyššího vzdělání". Kdo chceš, rozuměj! Jak těžká tu práce, když prostředí jest tak dusné. Jedině pově- dním pravdy může býti jasno a nijak jinak, tak po- znali jsme ve vlastních našich řadách a tak bude se muset i všude jinde přiznati. Vylučme v každé práci národní osobní a soukromé tendence a v práci naší veškeré působme ku sjednocení a společenské- mu sblížení živlů volných. Záplava spoleků, klubů, roztríštěnost společenská a nedostatek pracovní- ků jest jen účinné práci na závalu, zejména jedná-li se o práci na prospěch dorostu. Tu převaha sborů sokolských musí se, chtě nechtě, uznati všude, musí se uznati, že právě v řadách našich nejvíce a nej- účinněji působiti se dá nejen na zušlechtění těla, ale i srdce a mladistvých myslí vůbec. U nás můžeme mládež škole odrostlou dobře a na její prospěch za- městnat a tím již získali jsme více, nežli kdo jiný, protože tu pokračujeme školou naši tělocvičnou a ji- nými útvary vzdělávacími, jimž, pokud Sokolstva se týče, nemělo by se překážet. Sokolstvo pak sa- mo jistě ani nemůže a nebude překážet místním sdružením svobodomyšlným, jak Svaz svobodomyšlných zařizovati hodlá, již proto, že všelikým těm "snášelnivým" a bezbarvým kloubkům bude pak konec tak jako tak, a těm, již honosí se ve jméne vzdělávatelné práce — sic — nějakým tím také re- verendem, teprve. A víte, proč všechno tohle po- vídáme? Inu jen proto, aby všude a ve všech sborech našich, nyní kdy Výkonný Výbor již ustaven a práce vlastní zahájena, se pro připojení ku Svazu Svobodomyšlných a podle toho všech práce i činnost se zařídila.

Jako potěšily nás všechny ty radostné zvěsti z pátého sletu všesokolského, jako s dechem zatajeným již nasloucháme dnes vyprávění těch našich št'ast- nějších o velikém triumfu Sokolstva, vítězství jeho v zápolu mezinárodním a dobytí první ceny Č. O. S., tak také těší nás ovšem všechny i ty dobré zprávy o našich. Že složili naši povinný hold památce našich bohatýrů Fuegnera a Tyrše, ozdobili i hrob Havlíč- kův, Nerudův, Jonášův vlajkou americkou a kvítím a také u urny obsahující popel Náprstkův prodleli a růžemi téměř zasypali, to vše vedle průkazu vlastní práce na cvičišti, jako oslavy čtvrtého července přiměřené, tedy čistě americké, slouží jim, jako sokolům a sokolkám ke cti, co zatím Sokolstvu veškerému jen ku chvále, že v týž den vzpomnělo i 100letých naro- zenin Giusep. Garibaldiho. Muže toho ideály volné o svobodě a bratrství lidstva našly ohlasu i u těch, kdož z části přijali kroj bojovníků jeho, rudou košili, již zpátečníci a klerikálové označovali kdys jako znak d'ábla a nikoliv osvoboditele Neapole a Sicílie. Hned na to přešlo se k tryzně Husově a té také mnozí z našich tu i tam se účastnili, co zatím u nás v mno- hých sborech se zapomnělo úplně. To neslouží dojistá řadám našim ku cti a sebe větší úspěch jiný nezastře, jako prapodivně se vyjímá, když borci a sestry z jed-

noho tábora naší N. J. S., členové jednoho sdružení odevzdávají ten který dar, zejména Matici, každý zvlášť, dnes New York, zítra Cleveland, pozejtří Omaha atd., soudíce dle zpráv listů venkovských. Za jedno však jsme povděční a sice, že Cleveland, podle "Ženských Listů" pražských na svůj vrub vykonal a odevzdal jako dar jedné paní z Clevelandu sl. E. Krásnohorské, předsedkyni "Ženského Výrobního Spolku" v Praze básně pana pátera Vránka "Na cizí půdě" a "Nearer My God to Thee" od S. F. Adamsové. Pravda, Cleveland ještě neznamená "Sokolstvo americké" na štěstí, však dlužno zaznamenati aspoň pro doby příští, protože jest jen dobře u takových a podobných příležitostí i na dary dáti pozor.

Nejednou rozepsali jsme se ve sloupečích našeho "Sokola" o řadě těch různých klubů, které u nás víc a více se množí a jichž jediným účelem jest, pod všelijakými předstírkami získati z české veřejnosti značné sumy peněz, za které si členové těch klubů pak na veřejné útraty udělají "bene". A co pod tím "bene" vyrozumíváme, ví u nás každý, kdo "ušlechtilé" zábavy těch klubů měl jen jednou příležitost pozorovati. Pitky, sprost'áctví, pouliční kravaly, hulvátství, to jest, čím se kluby takové odměňují veřejnosti české za její štědrnou podporu. A ta jména, jakými ty kluby se honosí! Uvedli bychom je zde již jako ukázkou, co všechno je mezi námi možného, kdybychom se neobávali, že pouhým uvedením jmen těch poskvrníme sloupec našeho listu. Jen jedno — to nejnovější — uvedeme, slibující při tom zároveň, že jméno této naší nejnovější národní vymoženosti v listě našem více se neobjeví. Tak zmohli jsme se v Chicagu na klub — slyšte! — "Klub českých vodrbů". Dopisovatel Dennice Novověku (škoda, že bedlivý ten pozorovatel ostýchá se podepsati) rozepisuje se o těchto našich národních parasitech, vyslovuje se velice otevřeně a pravdivě a mezi jiným praví: "Když musí už (totiž česká veřejnost) krmit různý dobyteček, aby dostala z něho tedy aspoň štetiny nebo při nejmenším trochu mrtvů. A dostala by ji bez obtíže, jen kdyby se o to jednou vážně pokusila." — Tolik praví dopisovatel Den. Nov. — spokojil by se aspoň (s odpuštěním) štetinami. My však máme za to, že tato naše rakovina šíří se tak povážlivě jenom proto, že se veřejnost pouze spokojovala, dostala-li za svoji štědrnou podporu v odměnu — několik (s odpuštěním) štetin! Kluby ty svými štědře podporovanými a veřejně vychvalovanými zábavami získají do roka tisíce a tisíce národních peněz a obětují-li z nich na nějaký dobrý účel pětku, jsou veřejně postaveny jako vzor národní obětavosti, jsou kladeny jiným spolkům za příklad. My bychom byli jiného náhledu, jak vůči takovým odporným zjevům se zachovati. Úplný ostracismus by byl radikálnějším lékem, nežli snažiti se o to, získati z nich více (s odpuštěním) štetin nebo mrvy. Kdyby časopisectvo kluby ty úplně ignorovalo, aneb když již o nich psáti chce, před nimi slušný živel varovalo, kdyby příspěvky z takových pramenů byly prostě odmítány s doložením, že dobrá věc nesmí býti poskvrněna podporou takového živlu — záhy by celá

ta spousta klubů zahynula ve svém vlastním bahně. Ale doufati u nás v něco takového, bylo by pošetilostí. Pětka stačí u nás k náležité očistě — za pětku nabízí česká veřejnost plnomocné odpustky každému — a lepšímu živlu u nás nezbyvá nic, nežli doufati, že snad budoucnost přinese nám, po čem dnes tak marně voláme. č.

Jak mohutně vyzněly až na dvě, tři výminky, "české výminky", různé ty posudky o veliké Olympiadě sokolské, pátém všesokolském sletu a závodech mezinárodních, jež ku etí Sokolstva veškerého a veliké Č. O. S., dokázaly jak utuženým, jak silným a vyspělým jest český člověk! Nepadá tu jen okolnost na váhu, že Sokolstvo české shromáždilo si v Praze celou slovanskou rodinu, hosty cizé, zástupce municipalit velikých měst evropských a borce všech tělocvičných Svazů evropských, vedle těch našich boreů a sester z Ameriky, Němce, Anglie a ze sborů zahraničních vůbec, zejména z republikánské a volné Francie, ale padá tu rozhodně na váhu, že jmenu českému prospělo se v cizině, že postaven můstek praktické vzájemnosti slovanské, jež spíše se provéstí dá, nežli tak mnohé jiné illuse a dokázalo se, seč vše jest výchovná Sokolstva vůbec. K tomu však hnedle pojí se výsledky nejen mravní v lidu, jako obraz síly vypěstované, pokroku a nadšení, ale výsledky opravdové. Tak na Rusi dnes již jest přičiněním Č. O. S. celá řada bratří evičitelů sokolských jako učitelů na tanních tístavech a školách vyšších a ti pracují, pronikají dále i snaží se ruské mládeži vštípit ty snahy sokolské, organisace a naprosté kázně. Za těmito učiteli následují pak čeští technikové, sládeci, lučebníci, řiditelové závodů, odborní dělníci atd. Tak jest v době přítomné na Rusi, kde do nedávna intelligent Němec a dělník německý vždy přednost měl, aneb jiný cizinec, co zatím bratří čeští jednoduše byli odstrkováni protože se o nich skoro ničeho neznalo, ani o jich vyspělosti kulturní a pokroku mluvilo. Tak to Sokolstvo pracovalo na Rusi, o stycích francouzských a jiných v Italii, Švýcařích, Švédsku, Belgii a jinde ani nemluvě, a jako tu po stránce praktické pracovalo ve všech zemích slovanských a dnes hlavními činovníky Slovinců, Chorvátů, Srbů a Bulharů jsou mnozí žáci školy sokolské, české ve sborech sokolských, obchodu a průmyslu. Nyní stará se Č. O. S. ještě také o výchovu mladistvých ČernoHORCŮ v těch kterých Župách, jakž byly úkol tento na sebe dobrovolně převzaly, aby poskytlo se Černé Hoře odborně vzdělaných a vyučených náležitě řemeslníků i sil technických, jež pro vlastní chudobu vlastní pomocí sotva by se vypracovati mohli. A po takové a podobné práci pozitivní, usilovné, organisované, pokrokové a postupné může se ještě plovati, může se ještě hanobiti? Pravda může — ba může se dělat ještě více! Známe případy kdy nezdárný syn vlastní matku udeřil do tváře a pak se šel oběsit, známe případy, že vlastní krb, vlastní jazyk pohaněl mnohý renegát, ano víme i o lidech, již za ten kus chleba,

za čochovici prodali bratra svého, sestru svou a známe také sokoly, ano i mezi námi, již co do bezkarakternosti a zaprodajnosti měřiti se mohou s každým jiným ramenářem. Abychom však proto již vinili celek, abychom zhanobili a podceňovali každou sebelepší snahu, jak žel stalo se v orgánu D. A. S. "Besídce Sokolské" v čísle červencovém ve článku "Sletové slavnosti v Praze", toho jsme věru dalecí. Nevíme kdo psal tento úvodník, a nezáleží nám na tom nikterak, jako litujeme, že čistý štít sokolský pokálil způsobem tak nešetrným — sokol, třeba z jiného tábora. Nám nikdo nemůže říci, že rádi pochlebujeme, nemůže vytknouti, že bychom nekritizovali i vlastních řad, však my vždy vedení byli snahou po pravdě a spravedlnosti vůči příteli tak i odpůrci. Vyčítat Sokolstvu českému každého zloděje, lžipatriotismus jednotlivců, šplhaviců, křesťanský socialismus, politické šmejdny a p. — tomu Sokolstvu, jež na vzdor poměrům nepříznivým a v prostředí vládního útisku v území uzavřeném i pro to ubohé české dělnictvo koná práci záchrannou, vedle utužení je i hmotně podpořie v práci osvětové a školství, vzbuditi musí jen útrpný úsměv na rtu každého rozumného člověka, zejména když zná poměry a ten demokratický ráz Sokolstva vůbec jako celku. Jestli slety, závody a s tím spojené průkazy práce výchovné Sokolstva škodí v Čechách, pak škoditi by musely i zde nám všem bez rozdílu a tedy i bratřím od D. A. S. Však tomu tak není, my známe všichni a litujeme, ještě jednou litujeme již v zájmu shody vzájemné, takových a podobných výlevů vůči jednotě mateřské, vůči vlastnímu lidu, krvi naší.

Tak se nám zdá, že v tom moři červených košili naši "modři", jakž byl nám kdosi nadhazoval "pěkně po bratrsku" v té zlaté, slovanské Praze přec o sletu neutonuli, těšice se pozornosti lidu českého všude, kde se jen objevili. S výsledky pak boreů našich a sester new yorských věru, že jen můžeme býti spokojeni. Družstvo N. J. S. dobylo druhé ceny v nižším oddělení, jako Sokol Slávský, kdežto v oddělení vyšším získali naši rovněž cenu druhou, předěice Kolín a jiné sbory mnohé, kdežto br. Kňourek, člen T. J. S. Chicago v závodě v běhu na vzdálenost 300 metrů byl prvním, br. Melša ze Cedar Rapids, dostal cenu druhou ve vrhu krychlí, a br. Hruška na zvedání břemen cenu třetí. Připomínáme, že naši a také nikdo jiný z Ameriky závodě mezinárodního účastnit se nemohl, protože nejsme členy Svazu evrop. sdružení tělocvičných. Cenou poctěno bylo každé družstvo, kteréž v zápolu získalo 70 procent ze všech dosažitelných bodů. Závodní řád byl nad obyčejně přísný, jakž známo z listu našeho již a z podrobných zdělení našich a právě proto výsledkům dosaženým tím více se těšíme a s námi dojistá i lid náš veškerý. Nešli tedy naši jen na parádu, ale v tuhé byli práci, jakž následující celkový výsledek dokazuje nejlépe: V závodech mezinárodních zvítězilo družstvo Č. O. S. (Erben Fr. z Plzně, Czada Josef Praha—III. Sál Karel, Sokol pražský, Starý Karel, Poděbrady, Honzát-

ko Bohuš, Praha—III., Seidl Josef, Praha—III. s 951.18 bodů (z 1200 nejvýše dosažitelných), druží Francouzi, 922.75, třetí Belgičané, 872.23, čtvrtí Lucemburští 786.63, pátí Slovinci 767.81, šestí Maďaři 734.11.

Závod družstev vyššího oddílu: Ze 14 družstev dobylo první ceny Brno, docílivši 405.5 bodů a Sokol pražský se 405 body, druhé ceny dostalo se družstvu z Plzně 374 bodů, Žižkova 356.5 bodů a Karlína 351 bodů, Vyšehrad 348.5 bodů, **Nár. Jed. Sok.** v Americe 332.5, třetí cenu Vinohrady 330.5, Kolín 325, Smíchov 306, Župa dolnorak. 306, Svaz chorvat. Sok. 305, Vinohrady II. 305.5.

Závod družstev nižšího oddílu: (Závodilo 145 družstev.) První ceny dobyla družstva (docílivše 80% všech dosažitelných bodů) Kyjev, Tiflis, Prostějov, Karlín, Most, Plzeň I., Paříž (Župa seinská.) Druhou cenu v nižším oddělení dobyla následující družstva, která docílila 70 proc. ze všech dosažitelných bodů: Louny, **Sokol Slávský (Chicago)**, Brno, Vinohrady II., Župa severomoravská, Vinohrady I., Terežín, Berlín, Vyšehrad I., **Nár. Jed. Sokolská** v Americe, Župa Husova, Litovel, Kladno, Župa orlická, Husovice, Župa Žižkova, Olomouc, Liberec, Drážďany, Ml. Boleslav, Sokol pražský I., Vysočany, Brno II., Sokol pražský II., Podol, Slaný, Most II., Vyškov, Záhřeb II., Župa krále Jiřího, Župa dolnorakouská, Župa Komenského I., Plzeň II., Plzeň III., Žižkov I., Praha (Staré město I.), Osek I., Frenštát, Vyšehrad II., Župa orlická I., Val. Meziříčí, Župa krkonošská II., Bilina, Kroměříž, Břežice Maribor, Jalta, Mor. Ostrava, Idrija, **Sokol Chicago**, Župa západomoravská, Župa Jeronýmova, Nusle, Sokol pražský III., Královo Pole. Kromě toho dobylo 60 družstev čestného uznání, docílivše 60% všech dosažitelných bodů. Pokud se týče závodů zvláštních, dlužno podotknouti, vedle všeho toho výše udaného, že br. Melša hodil krychlí na 6 metrů a 93 centimetrů, br. Kňourek uběhl tři sta metrů ve 34 vteřinách, kdežto br. Paul v 38 a jedna třetina vteřiny. Br. Kňourek ve skoku dalekém měl 5 metrů a 37 cm. V. Melša 5 m. 36 cm., Gregor 5 m. 9 cm., Fr. Říha skok o tyči 2 m. 80 cm., V. Melša 2 m. 80 cm. a br. Hruška vzepřel činku o 50 kilo 19krát a získal třetí cenu.

Bratři, Paul zejména, Unger od Plzenského Sokola a oni ze Cedar Rapids zaslouží si věru jen naše uznání. S jakým porozuměním a jakou statečností pojímali úkol svůj, kde každý bod s námahou musel být dosažen, spravedlivá zásada vůdčí přísného řádu závodního oprav nedovoluje vůbec. A naši se drželi, kdežto New York zůstal pozadu, mimo naše očekávání. Jsme hrdi na vítěze své, znajíce obtíže neaprosté kázně co nejpřísnější, jako těší nás, že i bratři Slováci, již dosáhli ve třetím oddílu 320 bodů, dosáhli přeboru třetího stupně. Také ve společných byly výkony našich znamenité a litovati jest jen, že borci byli vysláni do arény k ukázce společných, když ještě Bulhaři tam dleli, tak že obecenstvo údivem nadšené, nevědělo kam dříve hleděti.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. povšechné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Věkové dopisy pro "Sokola Amerického" budteš zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezindrodním poštovním poukádskou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakožto osvědčení do listu příjímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvidlání.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Přispěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilněji a důležitěji vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla z číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

NEOPRÁVNĚNÍ KARATELOVÉ.

Již dávno odvykli jsme si odpovídati na časté, drsné nájezdy na organizace sokolské, vědouce dobře, že zásadní nepřátele Sokolstva důvody sebe pánějšími nepřesvědčíme o důležitosti poslání našeho. Lidé, kteří dovedou býti tak maličkými, že činy jednotlivců neb jednotlivých spolků ztotožňují se snahami celku, budou vždy zvětšovacími skly pohlížeti na činy oněch jednotlivců a před skvělými výsledky celého tělesa jako pštroši budou strkati hlavy do písku v tom mylném domnění, že "co oni nevidí, nikdo nevidí." A s lidmi takového druhu veškerá disputace jest bezvýsledným, zbytečným plýtváním místem, časem i slovy.

Jeden projev takový ale nemůžeme pominouti mlčením — ne snad abychom přesvědčovali pana pisatele — ale jen proto, aby slovům jeho zde nebylo přikládáno někde snad víry, aby slova jeho nebyla brána za bernou minci, jak se často u nás děje.

Dnes zajisté i ten nejzarytější odpůrce Sokolstva doznati musí, že hold přinesený myslénce tělesné výchovy v Praze byl tou nejskvělejší manifestací, jakou až posud snad ani mocnější národové pochlubí-

ti se nemohou. To dosvědčují nejenom listy české, ale i listy cizojazyčné. A že tělocvičnou slavnost tak obrovských rozměrů nelze přivést ku zdaru, kde není lásky k věci, kde není obětavosti, kde schází nadšení, kde není zápalu pro dobrou věc, doznati musí každý nestranný, a byť pro práci naší měl jen pohrdlivý úšklebek. A proto tím více překvapila nás slova pražského dopisovatele jednoho chicagského listu, jemuž zdar sletu způsobil veliké "hořko v krku" a jenž odlehčuje si následujícími slovy: "Ale v tyto dny, v tomto radostném nadšení, v němž Praha a ctitelé sokolské myslénky tonou, nutno se vážně zamysleti a položit si otázku: Jsou ti lidé všichni opravdovými "Sokoly?" Vědí, co jejich zakladatel, šlechtitý a upřímný syn svého národa Tyrš chtěl?" ... A co tak trochu déle o otázce té přemýšlíte, hněv vám v těle zalomcuje nebo slza bolu vtlačí se vám do očí ... Ne! — maličko z těch lidí, kteří jsou hodni jména Tyršova. Kdo dobře činnost lidí těch, vlastně jich velké většiny sleduje, sezná, že mnoho a mnoho musí se zde napravovati."

Po tomto povzdech poukazuje na nesokolské počínání některých jednotlivců neb jednot. Opakuje dávno známé věci, které snaží se držeti veřejnosti před očima, aby tak viděti nemohla ten skvělý triumf, jaký slavila myslénka sokolská, ten skvělý výsledek, jenž zajištěn býti mohl jen nesčíslnými obětmi, neobyčejným sebezapřením, láskou, a úctou k těm šlechtitým zásadám, jaké na štít sokolský napsal nezapomenutelný bohatýr český, Tyrš. Snižovati, podečňovati tak skvělý výsledek obětovné práce poukazováním na jednotlivce, kteří nejsou hodni jména sokol, jest nedůstojné, jest nespravedlivé!

Ale závěrek dopisu onoho poučuje nás dostatečně, z jakého pramene úsudek ten vychází. Pochází ze středu těch, u nichž nemá nikdo práva na jméno člověk, kdo smýšlí jinak než oni. Tím vysvětluje se vše. Víme ze zkušenosti, jak v takových jest málo smyslu pro spravedlnost, jak málo uznání pro práci jiných, kdo nestojí náhodou v jejich řadách. Tyrš pravil: "Co lid nevykonával, nikdo nevykonával ..." — neoprávnění naši karatelové ale výrok ten si změnili a napsali na svůj štít následující: "Co námi nebylo docíleno, nikdo nedocílil, co my nevykonali nikdo nevykonával!" — a proto nesmí česko-američtí sokolové se diviti, že ani ten obrovský úspěch slavností sokolských nemá pro ně žádného významu.

"TAINTED MONEY".

Není tomu dávno, co "tainted money" (poskvřené peníze) byly předmětem dlouhých úvah veřejného tisku. Některé veřejné ústavy odmítly peněžitou podporu od bohatých korporací neb jednotlivců a prohlásily, že nechtějí býti podporovány "poskvřenými penězi" — penězi nepoctivě nabytými, penězi, na nichž lpí kletba vykořisťovaného lidu neb ošizených konkurentů. Prohlášení ústavů dotyčených bylo zdraveno jako znamení nové, lepší doby, kdy přestaneme nedůstojně plaziti se v prachu před mocí peněžní.

I u nás projevovaly byly četné projevy souhlasu — i u nás nalezal vřelého ohlasu náhled, že dobročinný, výchovatelství ústav neměl by přijímati ku své podpoře „peněz poskvrněných“.

Ohlédl se někdy našinec některý kol sebe — a učinil-li tak, nespatriil také podobné zjevy, kde dobré účely, dobročinné ústavy podporovány jsou „poskvrněnými penězi“? Spolky a společnosti, jejichž jediným cílem jest pořádati řadu zábav nízkého druhu, od nichž slušný člověk s hnusem odvrací se musí, v kterých mládež bere mravní zkázu, kde dohry zábav takových končívaly často kravaly na veřejných ulicích, kde vyrábí se ostuda ve velkém na účet jména českého — z takových zřidel často poskytována jest podpora našim ušlecht'ujícím, dobročinným a národním účelům — a my, dobře jsouce si vědomi, z jakého nečistého pramene podpora ta přichází, dobře jsouce si vědomi, jakým nízkým způsobem peníze ty byly vyzískány, přijímáme je ochotně a nadšeně „šlechetným, obětavým darem provoláme třikrátě hřímavé Na zdar!“

Odmítnutí „poskvrněných peněz“ vyvolá u nás projevy souhlasu a uspokojení, učiní-li tak ústav cizí — ale my dovolíme ochotně, aby naše národní, ušlecht'ující a dobročinné podniky byly podporovány penězi sebe špinavějšími. č.

JSME SPOKOJENI.

Stanovisko naše vůči obeslání letošního sletu jest dostatečně známo. Projevili jsme na tomto místě několikrát své politování nad tím, že ponechali jsme vše až na poslední chvíli a tudíž že naše účastenství nebude mít takový úspěch, jaký při dnešní naší vyspělosti mohli jsme očekávat.

A přec dnes s uspokojením prohlašujeme, že jsme s výsledkem úplně spokojeni — ba více než spokojeni.

Borci naši drželi se statečně, vykonali, co za panujících okolností dalo se očekávat a již ta okolnost, že při tom skvělém úspěchu junáctva českého byli jsme účastni, že brali jsme na něm podíl, můžeme naplniti nás blahým uspokojením.

Ale my máme ještě větší a závažnější příčiny k tomu, abychom projevili své uspokojení nad výsledkem účastenství našeho.

Když často četli jsme ty osnovy náhrad'ového cvičení pro ženské odbory, když viděli jsme tam zařazené eviky, hodící se jen pro mužské cvičence, když viděli jsme tam ta různá kola na koni, vzepření a toče na hrazdě, komihání klímo na bradlech — tu nebyli jsme s to zbaviti se dojmu, že ženský tělocvik v Čechách zabočil na nepravou cestu, a že má-li mezi ženami a dívkami českými zobecniti, musí mu dán býti jiný směr.

A toho jsme se snad dočkali.

V jednom dopise z Prahy zaslaném postřehli jsme následující poznámku:

„...jeden předák sokolský vyslovil se, že naše vystoupení (t. j. vystoupení N. Y. Sokolek) učiní převrat v ženském tělocviku v Čechách...“ Zaradovali jsme se nemálo při čtení této po-

známky, neboť víme, co slova ta by mohla znamenati. Když r. 1887 cvičili jsme v Českém Brodě, pravil též nejeden předák sokolský: „Vy jste nám ukázali, jak se má cvičit na koni...“ — a když věci uchopilo se tolik schopných a nadšených pracovníků, jakými se řady Sokolstva českého honosí, přivedli cvičení na koni k takovému stupni dokonalosti, že až nás „staré koňáře“ časem překvapuje.

Ale výrok letošní jest mnohem důležitější, mnohem dalekosáhlejší. Netýká se jen způsobu cvičení na tom neb onom náradí, týká se tělesné výchovy českých žen.

Prozatím ještě nechceme se dát unášeti nadšením; není předně posud zjištěno, že výrok ten učiněn byl tak, jak v dopise stálo — a byl-li opravdu učiněn, možná, že pronesen byl ve chvíli okamžitého nadšení, anebo že pronesen byl z pouhé sokolské dvornosti k americkým sokolkám.

Ale zjistí-li se, že výrok ten byl pronesen s pevným úmyslem dáti opravdu tělocviku ženskému v Čechách jiný směr, pak hrud' naše naplněna bude radostí a pýchou nad skvělým úspěchem našeho účastenství při letošním sletu — ano výsledek ten bude mít pro nás větší důležitost, nežli kdyby družstvo naše bylo přineslo si domů první cenu.

Prozatím vyčkáme a new-yorským sokolkám a jejich svědomitému cvičiteli br. Martynymu k jejich úspěchu zcela srdce gratulujeme. č.

PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

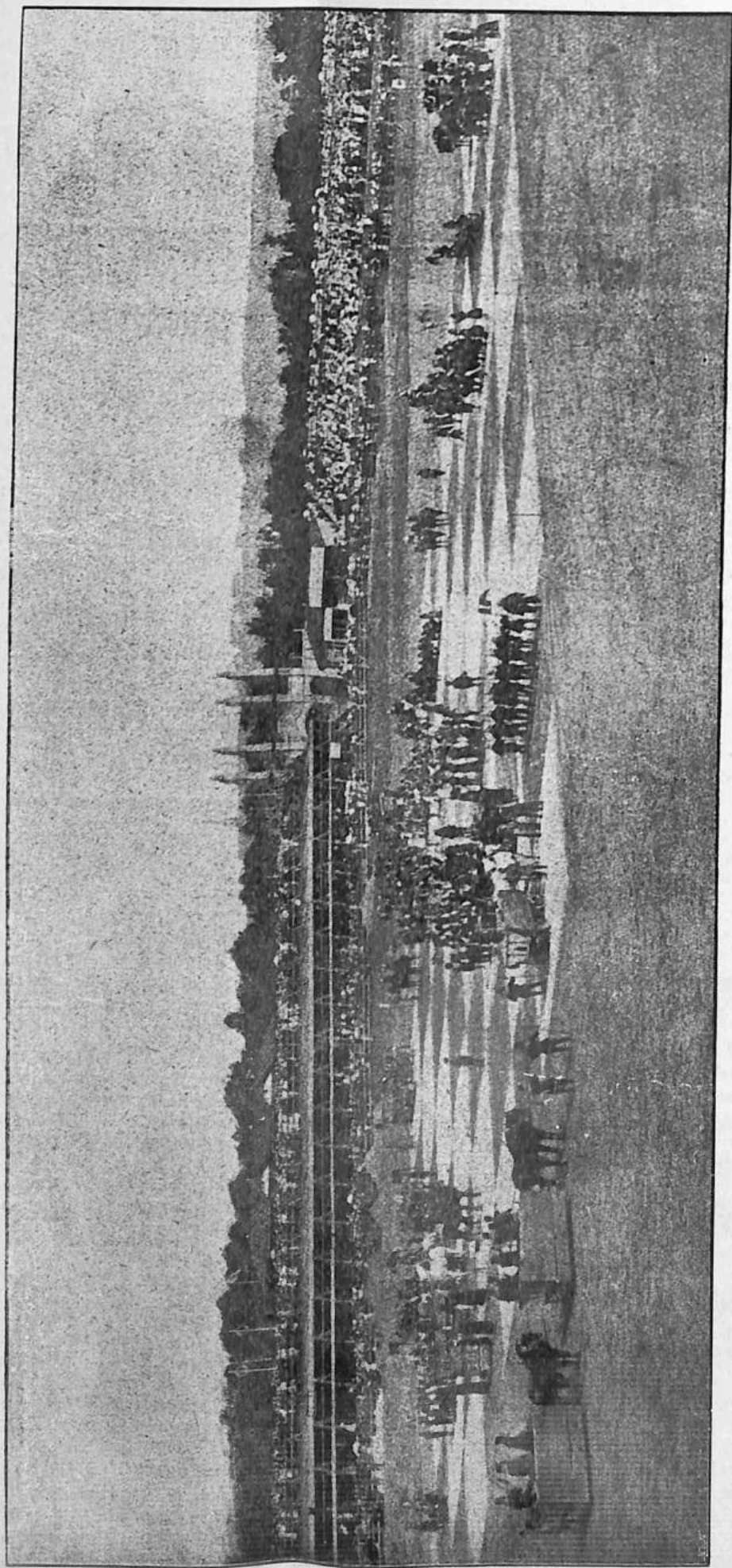
Po 25 letech prvního sletu sokolského, znovu zůstaly vzpomínky a dojmy, nové a jako ty první ještě dnes zapomenuty nebyly, tak také i ty nejnovější budou na důkaz práce, nadšení, krásy, vypěstěného těla a jaré mysle, bratrství a demokratismu. Znovu ukázal se silný a utužený člověk český, ukázal co dovede nejlepší zbraní moderní, vzděláním a pokrokem a to v době, o kteréž tak rádi nepřátelé naši mluvili, že již jest úpadkem národa, že není v něm dosti síly, aby posláni Sokolstva se porozumělo vůbec.

A porozumělo se, dobře se porozumělo při těch slavnostech síly, krásy, srdce, založených snah na kázni a lásce k lidu — porozuměl lid veškerý a s ním všichni ti dobří hosté a přátelé národa ze všech končin Evropy a cizozemí. Sokol znovu dokázal v té vřavě, zmatku a řádění všelikých šplhavicí politických i jiných, v tom prostředí a útisku všeho českého, že meleká se ani orlů bystrých, ani dravých a slepých....

Před 25 lety, kdy vyrůstala celá organizace sokolská, my jako „nadějní sokolové“ čtli s radostí, jak tam v té Praze naši vyrazili v čele majíce Dr. Mír. Tyrše, Dr. Fr. Čížka, Jar. Stýblo, Dr. Tom. Černého, V. Fialu a Jos. Muellera. A vidíte, již tehdy byli s nimi bratři z Vídně, Lublaně a Záhřebu a co hlavního bratři z Ameriky. Mocná bouře pohřbu a volání „Slávy“ a „Na zdar“ otřásala vzduchem a lid český se radoval. Pouze 720 cvičenců bylo na cvičišti a vedl je sám Tyrš, jemuž později odevzdán byl za neskonale jeho zásluhy o Sokolstvo stříbrný věnec vavřínový s plody zlatými. Ten prostý voják v bojovném šiku odmítal pocty ty a těšil se jen, že první slet sokolský se zdařil zcela, že z toho hloučku 20 — 40 mužů z roku 1862 takové povstaly řady kázněné.

O jak by se teprve těšil, kdyby viděti mohl výsledky

Z V. sletu všesokolského v Praze.

Šachový turnaj. — Vojska k boji se šikují na poli šachovém. — Vozové hradby vojska Žižkova u Habrů 1422.

sletu pátého a s nimi výsledky závodu mezinárodního, aby shlednouti mohl 20,000 bratří v průvodu a 8,064 při prostných a 2,500 žen a dívek českých, sokolek, na sta a sta dorostu, žáků a žákyň, vedle lépe jízdy sokolské, tisíce hostů cizích, bratří, na sta sester ze zámoří, zahraničních a slovanských

Úspěch pátého sletu byl tedy dokonalým, byl úplným k radosti nejen veškerého Sokolstva, ale celé Prahy, celého národa a Slovanstva, byl k radosti ciziny se účastnivší a hlavně ovšem všech těch bratří a sester, jimž není popřáno rozvíjeti činnost svou doma, jako spíše za hranicemi vlasti své a tam daleko za oceánem — v nové vlasti naší. K radosti všech bratří a sester pravíš? Ano, všech, až snad na ty, již sami nákladné tahy a slavnosti i jiné pořádající a sokoly se nazývající, zde v Americe po pravé práci sokolské dovedou blátem hoditi. Však naě kaliti si radost a ples, kde zdar byl tak obrovských rozměrů a manifestace Sokolstva jedna z největších, slet jeden z nejzdařilejších a zápol svědkem síly a utužení.

Ukázalo poznovu Sokolstvo české, že jest jediným ústrojným celkem v národě, mezi tím co jinde to kolotá v nesusvislé nejistotě, stálém zmatku, srážení, sporech a tření. Ukázalo jak dovede pracovati v řadách svých dobrovolné kázni podřízených nezištně a ve všech svých částech zadarmo, obětavě a na prospěch lidu svého. V menšinách, v území uzavřeném jsou sbory sokolské dělnictvu českému oporou, vzdělání lidu, Sokolstvo lidové provádí od desítek let a tam kde škola nestačí Sokolstvo od let obírá se dorostem a dohání v pokračování co škola zanedbala, ba co více, jako instituce výchovná skrz na skrz učí zachovávat si zdraví a sílu, vedle veškeré té síly mravní, družnosti a ústrojné kázně. Vše to koná Sokolstvo doma, vše to koná Sokolstvo, to pravé Sokolstvo všude, kde jen rozbilo svůj stán, at' již kraj jeho jakýkoliv a snahy jen když upřímné — pro ten svůj lid. A vidíte, dělá tak již celé půl století. Jen v Čechách obětovalo to Sokolstvo 80,000 korun svým bratřím ve zněmeném území, šmahem to dělnictvo utiskované, a přes 300,000 korun k národním účelům mimosokolským, učie čistotě a poctivosti v životě spolkovém i občanském veškeré své členstvo a zatím co lomí jisté kruhy nad moderním člověkem českým rukama, to pokrokové Sokolstvo buduje na základním principu veliké revoluce občanské rovnosti a provádí tak i doma demokratismus občanský v praxi, co zatím intelligentní dělnictvo jest jednou z hlavních jeho složek jak doma, tak i všude jinde.

A tu dobře jen chápe "Zlatá Praha" vlastní význam Sokolstva, když v dotyčné úvaze sletové praví mezi jiným: "Je tedy Sokolstvo instituce, která na základě činnorodé a výbojné myšlenky česko-národní pracuje k tělesnému, mravnímu a intelektuálnímu zvýšení úrovně národa, buduje zároveň moderní, pokrokovou demokratickou společnost, vyrovnáváním sociálních a třídních rozporů skutečných i uměle vyvolávaných. Znamená tedy Sokolstvo instituci, která v nejvyšší úplnosti uskutečňuje, anebo aspoň snaží se uskutečniti všecko to, co tvoří obsah národního, etického i sociálního snažení veškeré současné společnosti lidské."

Tím jest to Sokolstvo české doma, takovým chce být i u nás a kdo jinak o něm smýšlí, je hanobí, nemůže a nemá práva hlásiti se k tomu názvu Sokol a dobře učiní jestli se obmezí pouze na nějaký ten název jednoty tělocvičné, klubu, aneb na sport na dále jen spolehati bude, z cesty ustupuje tam, kde valí se veliká myšlenka sokolská kol a kladné její výsledky. . . .

Tož přikročíme k vlastnímu vyličování těch výsledků, jichž i naši borei a sestry milé byli účastni, aby ze skrovných sil svých přispěli ku významu práce sokolské. Že nene-

sou nám věnce stříbrné? Že nesou nám ceny prvé a podobné?

Co na tom bloude, když přece ty body v záznamech soudcovských ukazují, že činili se, že snažili se uplatniti — že obstáli čestně vedle těch do tisíců jdoucích šiků sokolských a ty sokolky naše, že slavily pravé triumfy, kdežto společná našich se líbila. Povázíme-li dlouhou cestu, únavu, nezvyklost na poměry, prostředí a naprostou kázeň, jakož i hlavně velice přísné požadavky závodního řádu, můžeme býti věru jen spokojeni, zejména, když po stránce technické již před odjezdem našich znali jsme mezery a nedostatky mnohé. Jako víme dnes, že technické vedení bylo jen dosta-

Dr. Jos. E. Scheiner, starosta Č. O. S. v Praze.

tečné, výběr boreů nesprávný, protože nikde nebylo zkušek vedených pod dozorem naší N. J. S. přímým, vyjma snad zkoušky domácí v New Yorku, tak také víme, že u našich vždy kázeň jest uvolněnější. Však tyto věci v celku budou nám na příště jen vodítkem a pod vlivem dojmů mnohých těch boreů našich a sester kž se jen celku našemu N. J. S. prospěje, jako znovu se ukáže na kolik dalo by se i u nás v Americe vykonati i po stránce technické, kdyby ve všech sdruženích bylo pochopení a vůle. . . .

* * *

Pátý slet překonal předchozí slety nejen rozměry, ale také obšírností pořadu a pak na lesku přibýlo mu s našeho stanoviska tím, že i zápol odbýval se tu i sdružení Svazů evropských tělocvičných. Jakž minule jsme sdělili byl zahájen slet šachovým turnajem. Jakou by měl z této části

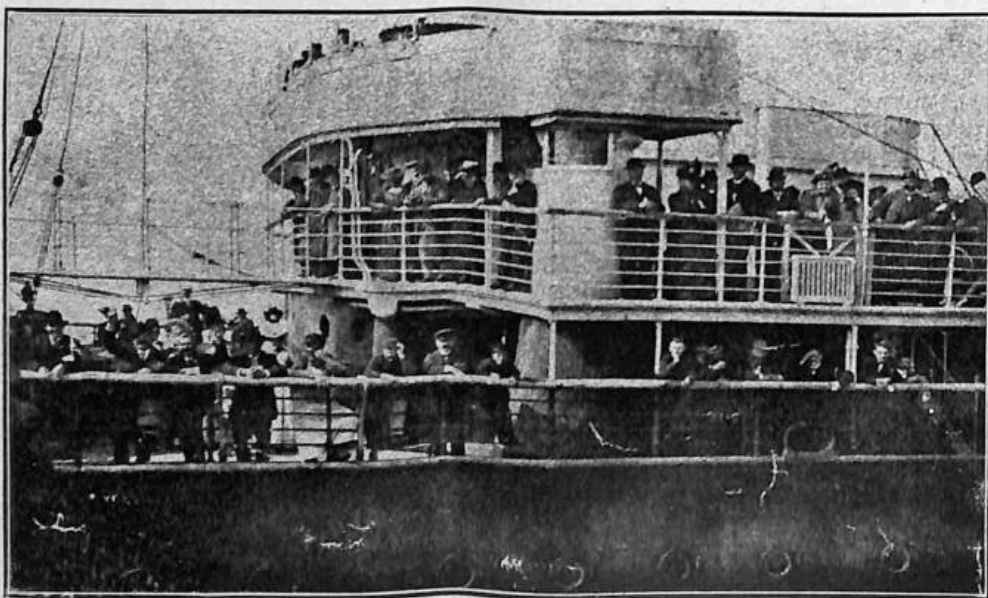
i Tyrš radost, vida úplné tu stělesňování svých myšlenek na poučení lidu z dějin jeho a z dějin jeho síly, se všemi těmi efekty v šachovém klání, uměním a hudbou, jež proměnila hru v divadlo nevídané krásy. Vedle cvičení přísně tělocvičného rázu byl tu ráz i ozdobný a jediný pohled na obraz náš v tomto čísle reprodukován z důstatek vás přesvědčí. Již minule řekli jsme, že s druhým kláním spojeno bylo cvičení mládeže školní, však vlastní předebrnou sletových dnů byla neděle 23. června, kdy před třetím kláním šachovým předvedly Župy pražské svůj dorost a co hlavního, již naši do ukázek vlastní práce zasáhli, podavše obraz věrný o tom, jak hraje se 'indoor base ball' v Americe. Vidíte ty hochy naše "Bílé" i "Modré", jakž se na obrovském prostranství cvičiště sokolského na Letné činí, vidíte jak ti "Bílé" vítězí a lid veškerý jim jásá vstříe, jakoby si chtěl uvědomiti, že jsou to hoši z české krve, však zvyklí na volnost již a svobodu nové vlasti své, na volnost tu, při

rostu na sjezdu příštím budeme muset věnovati trochu více pozornosti a po příkladu našich v Praze se přičiniti.

Pravda, že čtli jste již asi všichni o podrobnostech, jakž naši byli uvítáni a jakž se drželi, v tisku denním, však proto přece chceme již k vůli záznamu pro doby příští i v listu našem zmíniti se hlavně o tom, co našich se týkalo, trochu podrobněji. Tak o 23. červnu, jako dnu třetím slavností sletových co do předebrny vlastní čtli jsme v "Národních Listech" mezi jiným:

"Do posledního místa byly tribuny a lože obsazeny a prostranství mezi cvičištěm a vyhrazenými místy daleko do promenády obstoupeno. Ze všech dosavadních návštěv cvičiště tato nedělní byla největší a odhadována byla na 40—45.000 hlav. Zajímavě, že obrázek naprostého obsazení skýtaly rozměrné, amfiteatrálně stavěné tribuny již o 3. hodině odpolední, kdy teprve vlastní nával začínal. Celým prostranstvím nesl se šum a ruch, který náhle propukl v bouř-

NAŠI NA PALUBĚ "LA BRETAGNE".

Když výprava N. J. S. přistála v Havru.

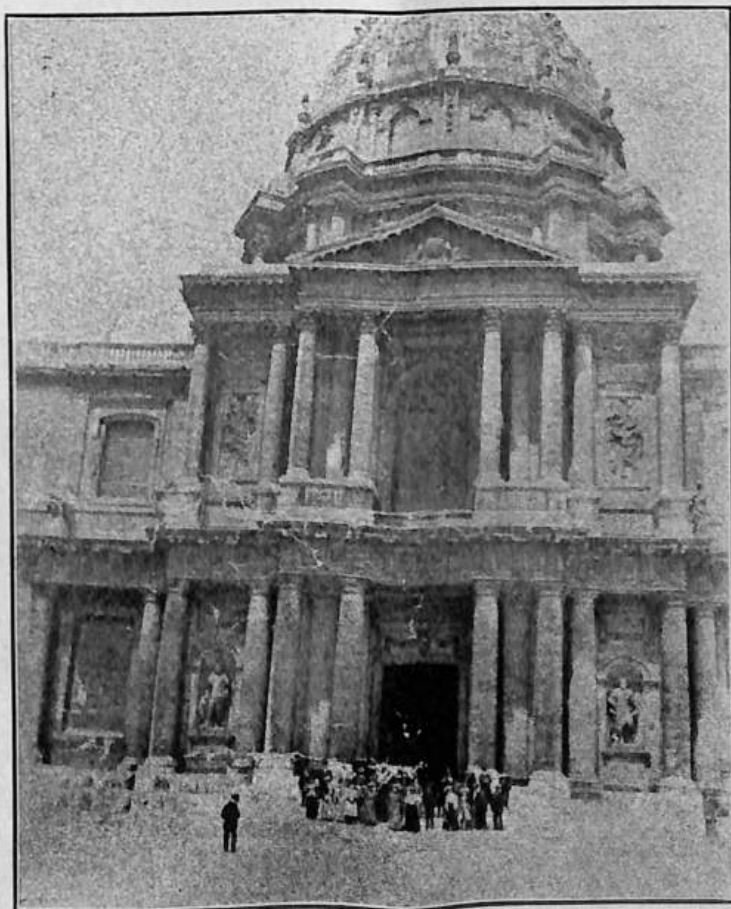
jejímž jen pomyšlení již tam doma srdce plesá a česká hrud' se šíří pocitem blaha a sebevědomí, zejména když i vidí tu na cvičišti jak Sokolstvo pochopilo, kde musí počít s prací — u mládeže. A také ta se činila. Od šesti let zařad'uje Sokolstvo české děti do svých šiků, u nás v Americe od samých našich začátků. Tak připravujeme dorost český tam i zde a řady své doplňovati hodláme, jenže ani tam, ani zde ještě není úplného věci pochopení, protože kdyby bylo, muselo by toho dorostu početně i v jakosti být mnohem více. Dorost svůj dělí Sokolstvo na dvě skupiny: žactvo do 14 let a dorost vlastní od 14 let — učňové. Tyto skupiny cvičí odděleně a liší se také krojem. Žactvo má žluté plátěny, černé punčochy, červenou košilku a černohorskou čapku. Dorost má též cvičební кроj jako sokolové. Pokud žactva obého pohlaví se týče, dovedeme my zde uspořádati Coliseum v Chicagu a zobraziti činnost svou v tom ohledu, však po stránce výchovné dorostu s našimi v Čechách se měřiti nemůžeme ani dost málo a v pokračovací práci neděláme žel ničeho. Již z toho ohledu a k vůli vlastní záchraně do-

livý, ohlušující jásot a potlesk, když v průvodu bratří z předsednictva České Obce Sokolské dostavili se na cvičiště draží naši hosté američtí. Se všech čtyř stran jedním směrem jim vstříe máváno šátky a provoláváno nadšené "Na zdar" a "Sláva" tak dlouho, dokud nezačali čestná, vyhrazená jim sedadla na hlavní tribuně. Během slavnosti spustil se sice vytrvalý déšť, který však nijak na náladu neměl vlivu.

"Za částečného vyjasnění oblohy provedla družstva amerických hostí sokolských tělocvičnou hru s míčem "indoor base-ball", provázenou živým zájmem diváků. Ačkoliv tato hra určena jest pro tělocvičny a uzavřené místnosti, uvolili se naši hosté podati ukázkou její na volném prostranství. Hru provádějí dvě družstva hráčů, po 9 hráčích na každé straně. Jedni jsou nahoře, to jest hrají, odrážejíce pálkou jeden za druhým míč, nadhozený jedním z dolejších, zvaným "nadhazovačem". Hráje odpákuje míč jemu nadhozený a potom ihned běží na prvou, potom druhou, třetí "hradu", až se vrátí ke svým. Pálkovati smí každý tři-

kráte, nepodaří-li se mu odpálkovati míč, jest odstaven. Podobně jest každý odstaven, bude-li chyben míč, jím odpálkovaný, dotkne-li se při přebíhání někdo z dolejších míče dříve, nežli doběhne do hrady, dotkne-li se někdo z dolejších míčem v ruce "hrady", k níž běží odpálkovavší hráč hořejší, dříve, nežli se jí dotkne přebíhající. Strana jest odstavena ze hry a jde dolů, když jsou odstaveni tři její hráči. Strany či družstva střídají se devětkrát. Které družstvo vykoná více přeběhů, to vyhrává. Hráči družstva dolejšího jsou náležitě rozestaveni kolem "hrady", aby mohli chytati míč, aneb rychle jej zdvihnouti a přihoditi někomu ze svých, kteří stojí u hrady, aby ti odstavili přebíhající hráče družstva hořejších, z nichž vždy jen jeden

lední zahájen pořad třetího dne sletových slavností **cvičením sokolské mládeže**. Nedá vystihnouti se pérem směr citův, který zvířil nitro každého jednotlivce a zarosil oči blahou radostí, když pružným, svižným krokem dle zvuků hudby vyšla na evičiště dívčí mládež, žákyně pražských a okolních ženských odborů, v evičebním kroji v krátkých tmavomodrých sukénkách, v námořnickém živůtku se světlemodrým límcem a šerpou téže barvy spjatou k levému boku. Bez čtyř bylo jich právě tisíc! Za nadšeného potlesku rozdělil se průvod na dva proudy, vedené náčelnicemi sestr. Šourkovou a Šmídkovou, načež pochodem proveden rozstup v 10 trojstupu a posléze na povel náčelníka Č. O. S. bratra J. Vaníčka rozstup ke cvičením prostným. Již rozstup na rozpaže-

Naši před dómem invalidů v Paříži.

smí býti na "hradě". Diváci měli příležitost obdivovati pružnost a živost hráčů, kteří s neobyčejnou mrštností a zápallem sehráli partii, ve které "Bílí" zůstali vítězi."

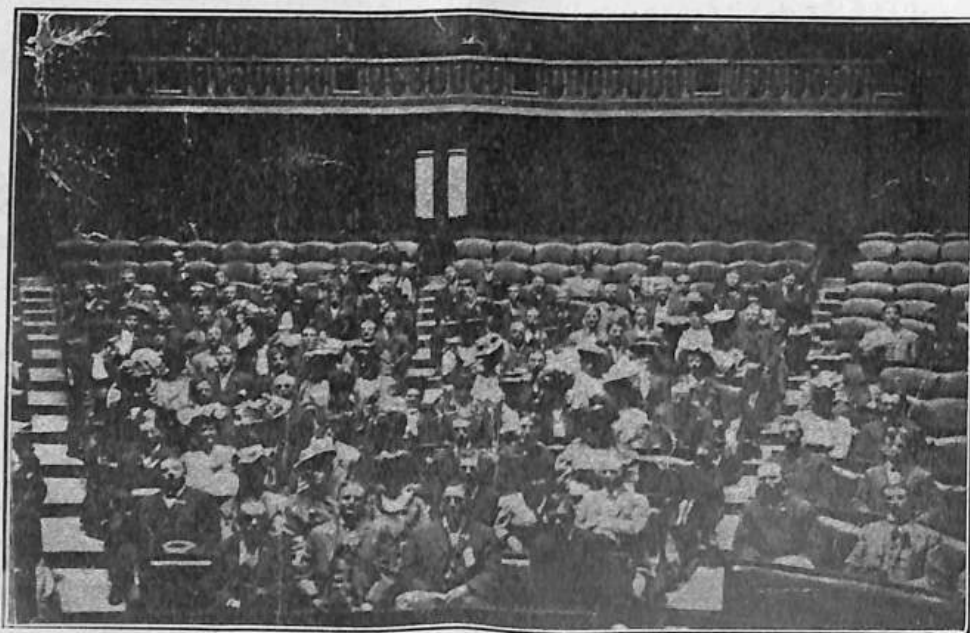
Tolik o našich a ukáze hry americké. Nebylo by však spravedливо, kdybychom také nezmínili se podrobněji o té **mládeži sokolské, o tom její dorostu**. I tu ukázalo se, že práce sokolská jde od vítězství k vítězství a lid český pokračuje vedle literatury, vědy, umění a práce i v tomto oboru výchovy. Mládež sokolská překvapila každého pozorovatele i odborníky nejen počtem evičicích, ale uhlazeností a přesností výkonů, třeba tu a tam v té řadě, na vzdor neobyčejné malebnosti celkového uspořádání, některá řada se zaklikatěla.

"Nedlouho po jejich příchodu přesně o 4. hodině odpo-

ní vykonán byl velmi přesně a strhl diváky k potlesku; což teprve cvičení další, ve čtyřech odděleních provedená! Od prostých pohybů paží skrčených, k obrátům a pohybům trupu, předklonům, záklonům a úklonům, pak k výpadům, únikům a kroužením paží, posléz pak vše sestaveno s pokrokem z místa a celým obratem — stoupala evičení a budila obdiv nad řídkou přesností a laadností, s jakou pracováno. Každý výkon byl jednoduchý — všechny ruce jako mechanismem nějakým řízeny, brzo v tu neb onu stranu se sklonily nebo zdvihaly. Jako když zatřeše kaleidoskopem a na ráz změni se obrazec, tak dokonale, tak výborně přesně měnily se obrazy. Bylo to jedním slovem radostně utěšené podívání. Prostná cvičení žákyň zakončena byla hrami velmi pěknými, zábavnými a účelnými. Nedá se do podrobná

vypočítati, kde a v které skupině ta či ona způsobená hra prováděna. Dívčí mládež vystřídali žáci sokolských jednot pražských a okolních (do 14 let) v počtu 1680 cvičících. Vstup jejich na cvičiště znamená opět veliký potlesk. Krásně vyrovnaní v řadách a provázeni svými cvičiteli zaplavili cvičiště červení svých garibaldovských košil. Neobyčejně pěkný kroj cvičební — ona červení a pak bílé, režné kalhoty, černo-pestře čapky, černé punčochy a střevíce, oživil cvičení — takže bezděčně měli diváci před sebou obrázek makového pole. Hoši za vedení br. Bilka, Havla a A. Hellera nastoupili jedním proudem 15stupovým, šli středem cvičiště, načež rozdělili se ve dva patnáctistupové proudy a posléz dalším rejevým nástupem ke cvičením prostným. Postup cvičení rovněž čtyřdílného odpovídal v zásadě prostným cvičením dívek, ovšem jinak sestaveným. Při hudbě z II. sletu všesokolského (hrálo 60 mužů hudby Kotkovy) velmi přesně a lehounce cvičeno. Obecenstvo neskrbilo pochvalou. Tou dobou dalo se do drobného, ale vytrvalého deště. Na

Tušili jsme, že vedle našich boreů vyniknou zejména sestry new yorské a nejen tušili, my byli si toho jisti, podle toho co seznali jsme za našeho pobytu před sletem v New Yorku. Sestava br. Ferd. Martynyho zalíbila se nám ihned, jako celkem nové jeho nářadí z pola tyč a z pola kužel praporky ozdobené v českých i amerických barvách. Líbilo se nám zejména, že ozdobné kroky vedle nanejvýš vhodných pohybů při kroužení a ladné pohyby těla po stránce technické poskytly vhodnou novinku, sestavu nejen americkou ale českou, tedy naši zcela. Sokolky v Paříži ukázaly co dovedou a v Praze zvítězily na celé čáře. Usmíváte se nedůvěřivě a přec pravda to zcela. Sokolky nemohly očekávat cen nijakých, nešly v zápas, jako spíše v práci a ukázkou téže a cvičily tak, že br. Vaniček, předák sokolský jen pochvalně se o cvičení jejich vyslovil, řka, že bude mít vliv na jejich práci tělocvičnou, pokud žen a dívek se týče. A v tom těch děvůšek našich odměna spočívá větší, daleko větší ještě pamětního peníze Unie gymnastů z Paříže, ano

Naši v kongresní síni versailleské.

cvičící ani na diváctvo neměla však vláha nebes žádného vlivu a se zájmem sledovány následující pak závody žáků, totiž běh s poháněním obruče, běh na různé vzdálenosti, přetahování lanem, hra „bludiště“, honěná za míčem, vesměs ušlechtilé a celý pohyb těla podmiňující hry. Na hoších bylo pozorovati, s jakým zápalem, nadšením a chutí cvičili. Společným těmto cvičením žactva následovala skupinová cvičení sokolského dorostu. Hoši — vesměs učňové od 14—18 let v kroji cvičenců (tmavomodré kalhoty, bílé triko a čapka s červeným dýnkem) — nastoupili v pětice v úhrném počtu 680. Tato skupinová jejich cvičení, konaná na povel, znamenala již vyšší stupeň výcviku. Provedeny sestavy přízemní i patrové, jež malebností svou získávaly si nadšenou pochvalu. Brzy z pěti těl utvořena skupina paprsků a úseče, připomínající oblouk a loukoti kola; jindy zase hvězdice a jiná a jiná smělá skupení značně složitá. Na výkonnost dorostu nikterak neměl vliv ani vytrvalý dešť, který po celou dobu tohoto cvičení brzy hustěji, brzy řídkěji padal.”

větší zlata a stříbra lesklého nějakého toho věnce. Doufáme, že pochvala ta nebyla jen za jasů slavnostních dnů promluvená zdvořilůstka, u předáka toho druhu ovšem tím spíše a těšíme se, že Američané Čechům doma přivezli vedle jiného ještě něco: ukázkou jakž otužovati i posilovati českou ženu, aby v Sokolstvu se jí volně, po americku třeba, zalíbilo. . . . Pochopujete dojista a br. Martyny může se jen radovati, jako radovali jsme se my, když čtli jsme o prvním vystoupení našich Sokolek v tělocvičně Sokola pražského: „Mateřská jednota pražská těšila se v pondělí dne 24. června vzácné návštěvě. Ku pozvání tělocvičného spolku paní a dívek pražských dostavili se milí naši hosté v počtu 12 cvičenek s vůdcem technické výpravy americké br. Fryšem a se svými družkami do Sokola pražského, kdež nesčetné obecenstvo, nedočkavě čekající na výkony jejich, pozdravilo je způsobem nejvřelejším. Jménem mateřské jednoty pozdravil milé a vzácné hosty místostarosta dr. Ant. Novotný vřelými slovy, která obecenstvo přechytlé shromážděné provázelo bouřlivým potleskem. Dr. Novotný poukázal na významnost síní, v něž vstupují naše sestry z dálných kon-

čin zaoceánských, síní posvěcených nadšenými, horoucími slovy a skutky Tyršovými a požehnaných ušlechtilou činností Fugnerovou. Poukázal k tomu, že tyto velké ideje, jdoucí v práci kázní a vytrvalostí za štěstím našeho národa, byly vzpruhou k obrovskému rozmachu dnešních sil Sokolstva českého a základem obětavé lásky hostů našich, které ani cesta přes oceán neodstrašila, aby nenavštívili drahou otčinu českou. Nadšenými slovy přivítala sestry paní Slavíková a slova její provázena živým souhlasem. Na to provedly cvičenky cvičení své s kuželi a praporem, kterých výkony přesností a ladností svou vynutily obdiv a nadšený potlesk přítomných. Hluboce dojat poděkoval za přivítání jménem sester bratr Fryš, klada jim na srdce, aby tyto vzácné vzpomínky nesly do vlasti americké. Na to provedly cvičenky pražské pěkná cvičení s kuželi, která sestrami americkými sledována byla se zřejmým zájmem. Po domácím pohostění, které připravil sestrám americkým výbor tělocvičného spolku paní a dívek, opustily sokolky za nad-

volnosti v Americe. Kdežto v Uhrách nedovolí vláda Slovákům založení ani jediné sokolské jednoty, působí již v Americe 100 slovenských sokolských jednot. Předseda rady dr. Herold pronesl procítěnou řeč, která přijata s nadšením. Dalších proslovů a řečí účastnili se br. dr. Ráth, přítomný host z Oravy, br. dr. Scheiner za Českou Obec Sokolskou, dále dr. Vr. Černý za Slovanský klub, sl. Jakubičková za české ženy, p. řídítel Havlík a p. Pilát. Z amerických hostů poděkoval za uvítání br. A. Mysliveček z New Yorku, zmíniv se o poměrech Slováků v Americe a o vlivu vystěhovalectví na národní citění. Br. Fr. Polakovič z Chicaga promluvil v delší nadšené řeči o vroucí lásce Slováků ke své otčině a vzdal hold Sokolstvu českému jako vzoru sokolů slovensko-amerických. Mimo uvedené řečníky byli přítomni p. Svojsík za zahraniční odbor Národní rady, mistr Úprka, pp. tajemníci Národní rady a Slovanského klubu, jakož i zástupci české žurnalistiky a českých spolků. Přítomní členové slovenského spolku "Detvan" přednesli hostům zajímavé slo-

Příchod našich na cvičiště s pořadateli sletu v čele.

šených pozdravů tělocvičnu. Návštěva jejich zůstane všem jistě nezapomenutelnou."

Naši borci ubytováni byli v tělocvičně Sokola žižkovského, jakž byli jsme již minule sdělili a tu v prázdných chvílích věnovali se nácviku všeho toho, co jevílo mezery v povinných, aneb v jejich společném s míčem dutým, kdežto borci Župy Fugner-Tyrš, vedením br. Košáře odjeli již dříve do Plzně, aby v nácviku nikterak nebyli vyrušováni. Také naše sokolky cvičily v prázdných chvílích v tělocvičně Sokola žižkovského kdykoliv toho bylo třeba. Hudba br. Průšy, napsaná k jejich cvičení líbila se rovněž.

Však ani bratří našich slovenských se v Praze nikterak nezapomínalo, ba právě naopak, nejen že s praporem svým šli v čele průvodu spolu s našimi, ale v pondělí, dne 24. června v restaurantu Louvre měli svůj večírek pořádaný Československou Jednotou. Psalo se o něm, jak následuje:

"Bylo to dostaveníčko přátel Slovenska a mělo skvělý průběh. Slovenští sokolové-závodníci dostavili se i s ostatními česko-americkými hosty v stejnokroji: v upomínku věnovány jim byly kytice se stuhami barev českých a amerických. Vzácné hosty přivítal srdečně předseda dr. Jindřich Rychlík, vzpomenuv pronásledování Slováků v Uhrách a

venské zbrojnické písně a tance. Bouřlivou pochvalou usneseno zaslati uvězněnému Jurigovi a odsouzenému faráři Hlinkovi pozdravné telegramy."

* * *

Jako bylo velice vřelé uvítání Američanů, výpravy N. J. S. i oné "pobočné" z Chicaga, s níž přijeli borci Župy Fugner-Tyrš, tak nadmíru velikolepé byly okamžiky, kdy přijeli zástupcové města Paříže, francouzského tisku a gymnasté k mezinárodnímu zápolu. A to nejen v Praze, ale po celé cestě z Brodu, kamž výbor Č. O. S. jel jim vstříc. Zejména Domažlice, Staňkov, Plzeň, Rokycany, Hořovice, Beroun a Smíchov ukázaly, jakž váží si těchto hostů z republikánské a přátelské Francie. Bylo tu již mnoho známých a dávných přátel českého národa a ký tu div, že lid vítal je tak srdečně. Rozumí se, že uvítání toho byli přítomni i naši a tak bylo i, když přijeli Rusové, Srbové, Černohorci, Bulhaři, Slovinci, Chorvaté, delegace z Němce, Londýna, spolků zahraničních, delegace z Alžíru, naši z Francie, Italové, Švýcaři, Švédové, Maďaři, Belgičané, Holland'ané, hosté a odborníci z Němce, jednotlivci z Poznaň atd. atd. Všude panovalo nadšení a ples, radost nad dílem rozměrů obrovských a v tom ruchu našich nikde zapomenuto nebylo, ba

jednotlivé výbory v čele majíce br. Urbánka, konaly vše možné, jen aby těm borcům americkým se u nich zalíbilo, aby ty sestry naše zvány byly do společností nejlepších. A jestli někde ti naši volní ve svém chování zrovna mnoho neskláněli šij a jako Američané vystupovali sebevědomě, musí nás jen těšit, jako nepatrný poklesek mnohý v mluvě, pokloně, průvodu a p. odpustíme u vědomí, že konali naši i na poli závodním svou povinnost a družstva obou sdružení naší N. J. S. i Župy Fuegner-Tyrš nebyla nikterak poslední. Jestli pak někde něco chybělo, kdož může za to v radostném vzrušení, v tom opojení nadšených dojmů, kdy celou Prahou zachvívaly pocity lásky ku věci sokolské, lásky bratrské veškerého Slovanstva tu súčasťného — vyjímaje Poláky — a lásky k těm mnohým hostům zemí volnějších, nežli ta ubohá Čechie, porobená, uhnětená, však nikoliv se vzdavší!

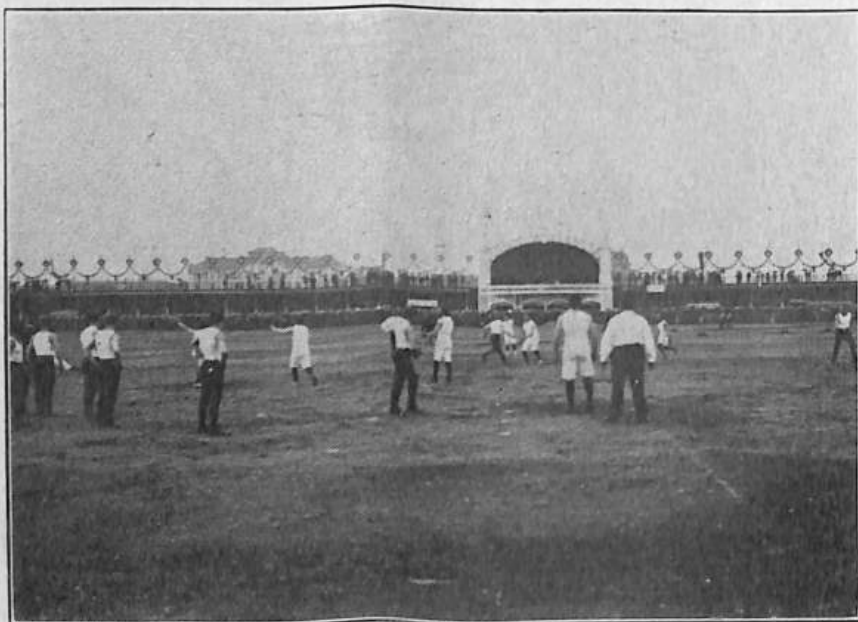
* * *

O tom nejlépe podány doklady při uvítacím večeru na počest cizích hostů v Měšťanské Besedě. Tu za americké

Ano, národ náš přes všechny obtíže a přes všechno nepřátelství, s nímž jest mu dosud zápasiti, vlastní silou postupně vymáhá si uznání ciziny a vlastním přičiněním roste. Může však také býti tak, když přes všechny snahy odcizování a přes všechno úsilí germanisace jého národní smýšlení a cítění stále zjednáva si vítěznou převahu? Ani za mořem v dálných končinách věrný Čech nezapomíná své národnosti a toužebně spěchá návštěvou do své staré domoviny. A mohutný podíl na tomto zocelování všennárodního vědomí českého přísluší našemu Sokolstvu."

A což teprve, když přistoupíme k vyličení závodu o přebor, jakž následuje:

"Důstojnějšího zahájení velkolepé manifestace českého Sokolstva nad závod o přebor si nelze představit. Závod záležel ze 13 cvičení, jichž úhrnný výsledek rozhoduje o vítězství, nejvyšší počet sokolské, přebornictví České Obce Sokolské. Tento závod neměl ovšem oně přízně širokého obecnstva v míře tak přebohaté, jaká jest údělem cvičením prostným, jež svými obrovskými rozměry, velkolepostí i sa-

Borci N. J. S. při hře Indoor-Base Ball na Letné o všesokolském sletu.

Čechy promluvil br. Jar. Košar, jenž pravil, že Češi američtí přijeli do vlasti čerpat silu, aby nezahynuli. Podrobnosti večera toho jsou známy z tisku denního a proto raději věnujme již pozornost vlastní práci, která pátečního odpoledne dne 28. června rozvinula se ve stadiu letenském a z které po stránce technické každý sokol a sestra sokolka jen račovat se museli, neboť ukázalo se tu, jakž zpevnilo Sokolstvo, jak zmohutnělo v silách svých odborných a jak nad jiná sdružení tělocvičná vyniká. Kdož by z nás pak nečetl řádky následující s pýchou oprávněnou:

"Ale stejný dík náleží myšlence sokolské, že dovedla povznést národ náš do jedné řady mezi jiné západoevropské národy. Upřímní přátelé naši z Francie, z Anglie, Belgie, Nizozemska, Švýcarska i z jiných zemí zavítali k slavnostním dnům sokolským, aby tak dokázali, že české Sokolstvo jest rovnocenné s jinými velkými tělocvičnými organizacemi zahraničními. Ale oni přišli také, aby ujistili národ český svými sympatiemi a navzájem opět přijali od něho hluboce prociťné projevy vřelých důků a odnesli si nové dojmy o jeho dalším pokroku.

motným ideovým základem — naprosté podřízení se jednotlivce celku, ohromné řady ovládnuty jedinou myšlenkou — nadšením naplňují a uchvacují diváctvo. Cvičení, která tvoří závod přebornický a zejména cvičení nářadová vyžadují na diváku jistý stupeň odborné znalosti, pochopení obtížnosti a krásy, z kterého se rodí zájem a obdiv. Tato pečet' odbornosti to jest, která uzavírá širšímu obecnstvu knihu, v níž zbystřený odborníkův zrak čte s rozkoší. Kdo vida hravě prováděná cvičení tato, ocení přípravu plnou nadějí a zklamání, strážně, odříkání, energie, práce duševní i tělesné, kterou cvičence vynakládal po léta než nastřádal a cítil v sobě tolik síly, aby se ctí mohl vstoupiti v zápas o nejvyšší Sokolu dostupnou poetu?

Jaká v těch cvičeních ladnost, křepkost, obdivuhodná přesnost, jaký vzlet, jaké umění a odvaha vyzývající obtíže a je překonávající?

Kolik umělecké schopnosti se jeví v těch souladných sestavách? Hrazda, bradla, kruhy, kůň, skoky, šplh, běh až na vzpírání břemena je stupnice, nad níž úplnější nelze sestaviti. Vítězství všestrannosti směřující k soulad-

němu vypěstování těla. Cesta, která bezpečně dovede lidstvo k pravému vzoru těla, jenž zakalen středověkem, se znovu zaskvěl v plné záři ve věku novém a půvznesen za jeden z cílů kulturního snažení lidstva, ideál všelidský, který geniální zakladatel Sokolstva Tyrš sdružil v požehnaný svazek s ideálem našim národním, jichž obou horoucným a neviklatelným strážcem jest naše Sokolstvo . . .

Červnové slunko dobojovalo svůj boj s mlhami v pravý čas, aby svým jasem mohlo přispěti k lesku zahajovacího závodu. Hlavní tribuna se pyšní ve svátečním hávu, na němž ještě tu a tam čalouníci přikládají poslední ruku. Za zábradlím u náhradového pásu několik set diváků. Mezi nimi slušné procento dam, jejichž slunečníky zpestřují obrázek tribuny a četný kroužek ruských a bulharských hostů. Náčelník Č. O. S. dr. J. Vaniček svolává soudce kteří se rozdělují ve skupiny podle náradí jim přisouzeného, prof. J. Klenka jim odevzdává tabulky pro známkování. Závodníci, soudco-

m. 6 bodů), pak kůň na šíř, kruhy, kůň na dél, cvičení prostná, skok o tyči, krychle, běh na 100 yardů a vzpírání.

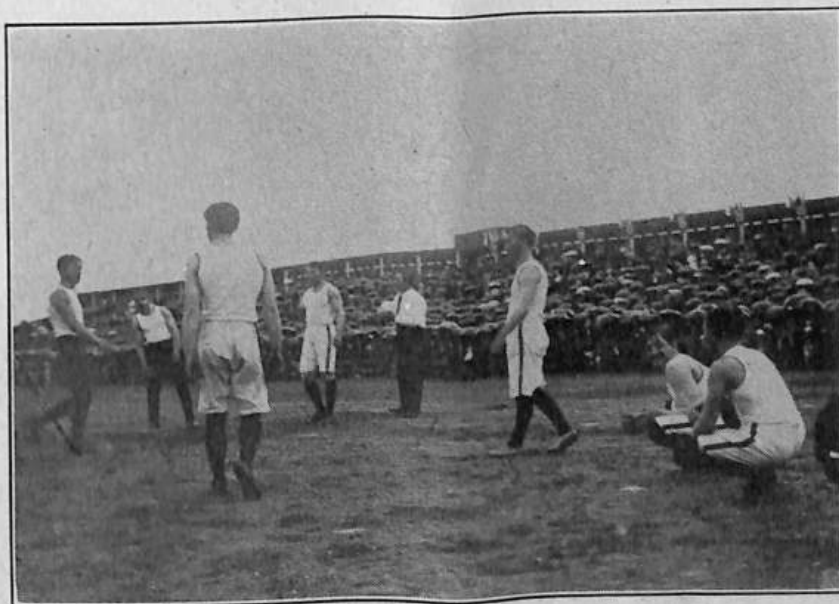
(Pokračování.)

VIII. SLET SVAZU POLSKÉHO SOKOLSTVA V DETROIT, MICHIGAN.

Dne 4., 5., 6. a 7. července stalo se město Detroit svátkem Polského Sokolstva, kam sjeli se z různých končin Ameriky ve velkém počtu členové Svazu Polského Sokolstva. Z evropských sdružení byla přislíbena velká návštěva, alespoň tak veřejný tisk polský, anglický a německý časté zprávy přinášel — k velkému však překvapení nevítili bratři Poláci z Evropy nikoho.

Již odpolední středa 3. července přicházela polská čtvrt' nad Haisting prapory červeno bílými v roucho slavnostní, některé budovy byly zvláštní dekorací a hesly v jazyku

„Bílí“ vítězí proti „Modrým.“ — Borci N. J. S. v Praze.

vé i nezbytní „obdivovatelé zákulisí“ se seskupují u bradel kolem br. Erbeny, jenž ještě jednou vštěpuje kandidátům přebornického titulu ustanovení závodního řádu. Pak se vyšvihne statečný Pražan sám na hrazdu, aby pro Č. O. S. mohly býti zhotoveny na pohyblivé snímky; že celá řada amatérů současně spouští palbu, jest ovšem samozřejmo. A stejně tomu jest u hrazdy, kterou všichni borci podrobují pečlivě zkoušce. Dobré opakování nestává se horším. S nemenším zájmem jsou přijaty výklady a cvičení Erbenova na kruzích i na koni.

Obecenstva zatím znatelnou měrou přibýlo a ustavičně přichází noví a noví diváci. Nejsou to sice široké valce se proudy svátečních dní, ale ve všední den o osmé hodině ranní dlužno vzít za vděk i uzoučkými potůčky.

O půl osmé hodině zaskřípěla pod prvním cvičencem bradla, jimiž pořad zahájen.

Po deváté hodině čtyřstupem přitřhlo na evičiště 100 bulharských junáků, jimž obecenstvo připravilo nadšené uvítání. Bulhaři se zájmem přihlíželi cvičení.

Po bradlech přišla na řadu hrazda, dále skok vysoký (při tomto se čítalo za 1 m. 30 cm. výše 2, za 1.40 m. 4, za 1.50

polském ozdobeny. Na rohu ulice Haisting a Forest umístěna byla velká slavnostní brána, večer elektricky osvětlená.

Slavnostní pořad byl následující:

Ve čtvrtek, 4. července.

O 5. hod. budíček.

O 7½ hod. ráno uvítání všech delegátů.

O 8. hodině seřazení průvodu.

O 9. hodině průvod na slavnostní evičiště.

V 11 hodin dop. zkouška ku cvičením: a) prostných členstva; b) ženských odborů s tyčemi.

O 2. hodině odpo. a) Veřejné cvičení. b) závody členstva. V 8 hod. večer: a) veřejné cvičení ženského dorostu, b) taneční vínek v tělocvičně.

Pátek 5. července.

O 10. hod. dop. zahájení sněmu sokolského. O 2. hod. odp. koncert a představení v Electric Parku.

Sobota, 6. července.

O 8. hod. koncertní zábava a vínek na rozloučenou v tělocvičně.

Neděle, 7. července..

Slavnostní banket na rozloučenou.

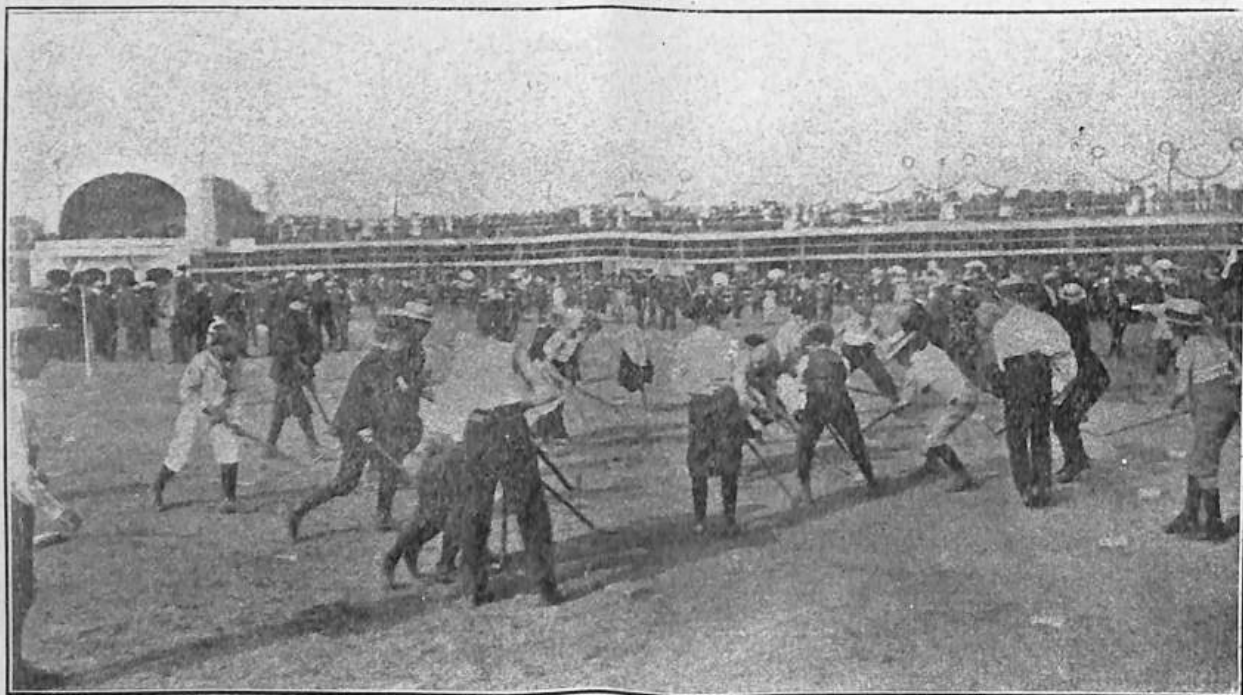
Průvod sletový.

Slet zahájen byl slavnostním průvodem v první den sletový 4. července o 9. hodině dopoledne.

Průvod se ubíral ulicemi Forest, St. Aubien, Canfield po Woodward na evičiště slavnostní D. A. C. V čele průvodu jede policie koňmo, pak přichází sokolská hudba, slavnostní výbor na koních, veteráni z bojů za celistvost Polsky, hosté Sokolstva Polského, ozbrojená garda polská Kosciuzski, ozbrojený batalion Pulaského, ozbrojená garda Kazimierza Pulaskiego, Legie Kosciuzski, opět hudba sokolská, předáci a starostové, v čele svazový náčelník, vyzdobený vůz dívkami, ženské odbory ve stejnokroji v rozdvojeném dvojstupu, v čele náčelnice, počtem asi 50, vyzdobený vůz ze Stanislava, hudba hnízda sokola č. 89. Vyzdobený vůz dramatického spolku "Modrzejewskiej", členové spol. Harmonia, vyzdobe-

až do ochraptění "sláva", "výborně"! ale nějaká ušlechtilá, humánní věc ním ani nepohne. A tak bylo i zde, a to i ve čtvrtích zcela polských!

Průvod dorazil o 10. hod. dop. na slavnostní evičiště, kde byl dán rozehod. Po malé přestávce vystoupil na řečnickou tribunu starosta Svazu Polského Sokolstva; v delší době promyšlené řeči objasnil význam sletu, pak poukázal na dějiny národa polského, co již utrpení musel prodělati. Při řeči bylo viděti, jak rozechřává se srdce přítomných, a když řečník skončil, bratři Poláci jak na povel obnažili hlavy a zapěli vážně známou jejich národní hymnu. A což teprve, když promluvil ku vetším starcům, veteránům z roku 1863 br. Kosciński. Jaké tu bylo nadšení! Pak vystoupil mayor města Detroit, Wm. T. Thompson. V krátké své řeči v jazyku anglickém vítá slet sokolů do krásného města Detroit a chválí Poláky, jaký jest to hodný, poctivý lid, tak že jej při veškerých pracích obecních může město dobře upotřebiti, a projevil přání, aby jen ještě více tak věrohodných a praco-

Hoši honí míč do jamky.

ný vůz "Polsko Amer. klubu", Organizace Polského dělnictva ve velkém počtu; pak ve čtyřstupech ve čtyřech oddělení sokolské jednoty, při každém oddělení náčelník v čele; za nimi členové jednot sokolských s odznaky bez kroje ve čtyřstupu v jedné skupině a ve velkém počtu.

Průvod ubíral se v dosti vzorném pořádku. Zvláštní pozornosti se těšily členky a členové v kroji; bylo viděti, že byli řádně poučeni o dobrovolné kázni. (Kde se v nich vzala tak vzorná kázeň?) Nehezky však dojem činili členové bez kroje, kteří nejen že nešli v tak vzorném pořádku, ale bylo viděti u mnohých jak majestátně si pokařují, což zanechávalo na konci průvodu nehezky dojem.

Celkový výsledek průvodu nečinil na mne dojem slavnostní, spíše jako průvod pohřební; ani jedno srdce nerozehrálo se k dosti malému projevu radosti nad sletem sokolským, každý přihlížel nejen chladně, ale tupě na řady sokolské kolem jdoucí! Náš americký lid dovede všelijakým politickým ramenářům, kejkliřům volati třeba jen za trochu piva

vitých lidí přišlo do Ameriky, že se mohou dobře i zde uplatniti. Omlouvá se, že se nemůže déle zdržeti a přeje vzornému sdružení sokolskému vše dobré, ponechávaje místnost pro slet zdarma k použití.

Pak vystoupil místní farář, který svým stálým křížováním činil se až směšným, bylo pozorovati, jak dovedně umí ovládati ten polský lid, který se, žel, až dosud z té kněžovlády nevymanil.

Hned na to vystoupil předseda obce polské Stenczynski a v delší řeči povzbuzoval lid polský, aby luili láskou k svému národu a zůstal vždy věrným sobě. Když řečník ukončil, odměněn byl bouřlivým potleskem a pak jako na povel všichni smekli a zapěli "Ještě Polska nezgynula."

Ozbrojené sbory vystřelily po třech ranách z pušek, po čemž různé spolky se rozchází a korporace a evičiči členstvo a členky konají zkoušku k prostným. Při zkoušce bylo viděti opravdovou kázeň, jakmile některý učinil chybu, byl beze všeho vyloučen z prostných vůbec.

Veřejné cvičení a závody.

O 2. hodině odpoledne přichází bratři Poláci s průvodem hudby na cvičiště. Po krátkém pohovu nastupuje členstvo cvičící ve čtyřstupu as 200 počtem ku cvičením prostným, postupuje na obvod hoření a pravé mety k dolní metě, kdež se rozřadí ve 3 čtyřstupové proudy, rozstup čelný brán v pochodu dle značek vyznačených, rozstup boční vykonán na povel úskokem, tak že na druhou dobu stál každý na značce v postoji spatném v upažení.

Pak přečvičeno pět sestav dle hudby na motivy písní národa polského. Veškeré sestavy prováděly levé zástupy na levo a pravé na pravo; měli tedy cvičenci při každé změně tvořiti proměnlivý obrazec. Pro nedostatek secvičenosti nejevily obrazce velké znatelnosti, spíše jakousi směsicí v neładný celek.

Při celkovém vystoupení členstva nepostřehl jsem jisto-

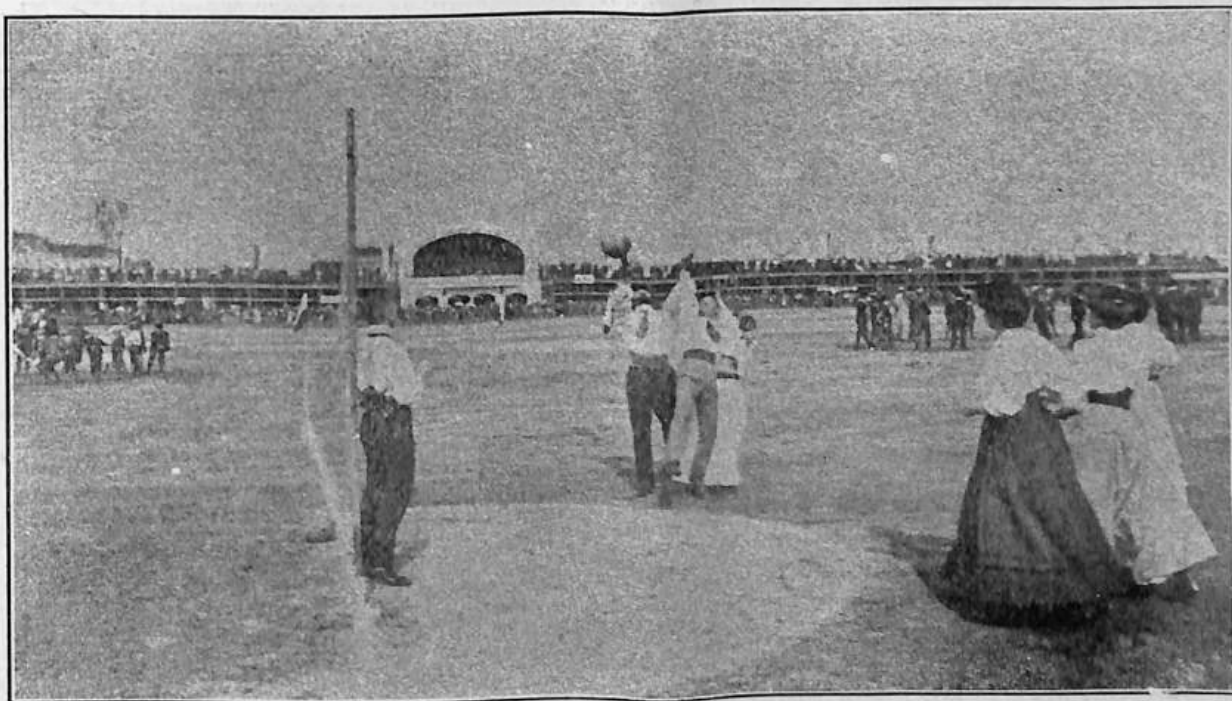
Závody.

O 4. hodině seřadí se členstvo k závodům. V pořadu byly nejprve závody prostné a) ve skoku dalekém, b) vzpírání břemen 80liberní činku, pak nářadí pevné hrazda, bradla pokos, kůň na šíř, na nářadí po dvou sestavách povinných (švihové a tahové), pak po jedné sestavě volné na každém nářadí.

Na žádost bratří Poláků vyslala jednota "Budivoj" v Detroit 6 soudců a jednoho náhradníka a sice br. Lišku, Kostku, Hlaváčka, Čápa, Štefla, Třešku a náhradníka br. starostu Hradeckého.

Pro nedostatek času konány v neděli odpoledne jen závody ve skoku a vzpírání břemen, nářadí odloženo na sobotu dopoledne.

Největší skok při závodech byl dosažen 18.6½ stf. a skok o tyči 9.8 střevice. Krychlí házelo se též. Ve vzpírání 60krát 80liberní činky. Po ukončení závodů prost-

Cílová hra s míčem.

ty v technickém vedení, ony nedostatky jevíly se i při samotných prostných v členstvu. Přecvičeny sice veškeré sestavy obstojně, avšak ráznost, jistota, ladnost postrádal jsem ve velké míře. Z velké části byla vina ovšem samotná hudba, která nepodávala žádné ráznosti a živosti; proto onen doprovod by se hodil spíše k nějakému pohřbu.

Po cvičení členstva přichází na cvičiště 20 členek s dlouhými tyčemi, členky činí dobrý dojem, zástupem přicházejí na obvod hoření pravé a dolní metě, na levé metě přichází cvičenky v čelný rozstup, pak se zatáčí čtyřstupem na pravo a běrou ihned rozstup boční na značky určené, pak na povel daný vykonají půlobrat v levo v základní postavení, tyč dole rovně; tentýž pořádek zachovaly cvičenky při odchodu.

Přecvičeno pět sestav dle hudby, pátá sestava byla opakováním předešlých čtyř. Členky byly dobře secvičeny. Tu celkový dojem byl mnohem lepším členstva. Při cvičení bylo pozorovat nápadnou chladnost vyjma na místech, kde seděli Češi, nepohnulo veřejné cvičení obecnstvo ani k dosti malému projevu. Nás bylo tu dosti.

ných odchází členstvo opět společně ze cvičiště o 6:30 hod. večer k tělocvičně na Haisting, kde byl dán rozhod.

Večer pak o půl osmé hod. veřejné cvičení ženského dorostu s činkami a tamburýnami, což bylo vesměs zdařilé.

Další dny sletové nebyly nikterak okázalými pro širší obecnstvo a měly jen význam pro Sokolstvo samotné.

Shrneme-li celkový dojem sletu, musím doznati, že nevyniknul po stránce technické příliš mnoho, ač snažili se, ba abych tak řekl, byl až příliš chudičký, za to však po stránce národnostní a mravní dokázali Poláci více, co my neumíme — nejen to, že jsou v Americe demonstrovali, ale že jsou v každém ohledu věrnými ctiteli svého národa, jazyka mateřského. A připadá mně, bratři a sestry, že by nám po stránce této mohli býti opravdovým vzorem.

Jen tolik bychom přáli bratřím Polákům, aby počali s námi trochu volněji dýchat a vynikli se z dosavadní poroby kněžské.

Po veřejném a závodech v pátek odbýval se sjezd Svazu a bylo tu přítomno 88 delegátů, z nichž mnozí i dvě hnízda

zastupovali celkem 50 hnízd. Vedle toho bylo tu 12 delegátek sokolek a jiných národních sdružení jako hostů, hosté však z Polska, Poznaň a Haliče nepřijeli ani tehdy, jakž bylo se denně s jistotou očekávalo. Předsedal Dr. B. Starzynski. Pozdravných telegramů a dopisů došlo přes 150 a z těch mohutným dojmem působila zpráva "Sokola Amerického" z pořadatelsví listu našeho, kde hlavně kladla se váha na uvolnění perutí i Sokola polského, jemuž v budoucnu přál se všecken zdar v práci výchovné i národní.

Podané interpelace, že sokol St. Osada, dosavadní pořadatel jejich listu dovoluje si volněji psáti ve smyslu národním a někdy i proti těm, kdož Polákům již ani "polní mše" o závodech nedovolí, vyvolaly hned na počátku bouři, však br. Osada vyšel z pŕtky té jako vítěz, třeba někteří z delegátů se zlobili a odešli.

Svaz Polský má 89 hnízd a v těch 16 nečinných se člen-

SJEZD DÉLNICKÝCH JEDNOT ČESKOSLOVANSKÝCH V PRAZE.

Jako bylo by nemístné podceňovati veliký význam velikého sletu všesokolského a mezinárod. závodů tělocvičných združení evropských, jakž naši byli očitými svědky a v podrobnostech na jiném je místě listu našeho, tak opět nebylo by dobře nepovšimnouti si i událostí jiných združení tělocvičných, českých, o nichž jsme u nás skoro ani nevěděli, leda tak někdy z drobných zpráv. Proto at' již se líbí komu či nie, nutno prohlásiti, že dovedlo-li Sokolstvo české zvýšit váhu a vliv českého národa v cizině, nejen ve Francii dnes již, ale v Itálii, Alžír, Belgii, Švýcarech, Holandsku, Švédku a v Norech, Anglii, na Rusi a po celém světě slovanském, tedy v cizině, kde do nedávna o tom národu českém málo, aneb zcela nie se nevědělo, pak dojistu zasluhuje si již uznání. Dokazuje se tím, jako účastí municipalit velikých měst

Hra dívek "s pešky". — Na cvičišti dne 16. června.

stvem v celku 3,200. V pokladně Svazu jest přes \$2,000. Zpráva náčelníka vykazuje jistý pokrok po stránce technické a je vidět, že i Poláci snaží se v tělocvičné práci po příkladu Slováků, hlavně ale Čechů, dospěti dále. Jestli jim v tom tu a tam překáží klerikalismus, za to učiněn pokrok v tom ohledu, že celek dostane nyní více nádechu práce národní, jež ve spojení s jejich velikou organizací Zwiazku Narodowego, podpůrnou, mnoho docíliti může.

Pořádání se budou kursy tělocvičné pro výchovu cvičitelů a sokolek, pro které mají se pořídit návrhy na nové kroje cvičební. Mimo to se Výkonný Výbor jejich má starati o vydávání a koupí odborných kněh a vydávání listu jako dosud v příloze "Zgody", vedle veškerého toho úsilí, aby mládež polská se neztrácela v cizích spolecích podpůrných. Za účelem tím přijatá resoluce odporučuje jejich organizaci národní, která mimo tělocvičnou i myslí výchovu na zřeteli míti bude a postará se o to, aby americký Svaz polský navázal styky s braty ve vlasti staré v Poznani i Haliči čili se Svazem tamním.

Václav Třeška.

velikých národů, že dlouholetá práce upřímná a poctivá na posilu českého člověka vlivem dobrovolné kázně vedla k organizaci a odtud k uznání síly a mohutnosti zejména po stránce výchovné. A směšné bylo by na nejvyšší a vylouditi musí jen úsměv útrpný, když napíše se o tom Sokolstvu, že tou svou silou a svou organizací zkázněných šiků nemělo by práva ukázati i kruhům výchovným vládním, pokud vykonala jedna jedinká organizace dobrovolně u věci tělocvičné, již nedostává se ve školství obecném ještě náležitá pozornost. Vždyť právě jen silou a utužením, organizací a kázní celých šiků možno si zjednatí jen respektu a chceme-li jej od ciziny, proč právě nehledal by se i tam, odkud vždy pro to, co českým bylo, byl jen útisk a opovržení. Nepřítel jen silnějšího odpůrce se bojí, silnějšího v řadách i silnějšího výevikem. Proto i v ohledu tom získalo Sokolstvo české na kolik právě od sletu svého očekávající, i docílilo výsledků, o nichž se mnohým snad ani nezdálo. Trvati však již na tom, nebylo by ani sokolské, ani moudré, protože i tolik se dnes přiznává, že v těch řadách pokrokových není a nemůže ještě býti všedokonalým. A jako u nás mnohdy stanou se případy, jež

štitu sokolskému na lesku nepřidají a jsme poměrně u výhodu jako občané volné země, tak i bývá v Čechách. Však jako neomlouváme, tak také tvrdíme, že za jeden a určitý případ v jedné jednotě hned vinit celou organizaci a podobně bylo by nanejvýš pošetilé a nespravedlivé. Jestli starosta nějaké malé jednoty někde na venku byl u továrníka, žida, poslance s nějakou žádostí, kdož ví, jak bylo, jestli však dopustil se činu nesokolského, dá se přece vyšetřit a pokud víme, porušení kázně sokolské se trestá přímo, tak jako "tah" některé jednoty na parádu na "boží tělo" atd., stačí jen stěžovati si u Č. O. S. Jestli se nestěžuje a takové a podobné přechmaty jednotlivců se trpí, pak vinu spolu dojista nesou i ti, kdož kritizují, o vlastní práci sokolské nemajíce někdy ani ponětí, zejména pak když ta kritika vyzní s nádechem politických a jiných aspirací. U nás dojista nebereme nikdy v ochranu jakoukoliv nepokrokovost, zpátečnictví a podobné, jako dovolujeme si tvrdit, že dnes v Čechách Sokolstvo jest největším organizačním útvarem pokrokových snah, rázu demokra-

dách Sokolstva jest hlavně ruka to mozolná dělníka pokrokového, jež třímá prapor šiků zákázných nejlépe, že jednou snad dojde aspoň k dorozumění obou šiků místo dosavadní nepřítelství a ignorování. Pro nás aspoň byl by příklad nejlepší, třeba my již navázání styků bratrských se nelekali, jako zvykli si již pohlížeti k věcem mezinárodním, snahám lid-skosti a kultury, výchově člověka trochu jináče snad, nežli někteří bratři naši tam doma. Mezi jinými pozdravnými dopisy, telegramy a p. byla též zdravice D. A. S. z New Yorku.

Před zahájením sněmu, jemuž obcevalo několik vynikajících činovníků a poslanců strany, vzdána čest povstáním nedávno zesnulému činovníku nad jiné pilnému a dobrému soudr. J. Lelautovi, pořadateli orgánu jednoty. Různí hosté promlouvají a zdraví sněm, kdežto soudr. Němec, říšský poslanec, přimlouvaje se za tělocvičnou výchovu mládeže dělnické, tvrdí, jak následuje:

"Jest nutno, aby hnutí naše našlo v budoucnu poklady co nejširší, a mládež dělnická bude hlavní jich součástí. Jed-

Cvičení mládeže na Letné. — Hra s obroučky a švihadly.

tického, ano i vedle sociální demokracie a to, tušíme již také něco znamená. Nepovídáme tak sami, dovolávající se listů jako samo "Právo Lidu" atd.

Odbočili jsme poněkud od vlastní práce, ehtíce pověditi, že v těch dobách slavných Sokolstva, bylo tu ještě něco jiného, o čem i list náš věděti by měl, jiného k čemuž úvodu výše podaného předdeslali jsme úmyslně. Mínilme totiž sjezd dělnických tělocvičných jednot českoslovanských, který zahájen byl dne 27. června, tedy když naši již v Praze byli. Stalo se tak ve Smečkách v "Typografické Besedě", kde zástupci jednot dělnických již po třetí se sjeli k rokování, jakoby na důkaz, že jejich organizace tělocvičná roste a zmáhá se. Sdružení jest zcela podobné onomu D. A. S. u nás i věnuje se hlavně péče soustavnému postupu ve hnutí výchovném, organizačním a zcela pokrokovém, tak aby jednoty tyto staly se hlavně složkou důležitou strany sociální v Čechách v budoucnu, vedle jejich práce na Moravě a v Dolních Rakousích. Celkem bylo tu 79 delegátů a ti zastupovali 6,000 členů. Vlastní práce vykonaná jeví dobrou vůli, píli a snahy opravdové a tu neváháme podotknouti, uvažující, že i v řa-

noty dělnické převzmon opuštěnou Sokolstvem úlohu, do výše vynesou prapor demokratismu Sokolstvem zrazený. Rudá košile sokolská rdí se studem nad odklonem od původních demokratických zásad zakladatelů, Sokolstvo dělá stafáž k všemožným účelům a musí býti nahrazeno novým, zdravějším živlem, který najde dělnictvo ve svých tělocvičných jednotách. Hnutí má nesporně velkou důležitost s každého hlediska, a najde u strany každé chvíle ocenění a nutné podpory. Končí přáním, aby sjezd příští ne 6 tisíc, ale čtyřnásobnou cifru tělesně i duševně zdatných dělníků ve svém středu vykazoval."

Mohli bychom říci, že odpovědi na slova ta byly následující pak dny sletové Sokolstva veškerého a závody mezinárodní, kde čaští hoši Č. O. S. sklízeli vavříny jsouce první na poli závodním, kde i ty naše děvčata z New Yorku se činily a bratři naši borci N. J. S., vedle všech těch bratrů slovanských a zástupců cizích, Sokolstva z Němce, z Ruska a sborů zahraničních. Mohli bychom říci, že mluvil tak poslanec strany. Však dosti.

(Dokončení.)

NAŠIM NEPRÁTELŮM.

Veliké přípravy k V. sletu všesokolskému zavdaly příčinu již v přípravných počátcích našim mnohým nepřátelům, že se mohli opět jedenkrát ukázat ve pravém světle, či kdo stojí dnes proti nám a kdo by chtěl v době nestřežené pohltit, zotročit malý národ český, aneb dostat ty šiky sokolské do svého vleku.

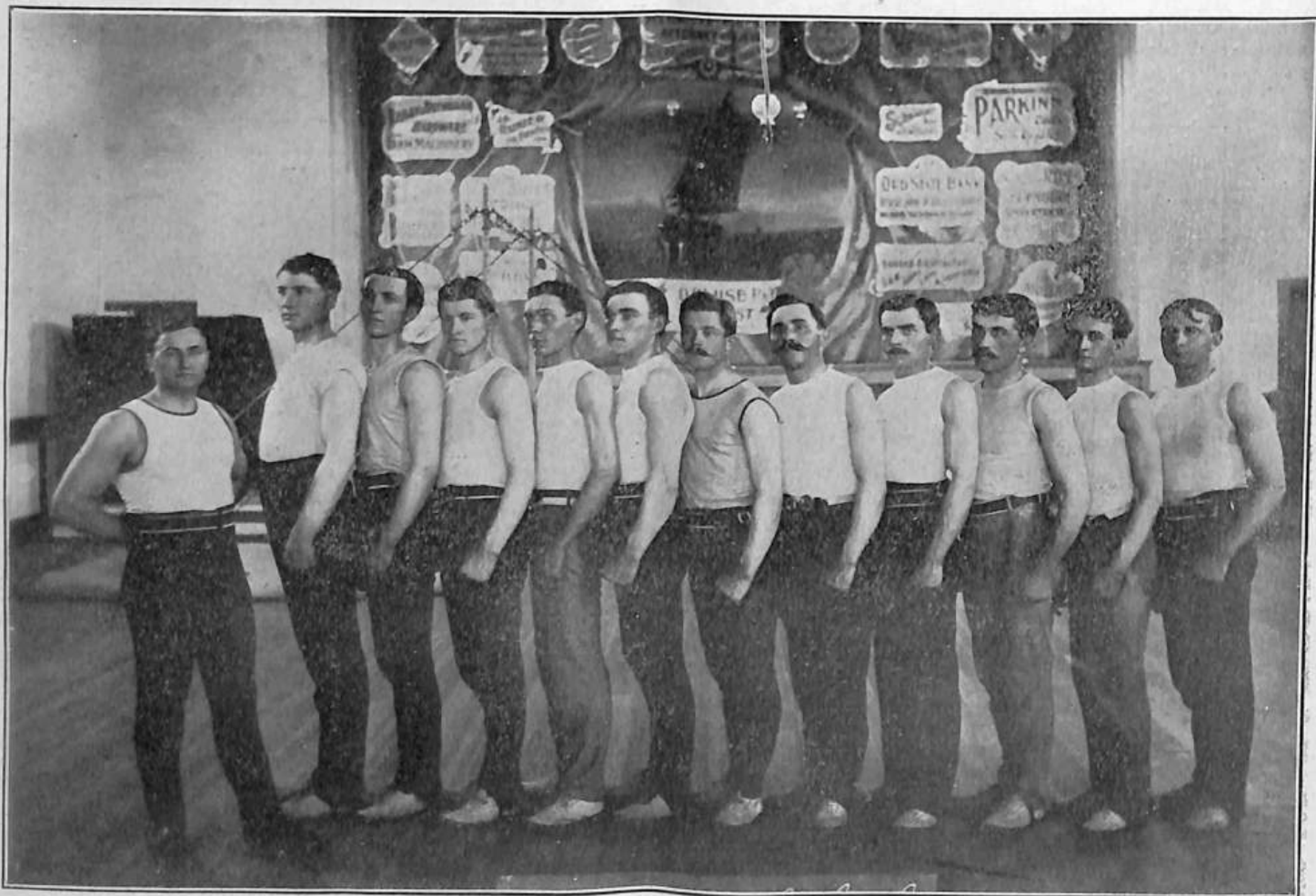
V první řadě jest to tam doma ovšem nadutost' a vyhyčkanost, úřady, kultura německá, která staví všemožné překážky jiným národům rakouským, aby se nemohly volně,

krev, nenávidí jen proto, že stojí věrně při praporu svého národa a k němu se hlásí beze studu — jsou nejhoršími nepřátely. A kdo tak jedná, ten vůbec Čechem slouti nemůže!

Náš malý český, nečetný národ postižen jest třemi takovými protichůdnými živly, které svým počínáním zády obračí se k národu, v šiku bitevním jej tupí, zlehčují snahy jeho a práci stěžují!

Kdo všímá si denních událostí, ten zajistě brzy uvidí, jak jest tento trojlístek složen. Nemají sice stejné firmy,

CVIČÍCÍ ČLENOVÉ T. J. SOKOL, ORD, NEB., V ČAS POBYTU SPOL. CVIČ. ŽUPY ZÁPAD. F. SLAVĚTINSKÉHO.

1. Fr. Slavětinský, spol. cvičitel; 2. Václ. Adámek, 3. Stan. Dvořák, 4. Jos. Černík, 5. Jind. Miška, 6. Pavel Bartůněk, 7. Jan Vondráček, 8. Ant. Bartůněk, náčelník, 9. Boh. Černý, 10. Fr. Interholzinger, 11. Václ. Hvězda, 12. Jan Jan.

kulturně vyvíjeti, tak jak se toho každý pokročilý národ domáhá! — A vládě rakouské, která jest taktéž německá, činí zvláštní potěšení, může-li pak v té hanebné provokaci Němců, kterou si Češi líbiti nedají, bodáky, olovem český národ zpět udržovati!

Víme-li kdo jest přímým našim nepřítelem, není ještě zle, neb nad ním bdí přední stráž; hůře jest však, když jest nám zoufale volati: "Pomoz nám pán od přátel, od nepřátel si pomůžeme sami!"

Takovito právě přátelé, již mluví sice česky, matky jejich jsou Češky — a v zatemnělé stranickosti zlehčují, tupí vše, co stojí pod praporem červenobílým — krajany, vlastní

avšak svojí tendencí jsou nám stejně protichůdné a nepřátelské.

V těchto korporacích v první řadě stojí známí klerikálové, chudí duchem veteráné, a známé proudy, různí 'isté'. O tomto trojlístku můžeme směle říci, že bloudí po temných cestách, kterou jim naznačili a vyšlapali naši nepřátelé pod cizou vlajkou, učíce je rozrážeti šiky českého národa! U nás pak zde jsou i jiní ještě povedenější!

Činiti zmínky o všech těchto nám protichůdných živlech a korporacích, byla by škoda místa — a proto odpovídáme jen těm posledním na obranu cti sokolské a národní vůbec!

Chicagský jeden známý denník svobodomyšlný získal v posledním čase, jak se sám zmiňuje, zvláštního zpravodaje z Moravy. Není nám sice znám panáček dle jména — patrně sám se za své zprávy styděl, že své jméno neudal, jak u nás obyčejem nebývá. Dle zpěvu jsme však poznali ptáka, totiž že náleží mezi ty, již za mnoho nestojí, když si do vlastního hnízda kálí.

Nad nepoctivými a stranícký překroucenými zprávami o tom Sokolstvu pozastavili jsme se tím více, že jsme se s nimi shledali v nejpřednějším listě, jenž těší se důvěře ti-

tele upřímně ujistiti, že ti předáci českého Sokolstva dokázali, že jsou muži celí, o národ zasloužilí, a že mají charakter, ale on jako zpravodaj by něco podobného potřeboval sám, a útok svůj by podepsal, či snad se pán domýšlí, že jest lid český v Americe 200 let pozadu a takové zprávy bez dokladů bude bráti za minci bernou — to se velice mylí! Ano před pěti lety, o IV. sletu, kdy nebyli naši bratři přítomni, mohl někoho chytit na lep, ale dnes jsou naši bratři svědky svátku všesokolského a proto výpad zrádný na Sokolstvo se nezdařil!

SEBOR SOKOLEK ČECHIE, JENŽ POPRVÉ VYSTOUPIL O VEŘEJNÉM DNE 31. BŘEZNA 1907.

I. řada: Anna Zvěřinová, Anna Durshmidová, Terezie Křišťanova a Emma Roztočilová. — II. řada: Marie Masopustová, Marie Mužíková, Marie Kučerová, Anna Masopustová, Anna Kostková a V. Jebavý, cvičitel. — III. řada: Anna Nováková, Marie Vrábková, Božena Šašková, Milada Chmatalová, Anna Michalová a Eliška Chmatalová. — IV. řada: Emma Rychecá, Božena Vrábková, Marie Růžičková a Marie Sršňová.

siců věrných Čechů amerických a od kterého vůči Sokolstvu něco jiného dalo by se očekávat. Takovéto a podobné zprávy hodí se spíše do nějakého plátku, jenž se zabývá revolverovou žurnalistikou, v listu onom se však vyjímají tak, že věru hanba.

Hanobití, tupiti v cizině vše, co stojí pod praporem českým, klamati tím lid americký — tím největším kalem a nadávkami zasypávati muže poctivé, o národ zasloužilé, kteří se zde ovšem nemohou hájit, není žádné hrdinství — nýbrž zbabělost! My můžeme onoho panáčka také dopisova-

Dokavade přicházely nepoctivé zprávy o volebním boji, kde vše české bylo hanebně tupeno, za klerikální hráz stavěno a národ ve tvář ciziny v špatné světlo postaven — mlčeli jsme, ne však proto, že by tu snad nikoho nebylo, jenž by pravdu a právo obhájit nedovedl — nýbrž že jsme v tom politickém kalu, jenž není naším zaměstnáním, brodit se nechťeli, a v listu našem rozhodně nemohli. Byli jsme tedy klidní a zvědavě čekali jak se páni zachovají a všesokolském sletu, že něco přec přinesou, věděli jsme přede-
dem, neb kde jest něco pro povznesení myslí a srdcí českých.

tam jsou podobní lidé na prvním místě—hned bombardují. Také skutečně v té velké manifestaci českého národa, kde cizina a celá Evropa upjaté měla zraky na malý český národ, objeví se kalné zprávy, a aby vypadalo hodně nápadně, křiklavě, přináší se výlev ten v čele listu. Smutné dojista!

S velikou troufalostí postupuje se v onom článku a tvrdí, že prý jen malý, nepatrný hlouček těchto sokolů, kteří sletli se do královské Prahy, jsou hodni jména Tyršova; — sokolové prý dělají ten největší škandál v národě, dělají prý stafáž klerikálům, spojují prý se se židy, Němci, předáci Sokolstva prý posílají dítky do německých škol a sami prý obevují řeči německou — kdežto prý sociálně demokratičtí dělníci trpí za své — národní cítění! Slyšte!

Jak klamati by chtěl nás, ale jest příliš zbabělý nežli, aby poskvrniti mohl čistý štít sokolský! Kdo že jsou ti, již se spojili se živly, a s našimi nepřáteli, bijí proti všemu co jest české, a veřejně haní, tupí muže, kteří chrání pravdu a právo lidu českého až do krajností?

Marné snažíte se zanést rozkol mezi nás! Sokolstvo zůstane věrno praporu Tyrše, Fuegnera, bude Čechem, bude čítit jen česky, chránit pravdu a práva svého národa!

A že tomu tak jest, může Sokolstvo hrdě pohlížeti na své 45leté působení, že nadarmo nebylo povoláno do života, ale že dovede národ chránit před lstivými nepřáteli a dovede zakřiknout i každou stranu politickou, která by si zrádně počínala proti požadavkům svého národa, to přece již ukázalo.

Víme, proč tak hanebně, lstivě o Sokolstvu se mnozí vyslovují, ač jinak jsou si vědomi jeho síly a upomínek z dob 1897, kdy Sokolstvo s celou energií pozvedlo hlasu proti těm a podobným živlům, aby český dělník vedle poctivých požadavků sociálních čítal pro poctivé požadavky svého národa a je chránil stejným důrazem jako sociální, neb jen takovou snahou jest možno český národ povznést na roveň národů jiných!

Dále se vytýká Sokolstvu vnitřní hniloba v životě národním, že prý si jen Sokol dovede nasaditi furiantsky čapku na hlavu — a hněv prý mu v těle lomeje, slza bolu pána tlačí, když prý na to vše patří! — Věříme milerádi, takový slet a mohutný rozmach myšlenky sokolské, v kterém obsaženo tolik mravní síly a úspěchu pro věc národní, zalomcuje každým nepřítelem, a červená košile i sebevědomí Sokolstva dovede podrážditi veškeré nepřátele a protichůdné živly.

Dále se píše, že prý ve dny všesokolského sletu jest konán sjezd sociálně demokratických čili dělnických těloevičných jednot — ty prý jsou prosty chameleonství, nejsou prý počtem tak silné, ale doba prý není daleká, že prý se Sokolstvu vyrovnají, a projevuje se zbožné přání, aby obě tyto organizace působily, když ne k úplnému splynutí, tož aspoň prý ku přátelské shodě!

Za takové přátelství předem děkuju, tam kde pro vás jen nadávka, a pak zásady sokolské v Čechách nedovolují tomu, aby se tak stalo! — Právě jako spolky chudé duchem, veteránské, taktéž i ty druhé spolky těloevičné byly povolány do života, aby rozrážely mohutné šiky Tyrše, Fuegnera, jimž jedině přisouzeno poslání probuzení národního vědomí, výchova lidu k sebevědomí a k národní statečnosti!

Sokolské jednoty neuzavírají dvéře žádnému poctivému muži českému, ženě české, a tím méně poctivému dělníku, kde jest nás na 90 procent v řadách sokolských, na což jsem právem hrd.

Aby se dohoda stala možnou, především třeba, by se zřekli druzí všeho cizího, a vrátili se k době českého r

blicisty J. Baráka, neboť nám Čechům věru není třeba jíti pro um do Němce, protože slavná minulost českého národa, jak odkryl ji otec a tvůrce české historie Fr. Palacký, v níž volá ve své závěti: "Doba Husitská byla doba slavná, tenkrát národ český svou vzdělaností převyšoval veškeré národy evropské" — jest tak bohatá a zanechává po sobě dost pramenů i k prohloubení vědy sociální.

Marné jsou tedy námahy to české Sokolstvo bombardovati, neb V. slet všesokolský a práce jeho, jakž ukázalo Sokolstvo na pláni letenské, která vzbuzuje obdiv a úctu u všech kulturních národů evropských, jest nejlepším dokladem, že Sokolstvo stojí věrně pod praporem našich bohatýrů, koná úkol mu svěřený poctivě a zůstane přes veškeré nástrahy pevnou oporou a jádrem národa! A že domohlo se Sokolstvo tak mohutných mravních úspěchů, lze děkovati řádné jeho výchově, která působí svojí dobrovolnou kázní na utváření povahy člověka nezištného, vytrvalého a pilného. Vzdor tomu, že Sokolstvo nepěstuje politiku, zůstane jeho význam více jak politický, neboť ono dokázalo při té tiché, nehlukné práci, že jest nejdokonalším a nejplatnějším činitelem v životě národním. Vždyť nebyti Sokolstva nebyl by nikdy národ náš na tom stupni vyspělosti, v kterém se dnes nalezá a každý zajisté se mnou přizná, že svým působením bylo i hybnou pákou všeho, cokoliv velkého a důležitého od let šedesátých v národě našem vytvořeno bylo, zejména v práci organisace.

Sokolstvo nejenom, že pěstuje těloevik soustavný, který působí jak jsem pravil svou vzornou kázní na utváření řádné povahy člověka, ale ono jde ještě dále, — pravil-li náš arcibiskup J. A. Komenský, že "škola jest dílnou lidskosti", pak musíme si doznati, že Sokolstvo plní nejen to, ale ono národu poskytuje ještě více, co ani škola mu za nynějších poměrů dáti nemůže, t. j. "vlasteneckou výchovu"! A že stará se i o všestrannou duševní potravu svého členstva, dosvědčuje nejlépe ten velký počet přednášek v jednotách konaných a zakládání veřejných knihoven a čítáren!

A obhajovati ty může celý, již dnes stojí v popředí "České Obce Sokolské", není třeba, neboť jejich dlouholetá, nezištná práce hájí je sama, protože jsou to muži celí, charakterem zářící, již celý svůj život věnovali Sokolstvu a službám vlasti.

Jen dále bratří! Výš a výše! Povzneste ten prapor sokolský — přes veškerý řev našich nepřátel, nad dědiny koruny země české, jdouce za tím našim, starým sokolským: "Ku předu, zpátky ni krok"! Václav Třeška.

ČTYŘICET LET SOKOLSTVA POLSKÉHO VE LVOVĚ.

Protože cheeme, aby naši poznali sami z vlastního názoru, pokud měli jsme pravdu, když psali jsme své doby o tom, že Sokolstvo polské do Prahy na slet všesokolský nepojede, otiskujeme následující z listů českých:

"Polská sokolská oslava 40letého trvání první sokolské jednoty ve Lvově přivábila nejen polské Sokolstvo z Haliče, nýbrž také ze Slezska, Poznaňska a království polského v Rusku a byla zároveň projevem polské myšlenky národní. Na evičiště, kde byly na branách nápisy "Czołem", dostavili se v sobotu ráno přední zástupci Polska; o 11. hodině sloužil zde prelát Lenkiewicz mši svatou a přisluhovali mu sokolové. U oltáře modlil se biskup Bandurski. Po bohoslužbě zapěli všichni hymnu: "Boże, coś Polskę". Na to biskup Bandurski proslavil vřelou řeč, v níž vykládal, jak padla samostatná Polska a jak r. 1831 a 1863—64 podlehl Poláci při povstání, poněvadž byli bez síly lidové. A tu přichází hrstka nadšených, kteří chopili se práce za heslem: v zdravém těle zdravý duch; v jednotě síla,

silni duchem. Byl to Sokol, jenž burcoval polský lid, polského ducha, lásku k otčině, k svobodě a ku všemu, co polského a za heslem "rovni s rovnými" a "Bóg i Ojczyzna". Ze Lvovské jednoty polské šířil se takovýto duch po všech polských zemích a spojil se lid polský všech stavů. Dnes sešli jsme se zde v hlavním městě země a zdá se mi — končil biskup řeč svou — že vidím naše rytíře, **rytíře ducha, silné vírou, láskou k bohu a otčině a přejí si, aby tento duch silný rozvíjel se na prospěch země naší, aby chom v okamžiku, kdy nepřítel volal by "bezsilni", zlámali slabost a aby sokolská křídla změnila náš osud. Žehnám další Vaší činnosti pro boha a otčinu! — Všichni klekli na kolena a biskup jim udělil požehnání.** Na to mluvili zastupci Sokola, dr. Czarnik za Lvovskou jednotu, dr. Fiszer jako předseda Svazu, jménem jehož dal Lvovské jednotě čestný dar stříbrného sokola na prapor. Na 4000 sokolů defilovalo pak před praporem tím. Odtud šel průvod k nové budově Lvovské jednoty, kde po církevních obřadech arcibiskup Bilczewski uvedl v řeči své, že Sokolstvo polské nezapomíná, že v lásce boží leží velká síla a že má na svých praporech bohorodičku vedle Orla bílého. Dále pobádal zachránit mládež před rozvratem, vštěpovati jí důvěru ve vlastní sílu a naději v lepší budoucnost. Končil: V před k zvítězí před každým nepřítelem! — Také místodržitel hr. St. Badeni vyslovil uznání Sokolstvu za jeho práce a přál mu, aby šlo v před na dráze nastoupené k vítězství. Za říšské poselstvo mluvil poslanec dr. Glambinski, dovolává se kázně a shody v polské společnosti; podobně starosta města Cincichinski. Odpoledne v sobotu a v neděli bylo evičení, jehož se účastnilo 1240 sokolů; sokolek bylo 124; jízdní Sokol počtem 80 členů uchystal rovněž své evičení. Sokolové nesli po evičení, jež vykonáno velice pěkně, svého náčelníka po evičišti."

Již z vlastního pořadu vysvitá, že bratři Poláci o sletu v Praze "na polní mši by jíti nemohli", protože takový a podobný cop, takováto servilnost vůči klerikálním veličinám v Praze sotva najíti by se dala. Aby prelátu při mši před započetím tělocvičného průkazu práce, vlastní činnosti sokolské, sokolové přisluhovali, toho ovšem v Cechách očekávati nelze. A z toho také ohledu, protože jest Sokolstvo české pokrokové spíše, nežli Poláci na slet do Prahy, co zatím doma u nás zase se křičí, že není ještě dost pokrokové a zde se pak papouškuje. Však nevádí, to české Sokolstvo jde dál k metám vytčeným, aniž dalo by se strhnouti k strannickým choutkám politikářů a pokračuje, dokazující sílu svou a vyspělost na poli závodním.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

— Krajan náš br. Emil Hoeke, jenž jest evičitelem německých turnerů v Sheboygan, Wis., účastnil se se svými družstvy okrskového evičení a jeho družstvo žen obdrželo za pěkné evičení druhou cenu, což jest pro mladého evičitele zajisté liehotivým úspěchem. Br. Hoeke jmenován byl v Sheboygan též učitelem tělocvičny na veřejných školách. Gratulujeme z plna srdce.

— Ve dnech 9. až do 12. září t. r. odbývá se bude světový kongres Volné Myšlenky v Praze. Veliký to úspěch Prahy, veliký úspěch volných lidí českých a tím větší, že přichází ihned za velikolepými průkazy české práce, sokolské, demokratických vojů zkáznělých, pilných a poctivých pracovníků. Svaz americký snad bude tu zastoupen. Divné a jako zaráží, různé ty tahanice v Chicagu dnes o to a ono slůvko v prohlášení zásad chybné a dávno již opravené a zítra o to, kdo vlastně měl by míti nadvládu. Takováto "práce" asi Svazu našemu volných lidí českých v Americe sotva po-

slouží a nevíme, jak dlouho si venkov takové a podobné novinářské třenice libiti nechá, ale tolik víme, že jsme tu ještě my Sokolstvo sdružené v N. J. S., organizace prvá a stará, volná zeela, Sokolstvo, které nerado by šlo ve vleku někoho a rozhodně nepůjde se "šplhavci" toho či onoho druhu. "Všeci sa ptajú, komu to hrajú" a jestli si někdo, protože má noviny, myslí, že musí se hrát jenom jemu a podle jeho noty, mohl by se brzy šeredně zmýlit, at' již je pán z té, či oné strany. Svazem se půjde přímo k metám vytčeným sjezdem a žádnou jinou cestou.

— V Omaze se usiluje o zřízení malého parku v okolí Čechy obydleném, kdež bylo by i hřiště. V Cedar Rapids slíbila parkovní komise našim, že opatří pro velký park u řeky tělocvičné nářadí a jinde vyjednává se o zřízení koupelen veřejných a plováren. Tak ti sokolové všude se ozívají a pracují i těmi směry s občanstvem veškerým a pokrokovým. V Cedar Rapids mimo to účastní se i hnutí na zavedení češtiny do školy vyšší a zařízení dvou škol večerních anglických pro přistěhovalce v době zimní. Jenže tu ihned postarati se chtějí o náležitě kvalifikované síly učitelské a nikoliv takové, jež předmět, o němž přednášet hodlají, by neznali.

— Nu tak vida i katolické sbory sokolské —sie— budou mít závody a sice v Plattsmouth 1. a 2. září. Boreá budou mít celých 30. Což takhle také nějakou "polní mši", aneb srdečnoucí báseň "Na cizé aneb jiné půdě". Potom pak by se mohl i sundat nepravý štítek.

— Bratři a sestry sborů bohatších nezapomeňte těch, kdož chudší jsou a vždy pilnými jsouce pracovníky ku blahu pomáhali naší N. J. S. Jsou to, zejména bratři sboru v Bruno, již postavili si vlastní stánek a pomoci naší potřebují. Totéž platí o East St. Louis, kde chtějí rovněž stavět, o Oklahomě, kde zejména čítárnu si zaříditi hodlají a knihovnu. Poslali jste jim tam nějaké knihy české? V Cedar Rapids sotva že se sbor jakž takž ulebedil ve vlastní evičirně, musel vyprodati dráze a nyní hledá nový, vhodný pozemek, aby znovu do stavby se pustil. Doufejme, že tentokráte postaví se ještě lépe.

— Jako z počátku ani nás v duchu nenapadlo co vše ze vzájemných styků s druhými větvemi slovanskými i v Americe vykonati se dá na prospěch věci sokolské, tak také dnes nelze třeba vystihnouti vlastní význam, když navzájem sbory naše s bratry Poláky, Slováky, Slovinci a Chorváty se navštěvují v tělocvičnách, o závodech, veřejných sletech a slavnostech. Viz jen Allegheny, Detroit, Chicago, New York, Cleveland, atd. Co již jen naši evičitelové mohou v řadách pobratimců vykonati, jsou-li k nim povolávání. Jak mnohý řetěz předpokládá a vlivů cizích snáze pak uvolní se dá. Pochopujete dojista a tak ta práce naše musí nésti ovoce v budoucnu.

— Jako jednatel V. V. br. Jan Černý má s mnohými činovníky jednotlivých sborů N. J. S. potíže, když jedná se o zaslání čtvrtletních zpráv, tak i my zakusili nyní, chtějíce z těch kterých sborů vyplněné dotazníky za účelem sestavení statistiky sokolské pro Prahu. Z některých sborů ještě dnes nedostali jsme ani řádky.

— V New Yorku usiluje se o to, aby po příkladu Omahy svolal se sjezd místních sdružení, spolků a jednot svobodomyšlných za účelem spolupůsobení se Svazem. Mělo by státi se všude, kde naši jsou.

— Dr. Theodor Bartošek, tajemník české sekce Volné Myšlenky v Praze vrátil se nazpět, aby referoval o práci naší dojista, dojměch a zkušenostech tu mezi námi, kde mnohé dobro byl vykonal, mnohé sítě volné a poučení hlubokého. V Praze rovněž veliká jej čeká práce. My přejeme mu všechnen zdar. Přednášky jeho v New Yorku, Baltimore, Allegheny, Clevelandu, atd., se zdařily.

— Na příštím naše sněmu, sjezdu N. J. S. v Detroit, Mich., mělo by se rozhodně učiniti něco nejen na prospěch vzdělávání dorostu, ale i tolik, aby v tělovičnách našich d. stávalo se mu školy pokračovači, čili aby byl cele náš a podle toho si i počínati dovedl. Měly by se vypsati odměny nejen pro dorost ale i členstvo čilé a ochotné, jež seznamovalo by cizinu se snahami našimi, psalo informační články o věcech našich a českých vůbec, tvoříc tak pára schopnou stráž všude, kde naši jsou, kdyby tu či onde na nás a to nepohodlné Češstvo vedl se útok nativisty, aneb živly klerikálními. K práci takové naše organizace zajisté nejlépe by se hodila a vypsáním cen mnohé mladistvé a nadané péro se povzbudilo. Na kolik nechá se vykonati, viděli jsme sami, když podávali jsme zvěsti o sletu a závodech mezinárodních listům jako "Tribune", "Gazetta", "Globe", "Republican" atd. na celých stránkách i s mnohou ilustrací. Na dobrou vůli jen nelze stále spolehat a vypsáním cen, možné že získal by se mnohý "Ivanhoe", jako v Baltimore, atd.

— Na mnoha místech tělovičná činnost za hrozného vedra nynějšího ochabla, jinde však naši napjali síly tím více a pracují. To platí zejména o T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., kde bratři naši i sokolky se tuží a získávají věci naší mnohé příznivce.

— Stále opakujeme, kde mnoho jest odborů a mnoho jiných spolků a společků, ba i klubů všelikých, že z členstva toho kterého místního sboru sokolského mnozí se ztrácejí v takové a zbytečné záplavě spolkářské a odborové, klubové. Co tu sil se vyplývá, co peněz rozhází, času zabije, buldozem a jinými "ušlechtilostmi" také bratři sokolů a nikomu ani v duchu nenapadne, jak o mnohem bylo by lépe, kdyby všechna práce starých i mladších soustředila se v místním sboru sokolském, práci sokolské.

— Slavnost kladení základního kamene tělovičny D. A. S. v New Yorku odbývala se minule a to za účasti mnohých spolků českých. Soudíce podle obrázku bude budova to opravdu monumentální, vhodná a se vším dojísta moderním zařízením, zejména pokud tělovičny se týče.

— Minule odbývána veliká graduační slavnost "Maryland Institute" v největším divadle v Baltimore "Lyric". Mezi velikým počtem graduantů nalezal se jediný Čech, br. Jos. Mrázek, člen Sok. Jed. Blesk, kterýž po pětiletém studiu, graduoval na ústavě zmíněném a sice v oddělení architektury. Návštěva při zmíněné slavnosti byla obrovská, síň která pohodlně pojme 5,000 návštěvníků, byla v pravém slova smyslu nabitá obecnem. Diplom studentům odevdal sám guvernér státu Maryland, Ed. Warfield. Výstava prací studentů odbývána téhož týdne ve velkém sále nad "Richmond Market". Br. Jos. Mrázek měl tu vystaveny velice pěkně provedené náčrtky budovy knihovny ve Philadelphii, se všemi podrobnostmi, jako železné konstrukce budovy atd. Přejeme br. Mrázkovi úplného zdatu při jeho kroku do života, přejeme mu úspěchu v povolání, které sobě vyvolil, a znajíce jeho vrozenou skromnost a ryzí srdce české, doufáme, že ani při "dělání" kariéry neodcezí se té naši tělovičně, v níž vyrostl, a kde bude moci síly své, věnuje těm snahám Sokolstva, kteréž zvláště u nás má zapotřebí nových mladých sil. Bude tak jen příkladem té naší mládeže, která sotva že zapadne v kruhy jiné mimo naše, stydí se již za tu kajdu sokolskou.

— Protože letos hodně našinců do staré vlasti jelo, popletl si to zejména se sokoly jistý longislandský plátek, kterýž zove se "Star" a vynadal těm nenáviděným "Bohemians" co se do nich vešlo, tou jim jsa radou, aby přý se do Čech jen všichni navrátili. Vysvětlení dostalo se mu řádného, ač trochu něco "pádnějšího" bylo by spíš na místě.

— Sboru T. J. S. St. Louis, Mo., odešel dobrý pracovník a bratr upřímný Fr. Vrána, svobodář čistého zrna, který zejména v řadách Č. S. P. S. jako předseda kdys působil a jako činovník sokolský mnohé dobré vykonal. Čest budiž jeho památce.

— V New Yorku o závodech New York Bay Regatta Association dobyli čeští veslaři znovu vítězství a to dvojího tentokráte, jednak v osmiveslovce mladších a pak ve čtyřveslovce. Také v Providence na řece Seekonk zvítězili.

— Německý tisk, a jeho šmokové v Praze, rozeslal po celém světě a tu i do Ameriky "kachnu" o veliké výtržnosti u německého kasina v Praze o sletu všesokolském, když Američané prý kolem táhli. A z celé té události nyní zůstalo, že jeden buršák nějak trochu moc roztáhl si hubu na Čechy a dostal proto na hubu. A o tom tolik telegramů a o sletu nikde ani řádky v listech cizích a anglických, leda tam, kam sami jsme dodávali.

— Slovenské družstvo do Prahy tvořili: Ant. Mysliveček, předák, Jan Hlavatý, Rudolf Krupa, Adolf Pavella, z New Yorku 5. sboru, Hugo Sekira, prvního sboru, Fr. Polakovič z Chicaga, Jan Hnat z Perth Amboy. Hoši drželi se statečně a v historii Sokolstva vůbec jsou první slovenští Sokolové, již byli v Praze na sletu. Jen ku předu a nyní i na Slovač zasáhnout.

— Veliké veřejné uspořádala si T. J. S. Říp v Allegheny 14. m. m. a sice vedením br. J. Jelínka a za náčelnictví br. Příkryla. Sokolky již také vystoupily a drobtina jejich a dorost prý rovněž se držel, jako sokolové sami. O pořadu vlastním a provedení zpráv nemáme.

— T. J. S. Podlipný ztratila činovníka velice pilného br. Ondříčka, který v Detroit, Mich. již delší dobu dlel a pracovníkem sokolským byl upřímným. Byl zabít károu, když z práce domů jel ku svým milým. Jako hromová rána působila smutná zvěst' a dnes již odpočívá milý bratr, co zatím vdova a malé děti jeho truchlí. Naše soustrast jim platí všem, jako pozůstalým po br. Ant. Chabrovi, jenž ve stáří 72 let dokončil tu pout' starého zákopníka v St. Louisu, Mo., kde po celou řadu let činným byl v řadách našich i Č. S. P. S. Poznenáhlou jdou ti staří z českých řad a šikův našich a mezery povstale tak těžko se vyplňují.

— Jakého úspěchu lze se dočiniti vzájemnými styky větví slovanských, sborů sokolských pak vzájemně, čteme nejlépe ve slovinském listě "Nova Domovina" v Clevelandu vycházejícím, kde s nadšením píše se o výletě sboru Čech, sokolů českých a navázání bratrských styků se Slovinci, kázní sokolské a práci tělovičnou i výchovné těch, kdež ještě nejsou všude pochopeni. Nám zvláště zamlouvá se článek téhož listu: "Česko-Slovenská vzájemnost", v němž slovy vřelými promlouvá se o Sokolstvu českém doma i zde a Slovinci vybízí se ku práci s námi společně. Čím více takovýchto pokusů sbratření stane se i jinde tím lépe, protože vývinem těla i ku zbystření mysli volných postupovati se dá a půda připraviti.

— Naši borci, sestry sokolky z New Yorku a mnozí výletníci, sokolové a hosté z výpravy N. J. S., co toto píšeme, již mnozí vrátili se opět domů, jiní pak nalezají se na cestě, aby co nejvíce dojmů a vřelého nadšení pro vše sokolskou nasbíravše, vyprávěli doma svým, ve sborech svých a všude kde naši jsou. Zdalíž z těch někteří vzpomenu sobě i sloupeč listu našeho? Jak upřímně je vítáme, těšíce se ze všech jejich úspěchů a velkolepému zdatu práce sokolské, tak i pevně doufáme, že všechny ty oběti, práce a snahy nezůstanou bez vlivu i na postup náš i v této vlasti naší nové. Tož k nové práci, k novým metám všude a ve všech sborech našich a celé té naší N. J. S.

Sokolky.

— Vítězství, jakého dobyly si sestry newyorské v Paříži a hned na to v Praze na sletu všesokolském, vítězství to sboru sokolek náležejících k N. J. S. mělo by přiměti všechny sokolky dobré vůle sborů jiných, aby záhy vstoupily v kruh toho našeho celku. Může být, že ta práce jednotlivá se jim spíše zamlouvá, může být, že místnímu sboru více hmotně se prospívá, však prospívat celku jest nejen vhodné, umravňující a šlechtivé, ale vyhovuje stanovám celku. Dnes dalo by se snadno pracovati u nás o to, aby těloevik náš divě, jakž v Čechách se mu zvláště obdivovali, ještě dále se propracoval, abychem postarali se o ženské síly cvičitelské a šířili známost všeho toho, co ten celek N. J. S. i na prospěch ženy české, soustavou vlastní vykonati hodlá.

— Těší nás jen, že tu i onde zakládají se sbory sokolek a hned také evičí. To platí zejména o novém sboru v Oklahoma City, kde sokolky minule uvedeny jsouce uspořádaly si přednášku o: "Úkolu ženy ve společnosti lidské". Přednášel br. A. Čapek. Pořad i jinak byl vhodným a nyní bude se evičit. Totéž platí o Allegheny City, kde sokolky rovněž zahájily činnost prací opravdovou. Také ze Schuyler, Neb. jen dobré zvěsti dochází. Jen více sborů sokolek pilných a pracovitých, sborů, jež k nám by se hlásily, k té naší jednotě.

Dorost a žactvo.

— Jest jen chvályhodným zvykem některých sborů a evičitelů zvláště, že starají se zejména o to své žactvo, aby i v té krásné, volné přírodě se jak náleží pomělo. Plzeňáci v Chicagu začali své doby a také tentokrát zařídili si vedením br. Hallera 'camp' v New Buffalo, Mich., pak následovala Praha, Tábor a jiné sbory. Také u nás v Cedar Rapids br. Trefný se přičinil, kdežto jinde opět pro tu drobtinu výlety se pořádaly a vycházky. Jestli pak s počinem takovým i mnohé vysvětlení různých úkazů přírodních se spojí, trochu poučení volného, mimo práce těloevičnou a her různých, tím větší jest zásluha evičitelova, tím větší vděk mládeže. O vhodné občerstvení, zákusky musí být ovšem též postaráno a tam, kde si ta drobtina může zaplavat jest ještě lépe.

— Až se to naše žactvo po prázdninách opět do škol veřejných vrátí a dorost do škol vyšších, jsme jisti, že ani těloevičny sokolské nebude mjeti. Však na těch školách veřejných jest často vhodná příležitost a na školách vyšších teprve prospěti tomu národu, z něhož jsme. Tam šířiti se dá znalost našich dějin, našeho pokroku ve vědě, umění, písemnictví a v každém odboru práce, když to žactvo naše za předmět svých úloh brátí si bude tu naši Čechii a její vývoj zejména i doby přítomné. O pomůcky nebude zle již, jsou dnes skoro v každé knihovně veřejné a nejlepší z nich bez odporu jest knížka, kterou za dollar vázanou můžete si snadno pořídit ku svému a jiných poučení a sice "Guide to Bohemia". Jsou tu skvostné ilustrace, látka znamenitě rozdělena a angličtina dost pěkná. Až si přečtete dejte do místní knihovny veřejné a upozorněte své družky i soudruhy Čechy i Američany na toto dílo. Dá se z něho mnohé čerpati. Pište si na Národní Tiskárnu, Omaha, Neb.

Věci české a slovanské.

— V Ervénicích, kde Němci utiskovali Čechy a bili i ženy jejich, mysleli, že tak zvítězí a zatím Ústřední Matice Školská a Národní Jednota zakoupila potřebné majetky a opatřila ubohým školu a jiné za 150,000 korun. Sokolové z Ervénie byli o sletu hlavně předmětem ovace velikých.

— Deputace sboru Sokol Žižka v Londýně položila minule věnec k nohám královny Anny. Slavnostní akt byl velice tklivým.

— Polské Sokolstvo z Poznaň protestovalo proti neúčasti na sletu v Praze z Haliče navedené, ale jakž známo marně.

— O sletu v Mariánské ul. šla v Praze četa sokolů a nějaký důstojník poctil je názvem: "čeští psy". Za chvíli měli jej v chodbě jistého domu a vytasíce mu šavly zlomili ji na několik kusů o koleno, přidavše pánovi něco tvrdého nádavkem. Pak šli klidně svou cestou.

— Těloevičná jednota Sokol Žižka v Londýně účastnila se prvních zápasů v závodech těloevičných družstev jihoanglických o štít v ceně 200 guineí. Zápas konány v měsíci únoru a jednota Sokol Žižka dobyla vítězství. Při sdělení výsledku zápasů přijalo anglické obecenstvo vítězství Čechů projevy velice sympatickými a vyslechlo národní hymnu českou, jež po té hrána, stojíc a s bouřlivým potleskem.

DOPISY.

V Matičce Slovanské Praze 15. července.

Sestry a bratři sokolové! Chápu se péra, abych Vám podala zprávu o skvostných dojmech a ohromném nadšení, kterého jsme byli svědky i účastníky v uplynulých právě dnech slavnostních.

Již příjezd náš, ač byl 14 dní před slavností, do Prahy byl tak triumfální, že ač otužení jsme, byly radostí nad takovým uvítáním zaleskly se mnohým slzou v očích.

A tak jak příjezd náš, tak bylo každé naše hromadné se objevení se srdečným nadšením vítáno a to jak lidem dělným, i veškerou inteligencí města Prahy a lidu slovanského vůbec.

Zlátní ruch pak zavládl na slavnostním evičišti, když jsme prvně hromadnou návštěvou se účastnili v neděli 23. června, kde provozován byl šachový turnaj, hra, která byla dle přesvědčení našeho znamenitě a do všech podrobností provedena tak, že něco podobného dovede podniknouti jen český sokol pražský. Naši evičili tu "Indoor base ball" a líbili se.

Zároveň jak bušila srdce radostí, když vystoupil dorost sokolský, jak hoši, tak i dívky, kde každý jednotlivý konal povinnost svou, by celek žádného porušení neměl.

Co se pak slavnostních dnů dotýče, tu jest péro mé slabé, aby vypsal ten rozruch, který jsme zažili. Tisíce sokolů se sjíždělo do drahé vlasti naší a sokolové z dálné ciziny: Francie, Švýcar, Holandska, Uher, Bulharska, Černé Hory, Belgie, Londýna, Berlína, všech zemí slovanských i ciziny vůbec, aby přítomni byli a vzdali hold hold svůj Sokolstvu českému, aby na vlastní oči se přesvědčili, jak Sokolstvo úkol svůj na ně složený zakladateli svými Tyršem a Fügnerem pojímá. Sestry a bratři! V takové chvíli plné nadšení šly vzpomínky mé tam k Vám do naší vlasti nové s přáním, abyste všichni mohli býti přítomni a shlédnouti mohli práci bratrů Vašich a jakého pokroku od posledního sletu se dodělali.

Však to byla práce a námaha po pět roků nímí podnikaná, aby se jen mohli představit před soudce mužů zkušených a ti, aby práci jejich dle skutečnosti i ocenili.

Že prvními cenami o přebor vyznamenán byl Sokol český Č. O. S. v závozu a dále hlavně družstva Brna, Plzně a Prahy, jest jen ovoce jejich snah a přičinění za práci veškerou a pilnou a poctivou.

My pak vezmeme si z toho poučení, že každý podnik náš, který na příště podnikneme s takovými obětmi, musí býti řádně promyšlen a propracován hned při začátku, aby byl celý a ne kusý, aby i též nám z toho ovoce kynulo. Naši bratři borei i sestry sokolky N. J. S. podali obraz výcviku svého, který s pochvalou vždy přijat byl, a tím dokázali před

celou veřejností, že jsou silami, s kterými se bude muset přistě počítati.

Pročež veškeré jednoty naše, které přistě vyšlete borece své ku sletu přístimu, pracujte již nyní a připravujte se, abyste překonali nynější návštěvu Vaši jak co do množství hostů, tak i do množství bujarého Sokolstva a zvláště sil přebornických, tak aby palma vítězství byla přidělena i praporu Sokolstva amerického, naši milé jednoty N. J. S.

Nyní se musím ještě zmíniti o návštěvě musea "u Halánků", u paní Náprstkové, kde odevzdán byl Ústřední Matci Školské dárek v jednotách sebraný a Sokolem newyorským odevzdaný, více jak 6.000 korun. Okamžik podobný, kde nás očekávaly paní z Amerického klubu, kde při popeli zemřelého drahého lidumila a přítele Čechů amerických, při šlechetné pohostinosti velectené choti jeho, bude nám v paměti tkvět po celý čas života našeho, neb ta píseň "Kde domov můj, kde vlasti má", vryla nám v srdce naše, že jsme se ocitli na půdě, kde vždy tlouklo upřímné a šlechetné srdce vlastence českého a upřímného přítele českého lidu za dálným oceánem.

Jak zprvu jsem poukázala, že nemožno všecko, co jsme zde zažili, pérem vám sdělit, což zajisté i všichni bratři a sestry zde přítomní uznali a vám již o všem jiní snad přede mnou zprávy podali.

S pozdravem na shledanou

Emilie Žamburkova, ze Sokola Newark, N. J.

Baltimore, dne 17. července.

Léto jest tu se svým úmornými vedry, a v následek toho jeví se i obvyklá ochablost' v životě společenském, kteráž není zcela bez vlivu i na naši činnost sokolskou. Jeví se všude tato nemilá malátnost ve všech oborech činnosti naší, ba ani tělocvik není jí ušetřen, neb i vzdor okolnosti, že závody jsou již přede dveřmi, znáti jest tu a tam jistou nepravdivost v navštěvování hodin tělocvičných. Prostředek jehož užili jsme ku vzpružení návštěvy pořadových, a o němž jsem se v jednom z minulých dopisů zmínil, selhal úplně, takže není u nás pro tato cvičení v bezprostřední budoucnosti naděje žádná.

Šestý červenec byl u nás zcela bez nejmenší zmínky pominut, jako léta dřívější, a my ani nechceme chápat, jakých chyb se dopouštíme touto naprostou nevšímavostí vůči památce mužů o národ a probuzení mysle lidu českého nejzasloužilejších. Nad nás vždy čilejší kruhy krajně pokrokové, Husovy trzny taktéž nepořadají z důvodů mně ne zcela známých, a tak úplně ponecháváme pole kazatelům církví protestantských, z nichž ovšem již dávno čistý duch reformace české vymizel, a tito používajíce Husa za výtečný prostředek reklamní, tahají zmužilého zastance pravdy na svá řečiště jediné v kněžském hábitu a vystříhají se ovšem, aby posluchačstvu sdělili, že Hus podstoupil smrt mučednickou pro zásadu, pravdu, a nikoliv pro nová dogmata nějaká. A dosti smutný úkaz, že tyto s obchodní vypočítavostí pořádané oslavy bývají i lidem našim hojně navštěvovány, což jen přispívá ku šíření se mylného názoru a snahách i smrti Husově, a nesmí nás tudíž překvapiti shledáme-li po čase smutné ovoce naší liknavosti, a vypočítavé čilosti kněží. Mohli bychom také se odkazovati, že vedle nás tu mnoho českých řádů, spolků, sborů a jak se ještě ta všechna združení jmenují, kteráž stavíce se na venek do řad lidí volných, měly by taktéž za svoji povinnost považovati, vyvíjeti pronikavější činnost po stránce vzdělávací, leč tyto všechny spolky z pouhé pohodlnosti, neb i neupřímnosti se svým přesvědčením poukazují vždy na sbor sokolský co první, jenž měl by si hlavně všimati udalosti v historii naší význačných. A celkem, pravdu mají. My

povinni jsme vlastnímu přesvědčení, stavěti Husa lidu našemu před oči ve světle pravém, seznamovati lid s životním dílem Husovým jak on jej sám pojímal, vytknouti dobu a prostředí v němž velký ten Čech působil, a tak zabránovati, aby nezavládl mezi lidem o Husovi pojem jednostranný. Živé slovo mluvené tu nejvíce pomůže, (kněží nejlépe znají moc svých kazatelů), noviny se svými sloupci v nichž o Husovi se pojednává, bývají po většině nepovšimnuty. Ovšem nesměly bychom při oslavách našich sami pečlivě se starati o fiasco, a líčením opáčením dávati na jevo svoji velikánskou chytrost'. Prázdnotu síní při přednáškách poučných lze vždy jen přičítati nedostatečnosti prací přípravných. Veliká návštěva pak každé, bezvýznamné slavnosti šablonovitě, nesvědčí, nikterak, že by u výchově těch řad našich vždy brali jsme se směrem správným. Žel, že těchto hluchých oslav namnoze nuceni jsme se účastniti, neboť jest to jediná příležitost povědět lidem našim několik pravdivých, poctivě míněných slov.

Dne 1. července pořádal sbor náš svůj velký výroční výlet. Nejraději bych pominul jej mlčením, leč chci poukázati na některé věci k němu se vztahující, a pravděpodobno, že nebudu míti více příležitost se k tomuto předmetu vrátiti. Výlet předešel obvyklý průvod ulicemi české čtvrtě, což jest jeden ze zbytků starých zvyků, a k tomu ještě hodně zbytečný. Aby mně bylo porozuměno, nemám ničeho proti průvodům slavnostním, jubilejním, neb vůbec když jest k tomu vhodná záminka. Leč toto shánění p. t. publika před piknikem jest zcela zbytečné. Nejhorší při tom, že ten kdo se neúčastní, považován od mnohých za zrádce naší svaté věci. Dvakráte bych si rozmyslil, nežli bych hnal lidi bez rozumného důvodu, do ulic vypráhlých, nikdy nekropených a tudíž plných prachu, který zvířen kopyt koňů našich opentlených maršálů, nikterak nesvědčí plícím pochodujičích. Uvážíme-li k tomu, že slunce letní vyhnalo teploměr v ulicích na 90 stupňů, musíme přec uznati, že již z ohledů zdravotních neměli bychom tyto průvody pořádati. To Sokolství takovouto parádou nezachráníme, pak-li činnost naše nebude jinak pronikavější. Vždyť mnohý z těch pochodujičích celý rok pro věc sokolskou prstem aehne, do pořadových nechodí, a jen při takovéhoto příležitosti vyrukuje, aby "na něho národ patřil." Takové Sokolství nezdá si v ničem s tím "rytířováním" krajanů katolických.

S výletem spojeno bylo veřejné prostných, které setkalo se s úspěchem nevalným. Jen větší žáci od 12 do 14 let zachránili naši i svého cvičitele reputaci. Těch náevik byl znamenitý, provedení obdivuhodně přesné. I ta malá drobtina se přičiňovala co nejvíce, až tu ovšem musíme bráti ohled na jich útlý věk. Cvičení sokolek s tyčemi provedeno bylo sice bez hrubých chyb, leč prováděno příliš ospale, že ztrácelo na své účelnosti. Prostná sokolů na cvičení byla dosti pečlivě, a mnohými bratry provedena vzorně, leč ku konci zvrhlo se celé cvičení ve fiasco, přičiněním jednoho bratra, který mermomocí chtěl ukázati co neumí.

V těchto dnech těšili jsme se velice z návštěvy milého bratra Edw. Vokála z Long Island, náčelníka Župy Východní, který dlel tu v záležitosti nastávajících závodů, a při tom navštívil i bratrskou jednotu v sousedním městěčku Curtis Bay. Jednota tamní vyšle 1 družstvo do závodů v Newarku, aby přihlásilo se ku bratrskému zápalu s druhými jednotami na Východě, a dalo průkaz práci sokolské, za tři roky jejich existence. Věřu, že tak vážné pojmání úkolů na se vzatých, musí dojíti uznání každého z nás, zvláště uvážíme-li, že i výchově žactva u mladé jednoty té, náležitá věnuje se pozornost. Jak krásný to příklad i pro mnohou jednotu starší, početně mnohem silnější, jež stěží shání

nějakou tu četu do závodů, neb dokonce v sladké nečinnosti sobě libuje.

Sbor náš (S. J. B.) vyšle tentokráte 2 družstva, do 2. a 3. oddělení, a jest naděje, že i ve vyšším oddělení budeme zastoupeni jednotlivci, a tak bude zastoupení naše na závodech důstojné. Nemáme sice ten výběr v borech co naše veliké jednoty, vysíláme v zápol dvě třetiny boreů nováčků, jímž závodní ovzduší jest cizí zcela, leč doufáme

míru napínána, a proto připomínám, že nic na světě nepohne mne, abych stal se pochlebovačem někoho, neb zamlčoval pravdu o nás, ba ani ne vynadání na veřejné ulici ženou, která ve své ubohé nevědomosti nedovede ani chápat smysl slov mých dopisů, a naštvána jinými, činí to, k čemuž oni odvahy nemají. Pokud věci naší společně se týče, zásad i směru našeho, jsem vždy každému k službám, leč aspoň tolik bych si vyprosil, aby jedovaté šípy zákeřné

Skupina slovenských sokolů o veřejném a prvých závodech v Pittsburgu.

přec, že sobě vésti budou statečně. Jest toto před závod dopis poslední, a protož přijmětež bratří milí ode mne přání mnoha zdarů!

A teď nucen jsem prositi br. pořadatele o místo pro několik slov, kteréž tak těžko jdou mi z pera, leč jsou neuprosně vynuceny. Za tu dobu mé činnosti dopisovatelské zažil jsem mnoho trpkých zkušeností, však nevšímaje sobě bídných útoků a nízkých intrik odpovídajících zcela povaze lidí dotčených, šel jsem klidně v před, věren jsa svému, důkladně předem vypracovanému programu, dle něhož postup svůj jsem řídil. Trpělivost má však jest přes

byly mířeny jen na osobu moji, aby nebyly zasahovány nevinné, bytosti mně nejdražší.

Karel Matoušek.

Newark, dne 25. července.

Zas dlouhou dobu přimělo mne, abych pár řádek Vám sdělil o činnosti naší jednoty. Musím Vám předně psáti, jak posledně jsem slíbil, a sice o stavbě naší tělocvičny.

Co tu bylo radosti a jásotu mezi námi a již se každý těšil na tu naši Sokolovnu a my slibovali sobě jak v ní se bude evičet a tu zas bratří dramatikové jak budou účinkovati při divadelních hrách, a hned již kolovaly plány,

jaký kus budou dávat i na její otevření, neboť každý již viděl Sokolovnu státi hotovou o našich župních závodech.

Ale ta radost byla krátká. Plány byly již hotovy a zase nám zpět od úřadů dány k vůli nějaké opravě, takže se musely dělat znovu a zas čekali jsme na jejich přijmutí. Však sklamali jsme se v tom. Co bylo nám nejvíce zapotřebí, co jsme doufali, že se peněz vypůjčíme. Nechtěl nám žádný žádnou částku půjčiti a tu již jsme stáli a byli hotovi. A tak zas byly peníze vinny, že se nestavělo. Naději jsme přece neztratili a našli cestu, abychom k penězům si pomohli. Založili jsme neodvislou od Sokola, tak zvanou Českou stavební pozemkovou společnost sestávající ze samých bratří a každý člen u té společnosti si tu skládáti bude 1 dollar týdně. Tak chceme pro Sokolovnu peníze pomoci a pak v pádu stavby peněz spíše vypůjčiti čili hned před úpadkem se zabezpečiti. Doufáme takto, že nejlépe sobě k Sokolovně pomůžeme. Též jest připomenouti nutné, že jsou u nás bratří zámožní dosti, že by se mohlo nějak přispět, ale oni nejsou ani členy té společnosti a líší se jen, aby nám nemuseli pomoci. Nu, jaká porada však i bez nich se zmůžeme a tolik uspoříme sami, že co nejdříve Sokolovna státi bude. Co se týká činnosti naší na cvičišti jest nyní před závody dosti čilá, neboť každý dobrý sokol ví co se naň patří a co se na něm žádá před a při vlastním průkazu práce. Naše jednotá vyšle 2 družstva a sice jedno druhé a jedno třetí družstvo a četu sokolek. Mohly by býti 3 družstva, ale také u nás jsou bratří, že neví proč jest sokolem a pak též neví proč má cvičit. Má svou hlavu a říci si nic nedá. Bratří cvičící se dosti dobře drží a cvičí pilně, těší se každý na soupeře jen, aby je mohl překonati, každý namáhá se jak může. Nálada a naděje jest dobrá, a hlavně bude záležitostí, aby s námi všemi stejně bylo a bratrsky souzeno, aby nebyly pak žádné stesky, jakž leckde bývá. Co se týká zábavního výboru pracuje velmi pilně a přičinlivě, každý koná svou povinnost a schůze se odbyvá hnedle každý týden a pracuje neunavně jen pro dobro závodů a sletu na něj se jako na vzpruhu pravou již již těšíme. Též ubytovací výbor zahájil svou činnost a skládáme v nich naději, že obdrží bratří a sestry byty zdravé, čisté, aby pak žádný nenařikal na Newark, že jsme se nestarali a nebyli pohostinní. Protož bratří přesporní, kdož můžete se účastniti závodů a slavnosti naší zveme Vás všechny srdečně i doufáme, že vše dobře dopadne na prospěch věci naší. A Vy naši bratři navštěvujte všichni cvičící hodiny pravidelně, neb dlouho již do závodů nemáme a pracovat budete jak jste slíbili, pracujte pro celek, a čest naší jednoty. Tož k dílu! Na zdar!

Franta Jirásek.

Bruno, Neb., 26. července.

Závody jsou přede dveřmi a ku podivu, vyjma několik těch zmínek z pera pořadatele, nenašel jsi nikde zmínky od našich dopisovatelů. Jaká to nedbalost, ba pokud listu našeho se týče, neměli jsme tu ani pořad v čísle minulém. A to ještě není vše. Minulé pondělí ráno k nám zavítal br. Fr. Slavětinský, společný cvičitel N. J. S. pro Župu Západní. Zdržel se zde po čtyry dny. Žel však, že nyní jest nejpilnější čas v roce, jsouť žně v plném proudu, tak že naši hoši z venkova nemohou se všichni dostavit do cvičení i při vůli nejlepší, jen pouze v neděli. Ale u nás dopadlo lépe, nežli v sousedních městečkách, ku příkladu v Prague, Abie, Brainard atd. Závody jsou zde na samém prahu a u nás doma, ale až dosud nikdo z jmenovaných sborů není zastoupen na závodech ve Schuyler, Neb., ani přihlášen, co toto píšu. Od nás však budeme mít přece jen 4 borec do druhého oddělení a 4 do třetího. Mohlo by se však přece stát, že i celá bychom měli družstva. Považte, dvě čety na malé městečko a malý sbor v Bruno. Tu jest

aspoň viděti nějakou práci, nějaké přičinění a snahu, třeba i mnohé nám chybělo. A také do nás asi br. pořadatel si stěžovati nemůže, neboť odtud na zprávy pro list nikdy se nezapomnělo, ba i o jiných se psalo, jen aby ta rodina sokolů o nás tu na Západě věděla. A jsou větší sbory větších měst, žel že se tak neděje.

Nyní započali jsme již se stavbou naší Sokolny, spojenou s knihovnou a čítárnou. Stavba jest dosti rozsáhlá a pokračujeme. Celá stavba bude nás státi \$6.000 a mezi sebou již jsme si složili \$2.000, pokud síly slabé u nás stačily. Budeme se muset obrátit k naší sokolské veřejnosti, na sbory jednotlivé, o nějaký ten příspěvek na dobrou naši věc a jsme skoro jisti, že nás bratří a sestry nikde neoslyší. Budeme povděční za dárek sebe menší. Oslyšení jistě nebudeme nikde, kde znají ty naše hochy z Bruno a vědí o činnosti naší. Málo nás, ale tužili jsme se a chceme i nadále. As tak v polou září doufáme býti se stavbou hotovi a tu uspořádáme si již vhodnou slavnost na venku as, dokud jest teplo a hezky. Br. Karel se již vrací ze všesokolského sletu v Praze a bude asi doma v dobu, kdy dojde Vás tento list. S jakou radostí čtli jsme vše podrobné o veliké té Olympiádě sokolské, výchovy tělocvičné a průkazu práce a jsme rádi jen, že se ti naši borec N. J. S. a ty sokolky z New Yorku tak drželi. A proto nedivte se, že každý z nás na bratra našeho, šťastnějšího všech nás, se těšíme, že vše jej uvítáme a naslouchati budeme s dychtivostí jeho vyprávění i zvěstem o těch našich v Čechách, o skvostném výsledku práce sokolské a manifestace těch řad našich i doufáme, že vyprávění to nezůstane bez náležitého vlivu na všechny nás, že mnohé povzbudí a jiné s láskou a obětí v řady sokolské přivede. A takové ovoce kázání i všude jinde máme z práce borec našich a sokolek.

Na zdar!

Vác. Blatný.

Allegheny, Pa., 27. července.

V posledním čísle "Sokola Amerického" četl jsem úvahu o slabém navštěvování schůzí. Stížnost ta je zcela na místě a platí také do jisté míry na schůze Těl. Jednoty Sokol "Říp". Členstvo stouplo sice v poslední době utěšeně, v tělocvičně panuje v pondělí a ve středu čilý ruch, avšak schůze jsou, vzdor tomu, že se odbyvají jen jednou měsíčně (každý 3. čtvrtěk), dosti slabě navštěvovány. Doufám, že se to změní, až budou přijati nově navržení mladí cvičící členové, kteří se zajisté o Sokola více zajímají budou, jak ti mnozí staří. Nás mladší by to ovšem velice těšilo, kdybychom viděli, že i starší o Sokola dbají tak, jako dříve. Dobrý dojem to na nové členy zajisté neučiní, když vidí v každé schůzi jen starostu, náměstka, ostatní činovníky, náčelníka a cvičitele a několik členů. Ti mladí cvičí, ti staří by nám pak mohli býti aspoň v něčem radou a ku pomoci aneb i posloužit zkušeností. Necht' se nikdo nevymlouvá, že ti mladí dělají, co chtějí a staří nemohou se dostati k slovu. Sokol "Říp" probouzí se k novému životu a to ku všech nás jen radostí; tak odbyval dne 14. července své veřejné na Šimánkově farmě. Pěkná návštěva byla důkazem, že naše obecenstvo všimá si Sokola opravdu jen tenkrát, když činně vystoupí a zasahuje ve skutečnou práci. Výkony nebyly sice bezvadně provedeny (tak domýšliví nejsme, abychom si sami pravdu neřekli), avšak vzdor tomu můžeme říci, že přítomní neskrblili pochvalou a mnohý se vyslovil, že tak jako čtrnáctého, Sokol "Říp" již dlouho se neukázal, čině z plna zadost svému úkolu. Necht' nám je tato pochvala novou vzpruhou k další, horlivější činnosti a starší sokolové at' se také zase jednou v tom největším počtu ukáží ve schůzi. Sokol "Říp" zakládá nyní také sbor sokolek, neboť přišel k tomu náhledu, že vzdor minulým některým mezdařeným pokusům, i zde může

se zcela dobře udržeti sbor sokolek. Čekanek, z nichž mnohá již může býti členkyní, jest na 25 a všechny velice pilně evičí. Pracujeme, nepovolme, vytrvejme a touhy naše se jistě splní. Je-li vše to jinde možné, proč ne také u nás? Dále se Sokol "Říp" rozhodl pořádati, tak jako jinde, poučné sokolské přednášky, hlavně pro dospívající mládež a čekance a čekanky. Kojíme se nadějí, že přednášky budou dobře navštěvovány. Začátek bude učiněn začátkem měsíce srpna, kdy Sokol "Říp" uctí památku zakladatele Sokolstva, dr. Miroslava Tyrše. V říjnu bude se odbývat druhé veřejné cvičení v České Národní Síně na Vinial ulici, spojené s přednáškou, pak volnou zábavou a ku konci ovšem tancem. Na zdar!

A. Z. Tvrdý.

Oklahoma City, 27. července 1907.

Asi před 3 měsíci četl jsem poslední dopis z Oklahomy a to z pera br. Bronce, a jak z jedné strany byl jsem potěšen z uznání mé práce ze strany sokolů, tak opět z druhé stránky uveden v rozpaky. Vždyť co jsme zde učinili ve prospěch sboru učinili jsme z povinnosti k věci naší a vychloubání práce a nadnášení zdá se zbytečným lichocením, jemuž jako novinář dávno jsem odvykl.

Dnes dovedeme pochváliti — zítra břitkou zbrání dotkneme se spolubratra a tak ten život zdá se mi lži a přetvářkou. Za úspěchy, kterých jsme se dodělali, neděkuje Sokol dnes pouze mně, ale řadě jiných bratrů, a v první řadě jmenuji br. Čapka, Beneše, Dvořáka, Krále, Šandu, br. Švandy, Mařka a j. a dovolím si o nich tvrdit, že v pravdě nadehnuti jsou pravým duchem sokolským a svobodomyšlným. Tím trochu opravuji chválu br. Bronce, neboť o zásluhách dnes jest ještě těžko rozhodovati a mluvit.

Byl jsem členem Sokola Chicago, později Schuyler, pak St. Louis a milí spolubratři zmíněných jednot pamatují, že Novák pracoval podle jeho skrovných sil. — Snad dala by se zde větší práce rozvinouti, ale jako jinde řady Č. S. P. S. stavěly se Sokolu na odpor, tak zde Z. Č. B. J. činí podobně. Nechtěl bych snad tvrditi, že činí tak celky, ale rypáci jednotlivců do oněch celků zatahují.

Tak u nás v Oklahomě v boji proti Sokolu vzhopili se různé karaktery tak daleko, že založí svůj časopis — aby zničili Sokolu přátelský list Oklahoman a aby Novák dostali z Oklahomy. Řeklo se zřejmě — aj půjde Novák, půjde i Sokol — ale Novák nepůjde a Sokol také ne.

Nepřátelé naši šli proti Sokolu tak daleko, že přišli "rozházet" veřejné cvičení Sokola, ale tu dostali za vyučenou, a nechtíce uznati sokolského ducha, pocítili sokolských paží. Později i policii štváli, aby přerušili sokolské zábavy — a tu zajisté upřímní bratři nahlédnou, že nemáme na různých ustláno, ale to nechabuje činnost upřímného kroužku sokolů.

Velkým úspěchem pro nás je založení sboru sokolek, počtem 14. Starostkou je sestra Vaškova z Morrison, taj. sestra M. Danielova z Glencoe, účetní sestra Čapková, pokladní sestra R. Benešova. Činnost zahájily pěkným večerem m. m., který vesměs samy pěknými čísly vyplnily. Po uvedení rozjely se do svých domovů, že činnost pravidelnou začnou po návratu, na podzim.

Sokol oslavil Husovu památku přednáškou br. Čapka.

Právě máme v projektu výlet dne 11. srpna do Yukon na farmu Švandovu. K účeli tomu evičí br. J. Švanda kapelu, při níž účinkovati budou 4 Švandové, br. Ševčík a Baloun z Prahy, Dvořák a Novák.

Dne 1. září konány budou závody sborů Oklahoma, Praha a Yukon v Prague. Závoditi se bude v běhu, ve skoku, na bradlech, hrazdě a koni. Veřejného cvičení účastní se sokolky pražské a z Oklahoma. Sokolové oklahomští poje-

dou do Prahy 31. srpna ráno a večer sehraji drama o 4. jednání "Jiná krev" od V. Staňka, ve Vondřejsově Opeře. Závody konati se budou v háji Zajícově.

Bude to svátek sokolů oklahomských a povzbuzení k další sokolské práci. Závodní cvičení vypracoval br. Sádlo z Prahy a Sokol Oklahomský povede br. Petr Švanda.

Loni zahájili jsme akci ve prospěch postavení vlastní tělocvičny. Sešlo se nám \$125 příspěvků a ve sbírkách se pokračuje. Obnos tento prozatím zapůjčen byl na pořízení cvičebního náčiní, jakož i prozatímni tělocvičny.

Literární kroužek se též činí a na podzim zřízena bude stálá čítárna.

Cvičení v létě ochablo, ale závody to trochu zase vzpruží. Doufejme, že jednota naše na jihozápadě stanc se úplným střediskem českého živlu a mezníkem národních snah. Na zdar!

F. D. Novák.

St. Louis, Mo., 28. července.

Nedávnou zdá se nám doba, kdy ve večerech loučili jsme se s účastníky V. sletu; pak nejen každý sokol, ale i každý Čech zdejší s nedočkavostí očekával zprávy o cestě do vlasti a obzvláště o zastávce v Paříži a o přijetí v Praze; nejvíce ovšem o účastenství a průběhu sletu samotného. Dnes víme již o tom o všem a s radostí můžeme konstatovati, že co se o sletu předpovídalo vše se uskutečnilo. Snad to všeobecné nadšení, jež ve staré vlasti zachvívalo celým národem bude aspoň v malé části přineseno našimi bratry mezi nás, aby dodalo nám nové chuti, lásky i opravdivosti ku práci sokolské. Naše jednota ani po stránce tělocvičné nezahálela jakž vidno ze zprávy br. V. Trísky v minulém čísle "Sokola" o závodech německých turnerů v Highland, Ill. Mimo to pořádán jeden veřejný výlet na jehož úspěch může býti náš zábavní výbor vskutku hrdým. Účast byla veliká a zábava dobrá. Bratři závodníci ukázali nám prostnou s tyčemi pro závody již celkem uspokojivě provedli. Pak volné výkony na hrazdě. Ty byly by šly lépe, kdyby bratr, jenž hrazdu stavěl, tuto lépe upevnil Podobnými nedostatky, nedbalostí způsobenými, běře se evidencím chut' k veřejnému vystupování. Též se sbor účastnil přednášky dr. Bartoška a to dosti čteně. Přednáška se líbila, ač není dr. Bartošek řečníkem, jenž uchvacuje, on za to ale logicky přesvědčuje. 8. července po schůzi sborové, byla schůze tak zvaná zábavní, jež tentokrát ale měla průběh vážný a důstojný. Jednáno o mistru Janu Husovi. Přečteno pojednání o jeho soudu před koncilem, o mučednické smrti, což vše dalo nám látku k pěkné debatě, již se účastnilo více bratrů. Jeden bratr poznamenal, že prý se nám vytýká, že my neprávem se hlásíme k Husovi, on prý věřil, kdežto my jsme ateisti; ostatně prý církev katolická ten tehdejší svůj omyl s touto historickou vraždou uznává a dokonce se i za to jednání těch nevědomých oteč církevních stydí. Na to mu odpověděno, že katolická církev se vůbec styděti neumí, vždyť vraždila národy po tisících, jak víme i z historie Čech a nestydí se i nyní vzdor všem vědeckým důkazům a objevům, mrzačíc své příslušníky duševně v tomto 20. století a nestydí se. Nejvíce se líbila řeč br. Milčice, jak svým hlubokým významem, tak podáním. Vysvětlil nám, že vlastně celé křesťanství není nic jiného nežli pohanství v jiném hávu. Jeho řeč byla pozorně vyslechnuta. Kéž by byla každá schůze tak pěkná, tím bychom se sblížovali i poučovali, čehož jest obého třeba. Vůbec konce schůze jsou u nás lepší, nežli zahájení. Schůze se má zahájit v 8 hodin večer, ale dosud se tak nestalo, neboť na pouhé zavolání, že schůze začíná se bratři nemohou utrhnutí od piva a to nejen v létě ale i v zimě. To snad ze skupiny některý ještě nečastoval, tak raději nejdu do schůze a tím jednání zdržují. V tom ohledu se lépe osvědčují ven-

kovské zřízení sborů s výbory a valnými hromadami (schůzemi). Sbor náš jest spokojen s výsledkem sjezdu svobodomyslných na němž jsme měli též delegáta br. K. Trísku. Nyní budem se těšit na návrat bratrů a sester z Prahy, bychom slyšeli o jich dojmech z celé výpravy. Jednota naše ztratila v posledním čase opět 3 bratry: br. Jos. Boubek účastnil se s námi ještě pohřbu br. Křížka začátkem května a asi za 14 dní jsme vyprovázeli jej k poslednímu odpočinku. Br. Boubek byl mnohaletým členem. Dne 10. července rozloučil se s námi br. Fr. Vrána. Býval také starostou naší jednoty. Sám jsem jej poznal zde před dvěma roky a jsem přesvědčen, že kdo se v St. Louis v české společnosti i na krátko jen zastavil, zajisté se s br. Vránou seznámil a seznal v něm dobrého Čecha i sokola a spolčenika, jenž vtipem svým dovedl každého rozveseliti. Ale byl i dobrým pracovníkem, kde byla jaká práce tam zajisté byl i br. Vrána. Ve správním i zábavním výboru vskutku opravdově pracoval a když nikdo neměl času něco pro sbor udělati br. Vrána si vždy čas udělal. Dle vlastního přání bylo tělo jeho spáleno. Pohřeb odbýval se ze Sokolovny za velké účasti sokolů, členů jiných spolků, kde byl členem, i českého obecnstva. Čest budiž památce našich zemřelých! Jediné co bylo nápadno při našich pohřbech: malý počet bratrů v krojích, myslím, že jich nebyla ani čtvrtina. Pročez upozorňuji bratry na hlavní stanovy N. J. S. a pak že sbor přijal nabídku našich br. krejčů, kteří nám dělají kroje z dobré látky pěkně spracované za \$12. Přihlášky u br. Petery starosty. Bylo by záhodno, aby bratři využili co nejvíce této příležitosti a kroj si pořídili. V kroji má člen volný vstup na všechny sborové zábavy. Dále upozorňuji bratry, aby si vyzvedli nové domácí stanovy u br. knihovníka; jest v nich mnoho nového a důležitého. Na pohřeb br. Vrány byli vyzváni bratři dle abecedy od N — Z, tak že na příště jsou na pořádku bratři od A — M. Žádná výmluva neplatí mimo nemoci. Kdo vyzvání nedostal má zajisté špatnou adresu, a to jest jeho vina, neboť každý bratr má každou změnu adresy oznámiti tajemníkovi, účetníkovi a do výpravny listu. Kdo tak neučiní měl by platiti pokutu, působiti tím jak činovníkům, tak výpravčímu listu zbytečné nepříjemnosti. Pročez bratři plňte své povinnosti!

Na zdar! Michal Vimr.

New York, 30. července.

Jak v posledním čísle 'Besídky Sokolské' také redaktor o sletových slavnostech v Praze píše, jest naprosto zlomyslné a urážející pro celý český národ i pro celou Č. O. Sokolskou. V 'papežské neomylnosti' své praví, že zná velmi dobře poměry české, že občas trochu těch zbohatlých měšťáckých břichopásků dovolí si ten luxus, aby Prahu v slavnostním hávu ukázali, dobře vědouce, že tím zalepují oči na vše strany, ba i cizím návštěvníkům, kterým za krátkou tu dobu návštěvy není dána příležitost, aby ze řad slavností a radováněk se vytrhli a vlastní poměry národa a země, která je hosti prý prohlédli a dle toho úsudek o poměrech, v nichž lid ten žije si učinili; na druhé straně zalepovány jsou oči tomu hospodářsky hnětenému lidu, který byt' sebe více utlačován byl nemůže se zbaviti přežilého patriotismu a podobné slavnostní dny, parádování, fangle, řečí, ta naše česká hudba, to jsou ty pomůcky, které ten lžipatriotismus v lidu českém utvrzují, takže zmámen nádhrou, bohatstvím i přepychem jiných, hrdým stává se na tu krásnou vlast' a třeba žaludek jeho hladov byl, on přece zpívá "Krásný ráj to na — pohled". Tak vidíte, Vy vůdové a dobří pracovníci sokolští, tam ve staré vlasti, leč jaký také prý sokol nazve Vás krásným jménem "zbohatlých měšťáckých břichopásků"! Vy, kteří po dlouhý, dlouhý čas vytrvalostí a neúnavnou námahou věnovali jste se sokolské myšlence zcela, aby

okázali jste nám školu tělocvičnou i vyspělost té velké myšlenky Tyršovy, Vy, kteří staráte se o sloučení se všech slovanských národů v jeden mohutný Svaz, to vše, co učinili jste pro V. slet všesokolský bylo lžipatriotismem za pomoci zlata na dělnictvu vydřeném!!!

Že něco podobného napsal redaktor "Sokolské Besídky", orgánu to Děln. Am. Sokola, vůbec diviti se nemusíme. Pod zástěrkou dělnickou schová se vše, co jinde by neobstálo. Ve článku "Pohodlnost" v témž samotném orgánu čteme: "Vidí-li odpůrci naši, že se snažíme přes odpor jich vytčených našich cílů dosáhnouti, musíme se s myšlenkami našimi a existencí sborů našich spřáteliti a předvedeme-li jim občas výsledky naší práce, musí nás i uznávati. Jakmile pak docílíme toho, aby jsme si dobyli uznání našich protivníků, docílili jsme mnoho." Jak, prosím, toto se rýmuje? Celý národ český ukázal cvičením, že dobývá si uznání ve středu svém i v daleké cizině a jest za to sokolským také redaktorem kaceřován a na druhé straně chce si týž vynutit uznání předvedením jejich práce sokolské jejich protivníkům. To stačí, úsudek ponechávám těm, kteří pérem povolání jsou, aby střizlivě posoudili práci sokolskou na posledním sletu, jako posoudila mírně, však docela ze sociálního stanoviska redakce sociálně-demokratického časopisu v Praze. Gratuluji k tak výtečné síle pořadatelské u Besídky a soudruh může být ujištěn, že k zábavě své další novinařské jeho "výtvory" přečísti si neopomenou. — — —

Naši borci jsou již z Prahy opět ve středu našem. Ví-táme je s toutéž láskou bratrskou a těšíme se, že pookřáli v té milé rodné zemi naší, že shlédli to velké nadšení pro ideu Fugnera a Tyrše, že viděli to obrovské nadšení lidu českého pro věc sokolskou a doufáme, že mnohé cvičení u nás snad nové odkoukali a u nás zavedou. Těšíme se na úsudky bratrů, kteří snad v "Sok. Amer." o pátém sletu sami se rozepíší . . .

Na letní období velice pěkně obsazená byla prostranná dvorana naší Sokolovny při přednášce dr. Theod. Bartoška, který byl jednotou naší požádán, aby na odchodu svém do Čech nám přednášel a milý host náš s nevšední ochotou vyhověl a dne 27. července k nám promluvil o "Historii náboženských kultů", kterážto přednáška as třemi sty posluchači pozorně vyslechnuta byla. Přednáška sama byla velice pěkná, zajímavá a věcná, zvláště nyní, kdy svobodomyšlná myšlenka prolamuje hráze svaté (?) naší neb jiné víry. Pozoruhodno bylo, že české ženy četně do přednášky se dostavily. Ač Sokol náš postavil se již velmi dávno na stezku úplné svobodomyšlnosti, ačkoliv snažíme se, aby obzvláště v řadách našich přestalo veškeré církevnictví, tu občas nějaká opravdu věcná přednáška myslitele svobodného zajisté jen ku prospěchu a etí jest jednotě naší a poslouží . . .

Co nevidět octneme se na závodech Župy Východní v Newarku a tak se mi zdá, že málo zpráv o závodech těch-to v Župě naší koluje. Víím, že jednota naše vyšle 4 družstva, víím, že i sokolky četně zastoupeny budou, že i družstvo z Baltimore neb snad dvě se v zápasu sokolském měřiti budou, to jest však asi vše, co o příštích závodech víím. Což jednoty jiné? Či snad až v poslední chvíli dozvíme se více od župního výboru? Naši jednotou usneseno bylo, aby co možno nejvíce sborově závodů těch jsme se účastnili. A jelikož víím, že bratři newarkští se o pohodlí a pobyt nás všech milerádi a s ochotou postarají, tož chceš-li kdo opravdu zažít ty dva dny po sokolsku (před a na Labor Day) dostav se s námi na tyto dva dny sokolské a ujist'uj i ručím každému za upřímné přijetí i zábavu v Newarku!

Naše čtyřicetileté trvání oslavíme malou rodinnou slavností (banketem) v měsíci říjnu. Program i zábava bude slavnostní, výtečná. Jen ti, kteří v čas se přihlásí, mohou důležitému večírku přítomni býti.

A opět nové jubileum nás očekává. Dramatický odbor prodělávati bude sezonu dvacetiletou. A tu jako první zakladatel a předseda dram. sboru nemohu opomenouti členy, kteří v čase tom nás navždy opustili, kteří divadlo naše etili, milovali a jediné proň žili. Byli to: br. Jos. Proft, síla velice dobrá a nám prospěšná, dále pí. Anast. Hamplová, ochotnice první třídy, vždy milá a přívětivá, která vždy svědomitě a co nejpodrobněji každou úlohu nastudovanou měla, takže ředitelstvo žádnou práci s ní připouštěti si nemuselo, dále náš V. Bělský, který v úlohách faráře neb sedláka nebyl k překonání a mnozí jiní . . . Někteří dříve horliví ochotníci opustili řady sokolské, mnozí jsou úplně neteční, však doufám, že období toto bude skutečně slavnostním požitkem pro milovníky divadla našeho. Splní ředitelstvo přání naše? Na zdar!

Michael Kafka.

Chicago, 30. července.

Hlásím se opět a sice, abych vám mohla podati zprávu, jak náš sbor Sokolek Tábor pokračuje. Mám z toho skutečně radost, když vidím, že nám vše jde tak dobře od založení našeho sboru. Každý měsíc přijímáme 3 neb 4 nové členkyně, takže náš sbor dnes již čítá 81 sester. Činíme se všechny, jak nejlépe můžeme, tak aby sbor co nejvíce sesílil a prospíval. Také jsme pořádali májový věneček v sobotu, dne 11. května. Byla naše první zábava, kterou jsme pořádaly, však mohu říci, že velmi pěkně se nám vydařila, takže když byla v naší schůzi čtena zpráva, shledaly jsme, že náš výtězek byl velmi pěkný. Byl dán návrh a za souhlasu všech sokolek jsme zakoupily našim bratřím prapor. Jak byli překvapeni to nelze ani vypsat, neboť takového překvapení od nás neočekávali. Mají ovšem jen velikou radost. Minulý měsíc nám přišli do schůze sokolové: starosta Petřík a tajemník Faigl zaň děkovati. Dojista každý čtenář ví, že když nám dnes někdo něco daruje, že máme větší radost nežli kdyby jsme si vše koupili sami. Jsme více na dar hrdi a více si jej vážíme a to ještě není vše. Ještě větší radost mají ty, jež jako v tomto případě samy jsou dárci. Nyní máme se zase co těšit na odhalení praporu, a tu jsme jisty, že se naše sokolky sejdou ve velkém počtu. Přejeme našim sokolům mnoho zdaru a doufáme, že se budou zase více činit, a že budou pracovat na poli národa našeho i tužiti se co nejvíce. Totéž očekává se ovšem i od nás. Na zdar!

Barbora Nepřašova.

Cleveland, O., . . .

Dnešní den můžeme my čeští sokolové pokládati za pravý počátek sblížení se našich sokolů se sokoly i sokolkami slovinskými. O výletu našem dočtete se zajisté zpráv jiných, a proto dovolím si zmíniti se pouze o dnešním večírku, pořádaném sokoly i sokolkami slovinskými v místnosti br. Travníkaře na St. Clar St. Ačkoliv Sokol Čech byl příliš pozdě a toliko soukromně zpraven o tomto večírku, přece četná delegace jeho dovedla provést, aby utužení přátelských, ba bratřimských styků bylo po našem výletu náležitě utvrzeno.

Naši zástupci byli co nejpohostinněji a nejsrdčejší uvítání br. Feiglem. Za Sokol Čech pak odpověděl případně tajemník sboru Čech, br. Podlípny. Při živé a srdečné zábavě pronesli případně zdravice ze Slovinců br. Rud. Perdan a br. Černí; z Čechů br. Kerner, Kam. Wiesenberger. Později dostavivši se náčelník Vác. Štíbr pronesl v pravdě sokolskou řeč, povzbuzující junáky slovinské k práci na poli tělocvičném. Též místostarosta Jos. Frčka později pronesl řeč, týkající se vývinu styků česko-slovinských. Slovinští tamburáři, jakož i odbor pěvecký sokolů slovinských pak výtečným řízením br. Zozhmannu pobavili hosty co nejlépe. Perlou večera byly písně přednesené sest. Fanny Tomšičovou a Zofii Villárovou. — Večer tento dokázal, že i zde Slované inou

k sobě láskou uslechtilou. Jednotlivá čísla tamburářů zvláště Franko Pana byla bouřlivě přijata. Závěreční řeči bratra Feigla o vzájemnosti slovanské, br. Vác. Štíbra o povinnosti sokolských a br. Podlípneho o poměru Sokolstva k svobodomyšlnosti uvítána s temperamentem v pravdě jihoslovanským. Jen jedno dlužno podotknouti, že naši sokolové měli by se učiti poslušnosti od mladších bratrů slovinských.

Na zdar!

Jan Podlípny.

BRATŘÍM CVIČITELŮM

všech českých tělocvičných sdružení v Americe.

(Žádám uctivě bratrské orgány ostatních sdružení o laskavé otištění.)

Bratří!

Dlouhou dobu jsem čekal, než odhodlal jsem se k spracování spisku, který by mohl sloužiti jako pomůcka cvičitelům dětských tělocvičných škol a ženských odborů. Čekal jsem, že práci tu podnikne síla povolanejší; čekal jsem, že ve staré vlasti vyskytne se něco, co by naší naléhavé potřebě vyhovělo, leč čekal jsem marně.

A tu konečně určil jsem si lhůtu. Řekl jsem si: nevyskytne-li se nic podobného, až mi poleze na záda padesátka, odvážím se toho sám.

Padesátka leze — bude tu již dosti brzy a já chei slibu svému dostáti.

Sbíral jsem látku po delší řadu let — z té vybral jsem jen to, o čem vím, že by našim cvičitelům bylo prospěšné a dnes mohu prohlásiti, že uzná-li Výkonný Výbor prospěšným, knihu vydati, může tato býti v rukou Vašich než skončí rok tento.

Ale obracím se na Vás též se snažnou žádostí:

Chei zařaditi do knihy též některé hry; ne hry známé, neboť nechci plýtvati místem zbytečně. Uvedu-li některé hry známější, učiním tak jenom proto, abych naznačil, s jakými změnami staré hry prováděti lze.

Každý cvičitel mládeže má zásobu svých her, které buď sám upravil neb starou známou hru přeměnil, zlepšil. A proto žádám, byste mi ony hry zaslali, aby spisek náš přinesl dlouhou řadu her nových neb zlepšených. Každému cvičiteli za jeho příspěvek bude dán náležitý kredit.

Účelem spisku mého jest: pomoci mladým, nezkušeným cvičitelským silám a též zjednodušiti a usnadniti práci budoucímu cvičitelskému kursu, k jehož uspořádání zajisté dojde.

V naději, že žádosti mé bratří cvičitelé všech tělocvičných sdružení vyhoví, volám Vám všem již předem Na zdar!

Jos. Čermák,

898 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, dne 5. srpna 1907.

Náměstek br. K. E. Hrbek zahájil v nepřítomnosti starosty F. Martyného schůzi. Ze členů scházel br. J. Pavlík a starosta F. Martyny, který se však později dostavil.

Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

Vrchní pořadatel S. A., br. J. R. Jičínský zasílá obšírný dopis stran sletu a rozličná dobrozdání a opravy pro "Sokol Amer.". Zároveň zasílá účet v obnosu \$20.00 na náhradu za ztrátu času při sjezdu svobodomyšlných v Chicagu. Účet přijat a k vyplacení odkázán. Dále zasílá účet za cuty do "S. A." v obnosu \$2.90, který byl též přijat a k vyplacení odkázán.

Výbor Dělnického Amer. Sokola se dostavil do této schůzky, a sice za účelem nějaké dohody, týkající se tělocviku, vyslovil své přání a dobrozdání, totiž že by byli ochotní pracovat společně s Výk. Výb. N. J. S. k uskutečnění společného technického spojení Sokolstva Amerického vůbec. Po vyslechnutí výboru bylo usneseno, aby byly veškeré jednoty k N. J. S., příslušející o tomto kroku obeznámeny, a aby byly požádány podati své dobrozdání a úsudek o takovém a podobném spojení výhradně po stránce technické.

"Denní Hlasatel" z Chicaga žádá Výk. Výbor N. J. S. o zapůjčení rozličných štočků, obrázků, které chtí užít při vydání příštího jejich kalendáře. Žádosti této má být vyhověno.

Společný evičitel Župy Západní, br. F. Slavětinský, zasílá zprávu, která má být v "Sok. Am." uveřejněna.

T. J. S. St. Louis, Mo., žádá záslužní listinu pro br. V. Šedivce, který jest členem oné jednoty ode dne 7. července 1886, zároveň oznamují že br. A. Tesař byl zvolen technickým zpravodajem pro město St. Louis a okolí.

T. J. S. Seattle, Wash., se hlásí v počtu 20 členů za člena N. J. S. a zároveň zasílá náležitý poplatek. Žádost byla přijata a sbor ten dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášen.

T. J. S. New York žádá záslužní listiny pro bratra F. Trnku, který jest členem oné jednoty ode dne 1. června 1887, M. Kobera, od 4. května 1887 a Alois Chromý, od 4. dubna 1887. Žádost vyřízena příznivě.

T. J. S. Newark žádá Výk. Výbor, aby jim zapůjčil rozličné štočky obrázků, jež chtí upotřebiti v ohláškách při příštích župních závodech. Vyřízeno rovněž příznivě.

Uloženo br. F. Lierovi, aby obstaral 300 diplomů.

Br. J. Čermák oznamuje, že spracoval příruční knihu pro evičitele rozličných evičení a p. a žádá Výk. Výb. o některá vysvětlení; doporučuje vydání takového dílka.

Národní Tiskárna v Chicagu oznamuje, že má značný počet štoček (cuts) upotřebených již v "Sokole Amer." nahromaděný a žádá Výk. Výb., by oznámil, co s nimi má dělat. Usneseno odepsati, aby ponechali obrázky v Tiskárně a sice až do příštího sjezdu. Zároveň zasílají účet za tisk a výpravu "Sok. Am." za měsíc červenec v obnosu \$205.40. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. So. Omaha, T. J. S. Omaha, Neb., a Župě Záp. počtářské a soudeovské listiny.

Župní Výbor Župy Východní zasílá jména a počet boreů přihlášených k závodům oné Župy, jež mají být odbývány dne 31. srpna a 1.—2. září t. r. v Newarku, N. J.

Do vyššího oddělení přihlášeno 7; do II. oddělení 26; do III. oddělení 43; veteráni 7; sokolek přihlášeno 38; celkem 121.

Též zasílají jména soudců a sice: T. J. S. New York: F. Martyny, V. Hampl, F. Bartůněk a J. Bačkora. T. J. S. Newark: V. Ptáčník, A. Pitterman, T. Peřina a J. Štěpánek. Blesk, Baltimore: F. Štětka, R. Bolard a F. Hranička. Fuegner J. Uher a F. Vozab. Horymír, Curtis Bay: F. Gura. Byli vesměs zvoleni.

Uloženo výboru na tělocvik, aby obstaral vše potřebné k těmto závodům a dána jim plná moc k objednání potřebných cen.

Účet br. F. Liera za 12 rytin \$29.30 a za papír a 300 kusů záslužních listin \$8.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Finanční výbor podal zprávu, že porovnal a prozkoumal účetní knihy jednoty a našel vše v úplném pořádku.

Ze zprávy vysvitá následující stav jmění N. J. S.: Přibyték z posledního sčítání \$5,865.11
Příjem za poslední ¼letí 1,707.48

Úhrnem \$7,572.59
Vydání za II. ¼letí 2,017.73

Zbývá na hotovosti \$5,554.86

Zpráva byla přijata.

Následující jednoty zaslaly zprávy své a rozličné poplatky: Budivoj \$25.60; Čechie \$30.90, za Památníky \$37.50; Nová Vlast \$23.40, do fondu na sjezd \$10.40; Fuegner \$25; Plzenský Sokol \$125.70; Ord, Neb. \$16.10; Crete, Neb., \$17.70; Plattsmouth, Neb., \$15.60; Manitowoc \$10.70; Chicago \$87.80; East St. Louis \$14.30; Slov. Lípa \$53.10; Tábor \$45.80, na sjezd \$13.10; Svornost \$15.70; Jiří z Poděbrad \$10.80; Praha \$50.80; K. Jonáš \$8.70; Milwaukee \$37.20; T. S. Dívek a Paní, L. I., \$1.80; Sokolky Plattsmouth 90c; Vlastenky, Schuyler \$2.45; Sokolky New Bedford \$1.40; Libuše So. Omaha \$4.75; Sokolky, Omaha \$6.70; T. J. S. So. Omaha \$22.70; Timken \$5.00, T. J. S. Seattle, Wash., vkladné \$10.00

Příjem za prodané tělocvičné náradí po T. J. S. Komen-
ský \$75.00 M. Grabenstein, taj.

FIN. ZPRÁVA N. J. S. ZA II. ČTVRTLETÍ R. 1907.

Příjem.

Vkladné a příspěvky od sborů	\$1,456.30
Do fondu pro sjezd v Detroit, Mich.	45.90
Úroky z banků	78.98
Výevik a vzdělání ve sborech	88
Sokol Americký	48.92
Památník N. J. Sokolské	37.50
Společný evičitel Západní Župy	10.00
Různá vydání	29.00

\$1,707.48

Hotovost z minulého čtvrtletí 5,865.11

\$7,572.59

Vydání.

Sokol Americký	\$ 826.35
Výevik a vzdělání ve sborech	2.24
Sjezdy, závody a slavnosti	248.26
Tiskopisy	46.50
Poštovné, dovozní a podobné	10.57
Ústřední Matice Školská v Čechách	500.00
Za vypracování pamětního spisu do Francie	105.10
Různá vydání	39.96
Společný evičitel Župy Západní	180.00
Služné taj., poklad. a jednat. V. V. N. J. S.	58.75

\$2,017.73

Příjem \$7,572.59

Vydání 2,017.73

Hotovost na novo \$5,554.86

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVENEC 1907.

Červenec	Příjem.
3. Předplatné na S. A. od Ant. Doležala	\$ —.75
Předplatné od V. Borovičky	—75
Předplatné od F. Maška	—75
6. Předplatné od B. Košar, N. Y.	—75
Za těl. knihy od J. Čoprdy	—10
Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md.	4.35
Sokol Cleveland, Clev., O.	38.00
Předplatné na S. A. Ad. Koňase, N. Y.	—75
T. P. J. Budivoj, Detroit, Mich.	25.60
T. J. S. Čechie, Chicago	30.90
Sokol Čechie za 30 Památníků N. J. S.	37.50
9. Sokol Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.	10.80
Sokol Praha, Chicago.	50.80
13. Sokol Nová Vlast', Cleveland, O.	23.40
S. Nová Vlast' do fondu pro sjezd za r. 1905—06	10.40
Sokol Karel Jonáš, Abie, Neb.	8.70
16. T. J. S. Milwaukee, Wis.	37.20
Sokol Fugner, L. I. City, N. Y.	25.00
Předplatné od D. A. S., Winfield, L. I., N. Y.	—75
17. T. S. D. a Paní v Long Island City, N. Y.	1.80
18. Plzeň. Sokol, Chicago	125.70
T. J. S. v Ord, Neb.	16.10
T. J. S. v Crete, Neb.	17.70
Sbor Sokolek v Plattsmouth, Neb.	—90
T. J. S. Plattsmouth, Neb.	15.60
19. Č. A. S., Manitowoc, Wis.	10.70
25. Předplatné od J. Nikla, Racine, Wis.	1.00
Za těl. knihu od F. Klepala	—10
T. J. S. Chicago, Chicago, Ill.	87.80
Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb.	2.45
26. T. J. S. Seattle, Wash., za stupné	10.00
Za těl. knihu od Jos. Čermáka	—10
Sbor Sokolek Hvězda, New Bedford, Mass.	1.40
27. Sbor Sokolek Libuše, S. Omaha, Neb.	4.75
30. Závavek na těl. nářadí od Slov. Sokola, N. Y.	15.00
31. T. J. S. East St. Louis, Ill.	14.30
Sokol Slovanská Lípa, Chicago	53.10
T. J. S. Tábor, Chicago	45.80
Sokol Tábor do fondu pro sjezd za r. 1906.	13.10
	\$ 744.65
Hotovost z minulého měsíce	5,348.22
Úhrnem	\$6,092.87

Červenec Vydaní.

5. Za cestovné do sjezdu svobodomyšlných, Dr. J. Rudiš-Jičínskému	13.50
Za poštovné za r. 1906 vrehnímu náčelníku N. J. S., A. Hallerovi	2.70
Za vypracování pamětního spisu do Francie, A. Petřtylovi, Chicago	105.10
Za 5060 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro červen, Národní Tiskárně v Chicagu	207.00
Za kabelogramy, míče, měchýře do míčů a páln, Fr. Matynymu	37.40
15. Služné spol. evičiteli Župy Západní od 21. května do 21. června, Fr. Slavětinskému	60.00
17. Vrehnímu pořadateli S. A. za měsíc červenec, Dr. J. Rudiš-Jičínskému	30.00
Výp. pořad. za měsíc červenec, Ant. Hallerovi	10.00
Výp. pořad. za červenec, Jos. Čermákovi.	10.00
31. Služné za II. čtvrt. taj. V. V. M. Grabensteinovi	8.75
Služné za II. čtvrt. poklad. Fr. Lierovi	5.00

Služné za II. čtvrt. jednateli J. Černému	45.00
Poštovné, dovoz a pod. jednat. V. V. za II. čt.	3.56

Úhrnem	\$ 538.01
Příjem	\$6,092.87
Vydání	538.01

Hotovost	\$5,554.86
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$1,155.32
Fond pro příští běh evičitelský	42.85
Na darech pro T. J. S. San Francisco, Cal.	11.50
Základní fond N. J. Sokolské	300.00
Na Germania Savings Banku	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku	2,450.00
Hotovost v pokladně N. J. S.	654.86
	\$5,554.86

Jednoty, které nezaslaly zprávy za první čtvrtletí t. r. pakli je nezaslou během čtrnácti dnů budou na základě stanov N. J. S. suspendovány. Zároveň žádám, aby mně i druhé čtvrtletní zprávy zaslány byly.

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

ZPRÁVA SLETOVÉHO VÝBORU V NEW YORKU.

Příjem.	
Za lodní lístky od výletníků	\$22,711.05
Propadlé závdavky výletníků	80.00
Za prodané praporky a znaky	93.50
Za prodané knížky "Průvodce po Paříži"	16.50
	\$22,901.05

Vydaní.

Za lodní lístky pro výletníky	\$22,073.75
Poštovné a telegramy	34.42
Tiskové práce a ohlášky	42.85
Vrácený závdavek, p. Mojžíš (Maneton)	8.00
Za rytiny a fotografické snímky	12.15
Tisk a literární práce: "Průvodce Paříží"	49.00
Praporky a znaky pro výpravu	100.00
Vrácené zálohy předběžného vydání	15.00
Vrácená provise "Slovenským Sokolům"	20.00
Za ztrátu času, jízdné a práci fin. taj. a pokladníka	125.00
Za výměnu osobních checků	5.32

Příjem	\$22,901.05
Vydání	22,485.49

Zbývá (provise pro Matici Školskou) . . \$415.56

LISTÁRNA REDAKCE.

Detroit, Mich.: Obdrželi jsme návštěví o výletu T. J. S. Podlipný a oznámením na 18. t. m. však oznámení to děje se v jazyku, který na jedné straně češtině se podobá, na druhé však dokazuje, že výbor pořádající neměl adresy snad ani jedné české tiskárny. Upozorňujeme sbory bratrské na podobnou nepřístojnost a varujeme před počínáním tak nečeským, nesokolským. Takový náš jest úsudek.

Cleveland, Ohio: Do listu našeho má práva psátí sokol každý, ba co více každý volný, pokrokový člověk. Sborem zvolený dopisovatel psátí jest povinnen pro sloupec listu našeho, o věcech sborových, však rozhodně není tu proto, aby

snad někomu podkuřoval, pravý stav věcí zatajoval. Tolik měl bys věděti.

O. Neb.: Naši vinou není jestli dopisovatelé zvolení nekonají svou povinnost. Mimo to padla u Vás volba na pero kalné, nepřátelské a prodajné. Divíme se proto, že můžeme se ještě ptát.

“Modrý” v Chicagu: Jest v tom veliký rozdíl jednou za rok aneb za více let ukázati pokrok, utužení a vyspělost, neb ukazovati každou chvíli vrtkavou měnivost schopnosti. Na druhou otázku stačí pověditi, že v případě tom čistá voda jest nejlepší.

Výkaz příjmů a vydání Matice Školské v Čechách.

Příjem.

Príspevky od sokolských jednot amerických Čechů a spolků newyorských	\$ 516.35
Od Národní Jednoty Sokolské	500.00
Provise z lístků od společnosti	415.56
	\$1,431.91

Vydání.

Do Prahy zasláno s výpravou	5,000.00 K.	\$1,012.50
Telegrafická zázilka druhá	1,750.50 K.	350.00
	6,750.50 K.	\$1,362.50
Celkový příjem		\$1,431.91
Zasláno do Prahy		1,362.50

Zbývá na nahodilé vydání v Praze . . . \$69.41

K vůli vysvětlení stojí, že vydání, jež v Praze s výpravou jest nevyhnutelné, hraditi se bude z provise a ne ze sbírky ve prospěch Matice. Veškeren pak zbytek bude do datečně Matici odevzdán.

Za sletový výbor: **Karel E. Hrbek**, pokladník.

Účetní výbor: Jan Černý a V. Linhart.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijati byli: Jindra Tomáš, Fr. Chlad, Josef Nápravník. Odstoupil Karel Hřebík.

— Do T. J. S. Čech v Clevelandu přijati byli: Ludvík Pacák a Josef Charvat.

— Do T. J. S. Podlipný, v Detroit, Mich., přijati byli: Alois Pšenička, Anton Eisner, Rudolf Horejš (jakou má adresu?) Vyloučení pro neplacení: Gust Vimer, M. Štraus, Josef Krob. Vystoupili a vyrovnali se: Karel Kropil, Ferd. Řimsa.

— Do T. J. S. Prague, Neb., přijati byli: Jan Mach, Jan Vaněk a Jos. Steinbach ml. Odstupní listinu obdrželi: Vác. Brož a Jos. V. Kašpar.

— Do T. J. S. Plattsmouth, Neb., přijat byl Severin Krejčí; pro neplacení vyloučen Valter Haines.

— Do T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., přijati byli: Jan Šafr a Jan W. Koza. Odstoupil A. Rozmarin.

— Od T. J. S. Abie, Neb., přestoupil k T. J. S. Omaha Jos. Marušák. Odstupní listinu obdrželi: Pavel, Koza a Jan Nygrin.

— Do T. J. S. Crete, Neb., přijati byli: Josef Lounda, Fr. J. Kobes, Jos. W. Ploužek.

— Od T. J. S. Žizka v Bruno, Neb., odstoupil Jan J. Novotný.

— Z T. J. S. Howells, Neb., vyloučen byl pro urážku

člena a sice evičitele br. Fr. Slavětinského Frant. M. Srb. Odstoupil Ant. Ryšavý.

— Do T. J. S. So. Omaha přijati byli: Ferdinand Kanta, Venceslav Bláhovec, Tony Cisler, Andy Kupner. (Jaké mají adresy? Nebyly udány žádné.)

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Frant. Provazník, Matěj Švehla, Matěj Švehla, Jan Kreysar, Josef Gabriel, Joska Štěpán, Šedinka Petr, Maňaska Vojtěch. Vyloučen pro neplacení Šída Václav. Zemřeli: Křížek Václav, Boubek Josef, Vrána Franta.

— Do Česko-Slov. Sokola v Bayonne, N. J., přijat Josef Orlik (jakou má adresu?); vyloučení pro neplacení Ant. Svoboda, William Lomr a William Šetzl. Čestně odstoupil J. Wojáček.

— Do Sok. Jed. Philadelphia přijati byli: Jindřich Sýkora, Jaroslav Belza, Josef Hýsek, Josef Krajíček. Odstoupil Frank Vlach.

— Do T. J. S. New Bedford, Mass., přijat byl Kuthan Alois.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Josef Hošek a Alois Vyskočil; tento na přestupní listinu z Pattersonu. Odstoupili vyrovnání: Jindřich Khola, Frant. Kadlec II., Emil Hrubant.

— Do T. J. S. Newark přijat byl Jan Svašek.

— Do T. J. S. Tábor přijati byli: Ed. J. Melich, Jos. Krnel, Frant. Žorna, Jos. Čeřle, Anton Doubek, Vác. Šmíd, Frant. Novotný.

— Ze Sokola Chicago odstoupil Ant. Polák, jenž se úplně vypořádal. Dále byl ze sboru vyloučen Josef Laine a sice dle Hlavy X., odstavec 3.

— Do Sok. Čechie přijat byl Ant. Holoubek.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Anton Krčík, Frant. Krčík, Vojt. Metlička, Aug. Moulík, Frant. Černoš, Vác. Dvořák ml., Vinc. Pechouš, Vojta Vondráček. Fr. Svoboda, Václav Cítek. V minulém čísle za vyloučeného oznámený Václav Tumpach se se sborem vyrovnal a jest opět členem.

— U T. J. S. Milwaukee zemřel br. A. F. Buchta.

— Z T. J. S. New Bedford, Mass., odstoupili: Vojt. Inně, Jos. Brabec, Jan Hoffman, Josef Koubík, Ludvík Heuberger. (Nedostali jsme žádné oznámení o vystoupení těchto a proto nemohli být v minulém čísle ‘odhlášeni’.

— Do T. J. S. So. Omaha přijati byli: Vác. Benák a Jan Radík. Pro neplacení vyloučen Jan Říha.

— Do T. a P. J. Budívoj v Detroit byl znovu přijat Josef Kreizinger.

— Do Sok. Tyrš v Newburgh, O., přijat byl Vác. Veverka a s přest. listinou od Sok. Cleveland Jos. Šatava. Vyloučen Stan. Braun.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Cleveland: J. Kusta, 1420 Park Ave., Canton, O., patří ku sboru Čech, není tam.

Frank Grossman, 4716 Lester av., od S. Čech, není tam. Alois Ineman, 8710 Capitol ave., S. E., od sboru Cleveland, přestěhoval se.

Omaha: Vác. Chvála, 3014 Frederick St., přestěhoval se.

Oklahoma City: Není nám možno tolik čísel zaslati. Oznamujte tiskárně každý měsíc nové členy a změny adres členů a budou dostávat ‘S. A.’ všichni správně.

New York: Jos. Sašek, 514 E. 76. St., přestěhoval se.

Jak často mnohá dobrá věc u nás vzala za své v této větě: ‘Nemůže-li býti po mém, nesmí býti také po tvém!’